

અયૂબ

અયૂબની કસોટી

1 ઉસ નામના દેશમાં અયૂબ નામે એક માણસ રહેતો હતો. તે ભલો, પ્રમાણિક અને દેવથી ડરનાર અને દુષ્ટ વસ્તુ કરવાની મનાઈ કરતો હતો. 2 તેનો પરિવાર મોટો હતો. અયૂબને સાત પુત્રો અને ત્રણ પુત્રીઓ મળી કુલ દશ સંતાન હતા. 3 તેની પાસે મિલકતમાં 7,000 ઘેટાં, 3,000 ઊંટ, 500 જોડ બળદ, 500 માદાગધેડીઓ અને અનેક નોકર-ચાકર હતાં. સમગ્ર પૂર્વવિસ્તારમાં અયૂબના જેવો કોઈ ધનાઢય માણસ ન હતો.

4 અયૂબના સર્વ પુત્રોમાં રિવાજ હતો, દરેક પુત્ર પોતપોતાના જન્મદિનની ઉજવણીમાં પોતાનાં ભાઈબહેનોને નિમંત્રણ આપતા. એ સમયે સૌ સાથે મળીને ખાતાંપીતા અને આનંદપ્રમોદ કરતાં. અયૂબના પુત્રો વારા પ્રમાણે તેઓને ઘરે ઉજવણી રાખતા અને તેઓ તેઓની બહેનોને આમંત્રણ આપતા. 5 તેના સંતાનો એ ઉજવણી કર્યા પછી અયૂબ વહેલી સવારમા ઊઠતો અને દહનાર્પણ કરતો. તે વિચારતાં, “મારા સંતાનોએ કદાચ ચિંતાહીન થઈને તેઓની ઉજવણી પર દેવ વિરુદ્ધ કોઈ પાપ કર્યું હોય.” અયૂબ હંમેશા આ દહનાર્પણ કરતો જેથી તેના સંતાનોને તેઓના પાપોની માફી મળી જાય.

6 એક દિવસ સ્વર્ગનાં દેવદૂતો યહોવા સામે ભેગા થયા હતા. તેઓની અંદર દુષ્ટ શેતાન પણ ઉપસ્થિત હતો. 7 યહોવાએ શેતાનને પૂછ્યું, “તું ક્યાં ગયો હતો? શેતાને યહોવાને જવાબ આપ્યો. “હું પૃથ્વી પર આમતેમ ભટકતો હતો.”

8 પછી યહોવાએ શેતાનને કહ્યું, “તો પછી તેં મારા સેવક અયૂબને જોયો હશે! તે ભલો, પ્રમાણિક, દેવથી ડરનાર, અનિષ્ટ વસ્તુનો ઈન્કાર કરનાર છે.”

9 શેતાને કહ્યું, “અયૂબ કારણ વિના દેવની ઉપાસના કરે છે? 10 તમારા રક્ષણથી તેનું જીવન, તેનું ઘર, તેની સંપત્તિ બધુંજ સુરક્ષિત છે. તે જે કઈ કરે છે તેમાં તમે તેને સફળ બનાવ્યો છે. હા, તમે તેને આશીર્વાદ આપ્યા છે. તે એટલો શ્રીમંત છે કે તેના ગાયના અને ઘેટા બકરાના ઘણાઘણ આખા દેશભરમાં છે. 11 એક વાર તેની સંપત્તિને સ્પર્શ કરો, પછી જુઓ, એ કેવો તમારી સામો થાય છે? તે તમને તમારી સામે જ શાપ આપે છે કે નહીં?”

12 યહોવાએ શેતાનને કહ્યું, “જો, તેની તમામ ચીજો હું તને સોંપું છું; પણ તેને નુકસાન કરતો નહીં” એ પછી દુષ્ટ યહોવાની હાજરી છોડી ચાલ્યો ગયો.

અયૂબનું બધું જતું રહ્યું

13 એક દિવસ તેના પુત્રો અને તેની પુત્રીઓ તેઓનો મોટા ભાઈના ઘરમાં ખાતા હતા અને દ્રાક્ષારસ પીતા હતા. તે સમયે 14 એક સંદેશવાહક આવ્યો અને અયૂબને જણાવ્યું, “તમારા બળદો ખેતર ખેડતા હતા અને પાસે ગધેડા ચરતાં હતા. 15 એટલામાં અચાનક શબાઈમ લોકોએ અમારા પર હુમલો કર્યો. અને તમારા બધા પશુઓને ઊપાડી ગયા અને બધા સેવકોને મારી નાંખ્યા, ફક્ત હું જ બચી ગયો. તેથી હું તમને આ સમાચાર આપવા આવ્યો.”

16 જ્યારે એક સંદેશવાહક આ કહેતો હતો, બીજો સેવક આવ્યો અને કહ્યું, “આકાશમાંથી વીજળી પડી છે અને ગાયના ઘણો અને સેવકો બળીને રાખ થઈ ગયા છે. ફક્ત હુંજ બચી ગયો તેથી તમને હું આ દુઃખ સમાચાર કહેવા આવ્યો છું.”

17 તે બોલવાનું પૂરું કરે તે પહેલા, એક ત્રીજો સંદેશવાહક આવ્યો અને કહ્યું, “કાસ્ટીઓએ સૈનિકોના ત્રણ ટોળા મોકલ્યા. તેઓએ અમારા પર હુમલો કર્યો અને ઊંટો લઈ લીધા. તેઓએ સેવકોને મારી નાંખ્યા. તમને આ સમાચાર આપવા ફક્ત હું જ બચી ગયો છું.”

18 જ્યારે તે આ કહેતો હતો, ત્યાં હજી એક આવ્યો અને કહ્યું, “તારા પુત્રો તથા તારી પુત્રીઓ તેમના મોટાભાઈના ઘરમાં ખાતા હતા અને દ્રાક્ષારસ પીતા હતાં. 19 પછી રણમાંથી અણધાર્યાં જોરદાર પવન આવ્યો અને ઘરને ફૂંકી માર્યું. ઘર તમારા પુત્રો અને પુત્રીઓ પર પડી તેમને મારી નાખ્યા ફક્ત હુંજ રહી ગયો છું. તેથી હું તમને આ સમાચાર આપવા આવ્યો.”

20 પછી અયૂબ ઊભો થયો. તેણે શોકમાં તેના કપડાં ફાડી નાખ્યાં, માથું મૂંડાવી નાંખ્યું અને જમીન પર પડીને દેવને ઉપાસના કરી. 21 કહ્યું કે,

“મારી માતાના ગર્ભસ્થાનમાંથી હું નન્ન આવ્યો હતો અને મારા મૃત્યુ સમયે પણ મારી પાસે કશું જ નહીં હોય. યહોવાએ આપ્યું, અને યહોવાએ લઈ લીધું છે; યહોવાના નામને ધન્ય હો.”

22 આ બધું બની ગયું, પણ અયૂબે દુષ્ટતા કરી નહીં. દેવે ખોટું કર્યું હતું એમ તેણે કહ્યું નહીં.

શેતાન દ્વારા ફરી અયૂબને દુઃખ આપવું

2 ફરી એક વખત દેવદૂતો યહોવાની સમક્ષ હાજર થયા ત્યારે તેઓની સાથે શેતાન પણ આવીને યહોવાની

આગળ હાજર થયો. 2યહોવાએ શેતાનને પૂછ્યું, “તું ક્યાં જઈ આવ્યો?”

શેતાને યહોવાને કહ્યું, “હું પૃથ્વી પર ચારે તરફ ભટકતો હતો.”

3યહોવાએ શેતાનને પૂછ્યું કે, “શું તે મારા સેવક અયૂબને ધ્યાનથી જોયો છે? પૃથ્વી પર તેના જેવો કોઈ નથી. તે ભલો, પ્રમાણિક, દેવથી ડરનાર, અનિષ્ટ કર્મો કરવાનો ઈન્કાર કરનાર છે. એને હેરાન કરવાને તે મને પડકાર ફેંક્યો અને તે પણ કોઈ કારણ વગર, અને તે છતાં પણ તે તેની પ્રમાણિકતાને દ્રઢતાથી વળગી રહ્યો છે.”

4શેતાને યહોવાને જવાબ આપ્યો, “માણસ કોઈપણ ભોગે પોતાનું જીવન બચાવતો હોય છે. તે ચામડીને બદલે ચામડી પણ આપે છે. 5તમે તેના શરીરને સ્પર્શ કરો અને માંદગી આપો. પછી જુઓ, એ તમારી સામો થશે અને તમારા પર શાપ વરસાવશે.”

6પછી યહોવાએ શેતાનને કહ્યું કે, “જા, હું એને તારા હાથમાં સોંપુ છું. તારે એનું જે કરવું હોય તે કરજ; ફક્ત તેનો જીવ બચાવજ.” 7પછી યહોવા પાસેથી શેતાન ચાલ્યો ગયો, તેણે અયૂબને તેના પગના તળિયાથી તે તેના માથા સુધી દુઃખદાયક ગૂંમડાથી ભરી દીધો. 8તેથી અયૂબ ઘૂળમાં બેઠો, અને તેની ખંજવાળ મટાડવા તેના ઘા ને ખંજોળવા તેણે માટીના એક ટૂટેલા ટૂકડાને ઊપયોગ કર્યો. 9એની પત્નીએ તેને કહ્યું, “તમે હજુ પણ દેવને વળગી રહ્યાં છો? તમે દેવ પર શાપ વરસાવો અને જીવનનો ત્યાગ કરો!”

10પરંતુ અયૂબે ઉત્તર આપ્યો, “તું તો એક મૂર્ખ સ્ત્રીની જેમ બોલે છે, શું આપણે દેવના હાથથી માત્ર સુખ જ સ્વીકારવાનું, દુઃખ નહીં?” આવા દુઃખમાં પણ અયૂબે કદી દેવની વિરુદ્ધ એક શબ્દ પણ ઉચ્ચાર્યો નથી.

અયૂબના મિત્રોનું આગમન અને આશ્વાસન

11આ અયૂબ પર આવી પડેલી આફતોની વાત તેના ત્રણ મિત્રોના જાણવામાં આવી. તેઓએ તેમના ઘર છોડ્યા એક બીજાને સાથે મળ્યા. તેઓ અયૂબ પ્રત્યે સહાનુભૂતિ દર્શાવવા અને તેને આશ્વાસન આપવા જવા માટે સંમત થયા. તે મિત્રોના નામ તેમાનથી અલીફાઝ, શુઆરથી બિલ્લાદ અને નાઅમાંથી સોફર હતાં. 12તેઓએ દૂરથી અયૂબને જોયો અને હવે તે ઓળખી ન શકાય તેવો થઈ ગયો હતો તેથી તેઓ મોટે અવાજે રડ્યાં, શોકના માર્યા પોતાના વસ્ત્રો ફાડી નાંખ્યા અને તેઓનો શોક વ્યક્ત કરવા તેઓ તેઓના માથા પર રેતી વરસાવવા લાગ્યાં. 13તેઓ સાત દિવસ અને સાત રાત તેની સાથે જમીન પર બેઠા. તેઓ એક શબ્દ પણ બોલ્યા નહીં. કારણકે તેઓએ જોયું કે અયૂબનું દુઃખ ખૂબ વિશાળ હતું.

અયૂબનો આર્તનાદ અને અફસોસ

3 અયૂબ જન્મ્યો હતો તે દિવસને શાપ દે છે. 2અયૂબે કહ્યું; 3“મને એમ થાય છે હું જન્મ્યો તે દિવસ હંમેશ માટે અર્દ્રસ્થ થઈ જાય!

4મને થાય છે તે દિવસ અંધકારમાં જ હોત, અને હું ઈચ્છું છું દેવ તે દિવસ ભૂલી જાય! મને થાય છે તેઓએ કહ્યું કે ‘તે એક છોકરો છે,’ તે રાત આવી ન હોત! હું ઈચ્છું છું તે દિવસે કોઈ રોશની ઝળકતી ન હોત.

5હું ઈચ્છું છું તે દિવસ અંધકાર ભર્યો હોત એવો કાળો જેવું કાળું મૃત્યુ, હું ઈચ્છું છું, તે દિવસે વાદળો સંતાઈ ગયા હોય, હું ઈચ્છું છું, હું જન્મ્યો તે દિવસથી કાળાં વાદળો પ્રકાશને બિવડાવી ભગાડી મૂકે,

6હું ઈચ્છું છું અંધકાર તે રાત્રિને પાસે રાખે, પંચાગમાં તે સુખનો દિવસ કોઈ મહિનામાં ન હોય પણ તે ન ગણાય.

7તે રાત્રિ કોઈ વસ્તુ ઉત્પન કરે નહી, તે રાત્રે આનંદની એકપણ ભૂમ ન સંભળાય.

8કેટલાક જાદૂગરો હંમેશા અજગરને જગાડવા આતુર હોય છે. તો તેઓને હું જન્મ્યો હતો તે દિવસને શ્રાપ ઉપર શ્રાપ આપવા દો.

9તે દિવસના પ્રભાતના તારા અંધકારમાં રહે, તે રાત્રિ ભલે સવાર થવાની રાહ જોયા કરે પરંતુ પ્રકાશ ન આ ઉગતા સૂર્યના પહેલા કિરણોને ન જોવે.

10તે રાત્રિ મારા જન્મ કરાવ્યા વગર રહી નહી તેથી મને આ મુશ્કેલીઓ દેખાયા વગર રહી નહીં.

11હું જ્યારે જન્મ્યો ત્યારે મરી કેમ ન ગયો? જન્મવાને બદલે હું મરી કેમ ગયો નહીં?

12મારી માતાએ શા માટે મને તેના ઘૂંટણો પર રાખ્યો? માતાએ શા માટે મને સ્તન પાન કરાવ્યું?

13જ્યારે હું જન્મ્યો ત્યારેજ મરી ગયો હોત તો અત્યારે મને શાંતિ હોત મને થાય છે હું આરામમાં ઊઘતો હોત.

14જેઓ અગાઉ પૃથ્વી પર રાજાઓ અને વિદ્વાન માણસો સાથે રહેતા હતા તે માણસોએ પોતાને માટે મકાનો બંધાવ્યા હતા તે આત્યારે નાશ પામી ગયા છે અને સમાપ્ત થઈ ગયા છે.

15અને હું ધનવાન રાજકર્તાઓ સાથે જેમણે તેમના ઘરો અઢળક સોના અને ચાંદીથી ભરી દીધેલા છે શાંતિમય અને સુખદાયી થઈ ગયો હોત!

16મરેલું જન્મે અને જમીનમાં દાટી દેવાયું. શા માટે હું એ બાળક ન હતો? મને થાય છે જેણે દિવસનો પ્રકાશ જોયો નથી હું તે એક બાળક જેવો હોત!

17અધમ માણસો જ્યારે કબર ભેગા થાય છે ત્યારે હેરાન કરવાનું બંધ કરે છે. અને જે લોકો થાકેલા છે તેઓને કબરમાં શાંતિ લાગે છે.

18કેદીઓને પણ કબરમાં આરામ મળે છે કારણકે તેઓને ચોકીદારો તેના પર ભૂમો પાડતા તે સંભળાતું નથી.

19બધાજ જાતના લોકો કબરમાં છે-મહત્વશીલ અને મહત્વ વગરના લોકો ગુલામ તેના ધણીથી મુક્ત છે.

20માણસ જે પીડા ભોગવી રહ્યો છે શા માટે જીવતા રહ્યાં કરવું છે. એક દુઃખી આત્માવાળા માણસને શા માટે જીવન આપવું જોઈએ?

21તે માણસને મરવાની ઈચ્છા છે પણ મોત આવતું નથી. તે દુઃખદાયી માણસ છુપાયેલા ખજાના કરતા મોતને વધારે શોધે છે.

22તે લોકો તેઓની કબર મળવા માટે ખુશ થશે. તેઓ તેઓની સમાધિ મેળવવાથી આનંદ પામશે.

23પરંતુ દેવ તેઓની આસપાસ રક્ષા કરતી એક દિવાલ છે અને તેઓનું ભવિષ્ય ગુપ્ત રાખે છે.

24જ્યારે ખાવાનો સમય થાય છે ત્યારે હું માત્ર દુઃખથી નિસાસો નાખું છું આનંદનો નહીં અને મારી ફરિયાદો બહાર પાણીની જેમ રેડાય છે.

25મને ડર છે કે મને કાંઈ ભયંકર થવાનું છે અને બરોબર તેમજ થયું.

26હું શાંત રહી શકતો નથી, હું સ્વસ્થ થઈ શકતો નથી, હું આરામ કરી શકતો નથી, હું ખૂબજ ઉદ્વિગ્ન થયો છું. જેની મને વધારે બીક લાગતી હતી તેજ મને થયું.”

તેમાનના એલિફાઝનો સંવાદ

4 પછી તેમાનના એલિફાઝે જવાબ આપ્યો કે, 2”શું, હું તને એકાદ બે શબ્દ કહું તો તું સહન કરી શકીશ? અને હવે હું ક્યાં વગર પણ કેવી રીતે રહી શકું?

3જો, તે ઘણાં લોકોને સલાહ આપી, અને તે અનેક દુર્બળ હાથોને મજબૂત કર્યાં.

4તારા શબ્દોએ પડતાને ઊભા કર્યાં છે, અને જે લોકો પોતાની જાતે પગભર નથી તેમને તે પ્રબળ કર્યાં.

5પરંતુ હવે જ્યારે મુશ્કેલીઓ તારે માથે આવી પડી છે, તું ઉત્સાહ ભંગ થઈ ગયો છે, જ્યારે તારો વારો આવ્યો છે ત્યારે તું ગભરાઈ જાય છે.

6દેવ પ્રત્યેના તારા ભયમાં તને ખરેખર વિશ્વાસ છે? તારી વિશ્વસનીયતાને કારણે તું આશા રાખે છે?

7વિચારી જો, નિર્દોષ લોકો કદી નાશ પામ્યા છે? કદી એક સારી વ્યક્તિનો નાશ થયો છે?

8મને એવો અનુભવ છે કે, જેઓ પાપ અને અડચણો વાવે છે તેઓ જ તે લણે છે.

9દેવની એક ફૂંકથી જ તેઓ ઊડી જાય છે, તેમના એક કોપના ફૂંકાડા માત્રથી જ તેઓ ફેંકાઈ જાય છે.

10દુષ્ટો બરાડા પાડે છે અને સિંહની જેમ ઘુરકે છે. પરંતુ દેવ દુષ્ટોને મૂંગા કરી દે છે, અને તેઓના દાંત તોડી નાખે છે.

11હા, તે દુષ્ટ લોકો, શિકાર શોધી ન શકે તેવા સિંહ જેવા છે. તેઓ મરી જાય છે અને તેઓના બચ્ચાં રખડી પડે છે.

12હમણાં એક ગુપ્ત વાત મારી પાસે આવી, અને તેના ભણકારા મારા કાને પડ્યા.

13જ્યારે રાત્રે નિદ્રા માણસને ઘેરી વળે છે ત્યારે રાતનાં સંદર્શનો પરથી આવતા વિચારોમાં—

14હું ભયથી ધ્રુજી ગયો અને મારા સર્વ હાડ થથરી ઊઠ્યાં.

15ત્યારે એક પ્રેતઆત્મા મારા મોંને સ્પર્શીને પસાર થઈ ગયો અને મારા રૂવાડાં ઉભા થઈ ગયાં.

16તે સ્થિર ઊભો રહ્યો, પણ હું તેનું સ્વરૂપ ઓળખી શક્યો નહીં. એક આકૃતિ મારી સમક્ષ આવીને ઊભી રહી, અને ત્યાં શાંતિ હતી. પછી મેં એક ખૂબજ શાંત અવાજ સાંભળ્યો.

17”શું માણસ દેવ કરતાં વધારે ન્યાયી હોઈ શકે? શું તે તેના સર્જનહાર કરતાં વધારે પવિત્ર હોઈ શકે?

18જુઓ, તેને તેના સ્વર્ગના સેવકોમાં વિશ્વાસ નથી; એ તો એના દેવદૂતોનો પણ વાંક કાઢે છે.

19તો વસ્તુતઃ લોકો વધારે ખરાબ છે! લોકો પાસે માટીના ઘરો જેવા શરીર છે. તેમના પાયા ગંદવાડમાં હોય છે. તેઓને કચરીને મારવું તે ફેદું મારવા કરતાં પણ સહેલું છે.

20તેઓ સવારમાં જીવતા હોય છે પણ સાંજ પડતા તો મૃત્યુ પામે છે. તેઓ સદાને માટે ચાલ્યા જાય છે, કોઈ તેઓની ચિંતા કરતું નથી.

21જો તેઓના તંબૂના દોરડાં ઉપર તાણ્યાં હોય તો આ લોકો ડહાપણ વગરના મરી જાય છે.”

પશ્ચાતાપ કરવા એલિફાઝની અયૂબને અરજ

5 “હાંક મારી જો હવે; તને જવાબ આપનાર કોઈ છે ખરું? તું હવે ક્યા દેવદૂતને શરણે જશે?

2ક્રોધ મૂર્ખ માણસને મારી નાખે છે, ઈર્ષ્યા મૂર્ખનો નાશ કરે છે.

3મેં મૂર્ખ માણસને જડ નાખતા જોયો છે, પણ પછી અચાનક આફત આવી પડે છે.

4તેનાં સંતાનોને મદદ કરવાવાળું કોઈ નથી, તેઓ ન્યાયાલયમાં ભાગી પડ્યાં છે. અને તેઓનો બચાવ કરે એવું કોઈ નથી.

5તેઓનો ઊભો પાક ભૂખ્યા લોકો ખાઈ જાય છે, થોરકાંટામાંથી પણ તેઓ લૂંટી જાય છે. તેઓની સંપત્તિનો ઉપયોગ તેઓને બદલે બીજા કરે છે!

6જટિલ સમસ્યાઓ ધરતીમાંથી નથી ઉગતી, અને મુશ્કેલીઓ જમીનમાંથી નથી ફૂટતી.

7પરંતુ જેમ અગ્નિ તણખો પેદા કરે છે તેવીજ રીતે મનુષ્ય જટિલ સમસ્યાઓનો સામનો કરવા જ જન્મ્યો છે.

8અને જો તમે મને પૂછો તો હું દેવ પાસે જઈશ અને તેમની સામે મારો કિસ્સો રજૂ કરીશ.

9દેવ, ઘણી અશક્ય અને મહાન વસ્તુઓ કરે છે જે લોકો સમજી શકતા નથી. તે અગણિત ચમત્કારો કરે છે.

10તે પૃથ્વી પર વર્ષા વરસાવે છે અને ખેતરોમાં જળ પહોંચાડે છે.

11તે ગરીબ અને નમ્ર લોકોને ઉચ્ચ બનાવે છે. તથા શોકાતુરોને ઊંચે ચઢાવી સુરક્ષા આપે છે અને શાંતિ આપે છે.

12તે ચાલાક, દુષ્ટ લોકોની યોજનાઓ બગાડી નાખે છે. જેથી તેઓ સફળ ન થાય.

13વિદ્વાન લોકો પણ તેઓના પોતાના જ છળકપટ માં ફસાઈ જાય છે. દેવ તેમના દુષ્ટકર્મોનો નાશ કરે છે.

14ઘોળે દહાડે તેઓ અંધારાને ભટકાય છે, તેઓ અંધજનની જેમ ખરે બપોરે રાતની જેમ ફાંફા મારે છે.

15દેવ, ગરીબને મોતમાંથી બચાવે છે. તે તેઓને મજબૂત લોકોના બળથી બચાવે.

16તેથી ગરીબને આશા રહે છે દુષ્ટોનું મોઢું ચૂપ કરી દેવામાં આવશે.

17દેવ જેને સુધારે છે તે ભાગ્યશાળી છે, માટે તું સર્વ સમર્થ દેવની શિક્ષાની અવજા કરીશ નહીં.

18કારણકે તે કાપે છે અને સાંધે પણ છે, ઘા કરે છે અને ઘા રુઝાવે પણ છે.

19તેઓ તમને છ આફતોમાંથી બચાવશે, સાતમીથી તમને દુઃખ થશે નહીં.

20તેઓ તમને દુષ્કાળના સમયે મૃત્યુમાંથી અને યુદ્ધના સમયે તલવારના ત્રાસમાંથી બચાવી લેશે.

21નિંદાખોરોથી તું સુરક્ષિત રહીશ, અને આફતની સામે પણ તું નિર્ભય રહીશ.

22વિનાશ અને દુષ્કાળને તું હસી કાઢીશ. અને પૃથ્વી પરનાં હિંસક પશુઓથી તું ગભરાઈશ નહીં,

23તારા ખેતરના પથ્થરો પણ તારી દલીલમાં ભાગ લેશે, જંગલી જાનવરો પણ તારી સાથે સુલેહ કરશે.

24તું બહાર હોઈશ ત્યારે પણ તારે તારા ઘરની કશી ચિંતા કરવાની રહેશે નહીં, અને તું તારા પોતાના વાડાને તપાસી જોઈશ, તો બધું સુરક્ષિત હશે.

25તને પુષ્કળ સંતાનો થશે અને પૃથ્વી પરના ઘાસની જેમ તારા વંશજો પણ ઘણા હશે.

26તું જેમ લાણીની ઋતું સુધી ઘઉં ઊગે છે તેમ, તું તારી બરોબર પાકી ઉંમરે તારી કબરમાં જઈશ.

27અમે આ વસ્તુઓનો અભ્યાસ કર્યો અને અમે જાણીએ છીએ કે તેઓ સાચા છે. તારા પોતાના ભલા માટે મારી આ સલાહને તું ધ્યાનમાં લે.”

અયૂબનો જવાબ

6 પછી અયૂબે આ મુજબ જવાબ આપ્યો:
2“અરે! મારા દુઃખો અને વેદનાઓને ત્રાજવે તોળી શકાય એમ હોત તો!

3તો એ સમુદ્રોની રેતી કરતા પણ વજનમાં વધારે હોત. મારા વચનો મૂર્ખ જેવા લાગવાનું એજ કારણ છે.

4સર્વસમર્થ દેવે મને તેના બાણથી ભરી દીધો છે. તેમના વિષમય બાણથી મારું શક્તિસામર્થ વીંધાઈ ગયું છે. દેવના ભયાનક શસ્ત્રો મારી સામે મૂકાયા છે.

5જંગલી ગધેડા જ્યારે ઘાસ મળે છે ત્યારે ભૂંકતા નથી. જ્યારે ઘાસ મળતું હોય ત્યારે બળદો બરાડા પાડતા નથી.

6મીઠા વગરનો બેસ્વાદ ખોરાક કોણ ખાય? અથવા ઈડાના સફેદ ભાગનો કોઈ સ્વાદ હોય છે?

7હું તેને અડવા નથી માગતો; એ જાતના ખાવાનાથી હું થાકી ગયો છું.

8અરે! દેવ મારી પ્રાર્થના સ્વીકારે અને મારી આશા પૂરી કરે!

9મને થાય છે દેવ મને કચરી નાખે, જરા આગળ વધે અને મને મારી નાખે.

10અને જો એ મને મારી નાખે, તો મને એક વાતનો દિલાસો થશે, મને એક વાતની ખુશી થશે, કે આટલું બધું દુઃખ હોવા છતાં મેં પવિત્ર દેવની આજ્ઞા પ્રમાણે ચાલવાની ના પાડી નથી.

11હવે મારામાં એવું તે કર્યું બળ છે કે હું સહન કર્યું જાઉં? અને એવો તે ક્યો મારો અંત આવવાનો છે કે હવે હું ધીરજ રાખું?

12શું હું કાઈ પથ્થર જેવો મજબૂત છું? શું મારું શરીર કાંસાનું બનેલું છે?

13અત્યારે મને મારી જાતને મદદ કરવાની શક્તિ નથી કારણકે મારી પાસેથી સફળતા લઈ લીધી છે.

14મુસીબતમાં પડેલા માણસને એના મિત્રોનો સાથ હોવો જોઈએ, તે સર્વસમર્થ દેવને ત્યજી દે તો પણ.

15પણ તમે, મારા ભાઈઓ, મને વિશ્વાસુ ન હતા. હું તમારા પર વિશ્વાસ કરી શકું નહીં; તમે ઝરણાં જેવા છો જે કોઈવાર વહે છે અને બીજી કોઈવાર નહીં.

16ઝરણાઓ ઘેરા હોય છે જ્યારે તેઓ બરફ અને હિમથી ભરેલા હોય છે.

17પરંતુ ગરમીમાં તે શોષાઈ જાય છે, અને એમના પેટ સૂકાઈ જાય છે;

18વેપારીઓ વળાંક ને અનુસરીને જતા જતા રણમાં આવી જાય છે અને તેઓ અદૃશ્ય થઈ જાય છે.

19તેમાન ના વેપારીઓ પાણીની શોધ કરે છે. શીબાના મુસાફરો આશાપૂર્વક રાહ જુએ છે.

20તેઓને ખાત્રી હતી કે તેઓને પાણી મળશે, પરંતુ તેઓ નિરાશ થયા હતા.

21તેવીજ રીતે તમે મારા કઠિન સમયમાં ગભરાઈ જઈને મારાથી મોઢું ફેરવી અને મને મદદ કરવાની ના પાડી હતી.

22મેં તને પૂછ્યું હતું! કે, મેં તમારી સલાહ માટે પૂછ્યું હતું?

23શું મેં તમને કહ્યું, ‘મને મારા શત્રુના પંજામાંથી બચાવો? હેરાન કરનારાઓથી મને મુક્ત કરો? પણ તમે મને મુક્ત રીતે તમારી સલાહ આપી.

24મને કહો મેં શું પાપ કર્યું છે? મને શીખવો અને હું તમને અટકાવીશ નહીં.

25સત્ય વચન ઘણાં અસરકારક હોય છે. પણ તમારી દલીલો કાઈપણ પૂરાવા કરતી નથી.

26શું તમે માનો છો કે તમે મને ફક્ત શબ્દોથી સુધારી શકો? પણ હતાશ માણસના શબ્દો પવન જેવા હોય છે?

27અનાથોના ભાગની વસ્તુઓ જીતવા માટે તમે કદાચ જુગાર પણ રમો એવા છો. અથવા તમારા મિત્રોના ભોગે નફો કરો છો.

28મારી સામે જુઓ! હું તમારી આગળ જૂઠું નહીં બોલું.

29આટલેથી અટકી જાવ મને અન્યાય ન કરો! આટલેથી અટકો! મેં કાંઈ ખોટું કર્યું નથી.

30તમે એમ માનો છો હું જૂઠું બોલું છું? સાચું અને ખોટું એ બે વચ્ચેનો ભેદ હું પારખી શકતો નથી?"

દેવ સમક્ષ અયૂબનો સવાલ

7 અયૂબે કહ્યું, "શું પૃથ્વી પર માણસે મુશ્કેલીઓ વેઠવી પડતી નથી? શું માણસનું જીવન મહેનતાણું આપી કામે રાખેલ કામદાર જેવી નથી?"

2એતો આતુરતાથી છાંયડાની રાહ જોનાર સેવક અને પોતાના પગારની રાહ જોનાર મહેનતાણુ લઈ કામે રહેલા કામદાર જેવી છે.

3મારે અર્થહીન મહિનાઓ અને કંગાળ રાત્રિઓ પસાર કરવી પડે છે.

4હું જ્યારે સૂવા જાઉં છું 'ત્યારે પહેલા વિચારું છું ઊઠવાના સમયને થવાને કેટલી વાર લાગશે?' રાત્રિ પસાર થયા કરે છે. હું સૂર્ય ઊગે ત્યાં સુધી પડખા ફેરવ્યા કરું છું.

5મારા શરીર પર ધૂળ જામી જાય છે અને એમાં કીડા પડ્યાં છે. મારી ચામડી સૂકાઈને તરડાઈ ગઈ છે.

6મારા દિવસો વણકરના હાથ કરતા વધુ ઝડપી છે. અને આશાઓ વિનાનો મારા જીવનનો અંત આવે છે.

7દેવ યાદ રાખજો, મારું જીવન માત્ર એક શ્વાસ છે. હું ફરી કંઈ સારું જોઈશ નહીં.

8દેવ, તમે મને ફરી જોશો નહીં; થોડીવાર પછી તમે મને શોધશો પણ હું ચાલ્યો ગયો હોઈશ.

9જેમ વાદળાં વિખેરાઈ અને અલોપ થઈ જાય છે, જે કબરમાં જાય છે ને ફરી કદી ઊપર આવશે નહીં.

10તે પોતાને ઘેર ફરી કદી પાછો ફરશે નહીં, તે કુટુંબથી અને ઘરથી હમણે માટે દૂર થઈ જશે.

11મને મારો ઊભરો ઠાલવવા દો, મારો આત્મા સંકટમાં છે તેથી હું શાંત રહીશ નહીં. હું બોલીશ; મારા આત્માની વેદનાને કારણે હું મારું દુઃખ રડીશ.

12હે દેવ! તમે મને એકલો શા માટે મૂકતા નથી? શું હું સમુદ્ર કે સમુદ્રનું પ્રચંડ પ્રાણી છું કે તમે મારો ચોકી-પહેરો રાખો છો?

13જ્યારે હું એમ કહું છું, "હવે પથારીમાં સૂઈ જાઉં ત્યારે મને ચેન પડશે, મને કળ વળશે.

14ત્યારે તમે મને ભયાનક સ્વપ્નો દ્વારા બીવડાવો છો. અને સંદર્શનોથી મને ગભરાવો છો.

15ત્યાં હું જીવવા ને બદલે ગુંગળાઈને મરી જાઉં તો વધારે સારું.

16હવે હું ત્રાસી ગયો છું. મારે કાયમ માટે જીવવું નથી. મને એકલો રહેવા દો. મારા જીવનનો કોઈ અર્થ નથી!

17દેવ, તમે મનુષ્યને મહત્વપૂર્ણ શા માટે ગણો છો? તમારે શા માટે તેને માન આપવું જોઈએ તમે શા માટે તેના પર ધ્યાન આપવાની પણ તસ્દી લો છો?

18રોજ સવારે તમે તેની મુલાકાત કરો છો અને તમે પ્રત્યેક ક્ષણે તેની કસોટી કરો છો?

19શા માટે તમે મને છોડી દેતાં નથી? હું મારું થૂંક ગળું એટલો સમય પણ તમે મને એકલો કેમ મૂકતા નથી?

20દેવ, તમે લોકો ઊપર ધ્યાન આપો, જો મેં પાપ કર્યું હોય કાંઈ વાંધો નહીં, હું શું કરી શકું? તમે શા માટે મને તમારું નિશાન બનાવ્યો છો? જેથી હું બોજાડપ થઈ ગયો છું?

21તમે મને ખોટું કરવા બદલ શા માટે સીધી રીતે માફ કરતા નથી? તમે મારા પાપોને શા માટે સીધી રીતે માફ કરતા નથી? થોડાજ સમયમાં હું મરી જઈશ અને માટીમાં મળી જઈશ. તમે મને શોધશો પણ હું ત્યાં હોઈશ નહીં. ચાલ્યો ગયો હોઈશ."

બિલ્દાદ શૂઝીનો અયૂબને જવાબ

8 ત્યારે બિલ્દાદ શૂઝીએ અયૂબને જવાબ આપ્યો, "2"તું ક્યાં સુધી આવી વાતો કર્યા કરીશ? તારા તોફાની શબ્દો ક્યાં સુધી વંટોળિયાની જેમ તારા મુખમાંથી નીકળ્યા કરશે?"

3શું દેવ અન્યાય કરે છે? સર્વસમર્થ દેવ, જે વસ્તુ સાચી છે શું તેને બદલે છે?

4જો તારા સંતાનોએ તેમની વિરૂદ્ધ પાપ કર્યા હશે તેણે તેમને તે માટે સજા કરી છે.

5જો તું ખંતથી દેવની શોધ કરશે અને એમની કરુણા યાચશે,

6અને તું જો પવિત્ર અને સારો હોઈશ તો એ તને ઝડપથી મદદ કરવા આવશે અને તને તારાં કાયદેસરના ઘર પાછા આપી દેશે.

7પછી તારી પાસે પહેલા હાલુ તેના કરતા ઘણું વધારે હશે. 8તું પહેલાની પેઢીઓને પૂછી જો! જાણી લે આપણા પિતૃઓ શું શિખ્યા હતા?

9આપણે તો આજકાલના છીએ, અને કાંઈજ જાણતા નથી. અહીં પૃથ્વી પરનું આપણું જીવન પડછાયા જેવું અલ્પ છે.

10તેઓ કદાચ તને શિખવી શકશે. કદાચ તેઓ તને તેઓ જે બાબત શિખ્યા હોય તે શિખવી શકે.

11શું કાદવ વિના કમળ ઊગે? જળ વિના બરુ ઊગે?

12ના, જો પાણી સૂકાઈ જાય તો તેઓ પણ સૂકાઈ જશે.

13લોકો જે દેવને ભૂલી જાય છે તે પેલા બરુઓ જેવા છે. જે વ્યક્તિ દેવને ભૂલી જાય છે તેને આશા રહેશે નહીં.

14તે માણસ પાસે અદેલવા માટે કાંઈ નથી. તેની સુરક્ષા કરોળિયાના ઝાળા જેવી છે.

15જો એક વ્યક્તિ કરોળિયાના ઝાળાને અદેલી ને ટેકો લે તો તે તૂટી જાય તે કરોળિયાના ઝાળાનો આશ્રય લે છે પણ તે તેને ટેકો આપશે નહીં.

16તે માણસ વનસ્પતિના એક છોડ જેવો છે જેની પાસે પુષ્કળ પાણી અને સૂર્ય પ્રકાશ છે. તેની ડાળીઓ આખા બગીચામાં ફેલાય છે.

17પથ્થર પર ઉગવાની જગ્યા શોધતા તે જથ્થાબંદ પથ્થરોને ઢાંકી દે છે.

18પણ જો એને એકવાર ઊખેડવામાં આવે તો પછી એ ઊગ્યાં હતાં કે નહીં એની ખબર પણ પડે નહીં.

19આ તો તેના માર્ગનું સુખ છે, અને જમીનમાંથી બીજા છોડ ઊગી નીકળે છે!

20પરંતુ દેવ નિર્દોષ લોકોને કદી અસમર્થ કરશે નહીં, અને અધર્મીને કદી મદદ કરશે નહીં.

21તેઓ તારા ચહેરાને હાસ્યથી અને તારા હોઠોને આનંદના પોકારોથી ભરી દેશે!

22તારો તિરસ્કાર કરનારા દુશ્મનો શરમથી છુપાઈ જશે અને દુષ્ટોના ઘરબાર બરબાદ થઈ જશે.”

અયૂબનો વળતો જવાબ

9 ત્યારે અયૂબે જવાબ આપ્યો:
2“હા, હું જાણું છું કે તું સાચું બોલે છે. પરંતુ દેવ સાથેની દલીલ માણસ કેવી રીતે જીતી શકે?

3જો દેવ તેની સાથે દલીલ કરે, તો દેવના 1,000 પ્રશ્નોમાંથી શું ઓછામાંઓછો એકનો જવાબ તે આપી શકશે?

4તે વિદ્વાન છે સર્વસમર્થ છે, કોઈપણ માણસ ઈજા પામ્યા વગર દેવ સામે લડી શકે તેમ નથી.

5તે દેવ જ્યારે ગુસ્સે થાય છે ત્યારે પર્વતોને હલાવી દે છે અને તેઓને તેની જાણ પણ થતી નથી.

6દેવ પૃથ્વીને હલાવવા ધરતીકંપો મોકલે છે. દેવ પૃથ્વીના પાયાઓ હલાવી નાખે છે.

7જો તે આજ્ઞા કરે તો સૂર્ય ઊગશે નહીં, અને એ તારાઓને ગોંધી શકે છે જેથી તેઓ ઝગમગી શકે નહીં.

8તેણે એકલે હાથે આકાશને પાથર્યું છે, એ સમુદ્રના મોજા પર ચાલે છે.

9તેણે સપ્તર્ષિ, મૃગશીર્ષ તથા કૃત્તિકા બનાવ્યા છે. તેણે દક્ષિણી આકાશના નક્ષત્રો સર્જ્યા છે.

10દેવ અદ્ભુત વસ્તુઓ કરે છે જે લોકો સમજી શકતા નથી. અને કોઈ ગણી શકે તેનાથી વધારે આશ્ચર્યો.

11તે મારી બાજુમાંથી પસાર થાય છે; પણ હું તેમને જોઈ શકતો નથી તે આગ્રણ ચાલ્યા જાય છે પણ હું તેમને જોઈ શકતો નથી.

12તે જો ઓચિંતાના આવે અને તેમને જે કંઈ જોઈતું હોય તે ઝડપમારી પડાવી લે તો. તેમને કોણ રોકી શકે? તેને કોણ પૂછી શકે, ‘તમે આ શું કરો છો?’

13દેવ તેમનો ગુસ્સો રોકશે નહીં રહાબનાં મદદગારો પણ દેવથી ડરે છે. માણસનો ગર્વ તેની સામે ઓગળી જાય છે.

14તો પછી માત્ર મારા જેવા કઈ દલીલોને બળે એની સામે ઊભા રહી શકે?

15નિર્દોષ હોવા છતાં હું તેમને જવાબ આપી શકતો નથી મારા ન્યાયાધીશ પાસે દયાની ભીખ માંગું એટલું જ હું કરી શકું.

16હું જો એની સામે ફરિયાદ કરું અને તે જવાબ આપે તો. મને ખાત્રી છે તે મારું સાંભળશે નહીં.

17તે મને કચરી નાખવા દેવ તોફાન મોકલશે. કારણ વગર તે મને વધારે ઘાયલ કરશે.

18તે મને શ્વાસ લેવા દેશે નહીં, પણ મને મુશ્કેલીઓથી ભરપૂર કરી દેશે.

19હું દેવને હરાવી શકીશ નહીં તે ખુબજ શક્તિશાળી છે. હું દેવને ન્યાયાલયમાં લઈ જઈને મારી તરફ નિષ્પક્ષ રહેવાનો આગ્રહ કરી શકીશ નહીં.

20હું નિર્દોષ છું પણ હું જે કંઈ કહું છું તેમાં હું ગુનેગાર જ દેખાઉં છું હું નિર્દોષ છું પણ જ્યારે હું બોલુ છું, મારું મોઢું મને અપરાધી સાબિત કરે છે.

21હું નિર્દોષ છું, પણ શું વિચાર કરવો તે હું જાણતો નથી. હું મારા પોતાના જીવનને ઘિંકારું છું.

22‘માણસ કદાચ ભલે વાંક વગરનો કે અનિષ્ટ હોય પરંતુ દરેકને સરખીજ વસ્તુ થાય છે. તે બધાનો નાશ કરે છે.’

23જ્યારે કોઈ ભયંકર વસ્તુ બની જાય અને એક નિર્દોષ માણસને મારી નાખવામાં આવે તો શું દેવ તેના પર હસશે?

24જ્યારે દુષ્ટ માણસ એક પ્રદેશને કબજામાં લઈ લે છે, તો શું દેવ નેતાઓને શું થઈ રહ્યું છે તે જેવા માટે રોકે છે? એ જો સાચું હોય તો પછી દેવ કોણ છે?

25મારા દિવસો એક દોડવીર કરતા પણ વધારે ઝડપથી પસાર થઈ જાય છે. મારા દિવસો પસાર થઈ રહ્યા છે અને તેમા કોઈ આનંદ નથી.

26ઝડપથી પસાર થતા વહાણની જેમ અંતે પોતાના શિકાર પર તૂટી પડતા ગરૂડની જેમ મારાં દિવસો ચાલ્યાં જાય છે.

27જો હું એમ કહું ‘હું મારા દુઃખ વિષે ભૂલી જઈશ. અને ખુશ થઈને દેવ સામે ફરિયાદ ન કરવાનો નિર્ણય કરું.’

28વાસ્તવમાં કશું બદલાતું નથી. વ્યથા હજી પણ મને ડરાવે છે. હું જાણું છું કે તમે મને નિર્દોષ નહીં ગણો.

29હું પહેલેથીજ ગુનેગાર ઠરાયો છું. તો હું ફોકટ શા માટે શ્રમ કરું છું? હું તો કહું છું ભૂલી જાઓ એને.

30જો હિમથી હું મારાં શરીર ઘોઉં અને સાબુથી મારા હાથ યોખ્યાં કરું.

31તો પણ દેવ મને કાદવના ખાડામાં નાખી દેશે: અને મારા પોતાનાં જ વસ્ત્રો મને ઘૂણા કરશે.

32હું મારો પોતાનો બચાવ કરી શકતો નથી કારણકે તમે મારા જેવા માણસ નથી. આપણે એક બીજાને ન્યાયાલયમાં મળી શકીએ તેમ નથી. તમે માણસ હોત તો આપણે સારી રીતે વાદ-વિવાદ કરી શક્યાં હોત.

33મારી ઈચ્છા છે, કોઈ આડતિયો હોત કે જે બંને પક્ષને સાંભળી શકે. હું ઈચ્છું છું એવું કોઈ હોત જે આપણને બંનેને ન્યાય કરી શક્યો હોત.

34હું ઈચ્છું છું, દેવનો શિક્ષા દંડ લઈલે એવું કોઈ હોત, તો પછી દેવ મને ક્યારેય ડરાવશે નહીં.

35તો હું દેવનો ડર રાખ્યા વગર તેને મોઢામોઢ કહી દઈશ. પણ હમણાં હું એમ કરી શકું તેમ નથી.

અયૂબની જન્મ સંબંધી દિલગીરી

10 હું જીવનથી કંટાળી ગયો છું. હું મુક્ત રીતે ફરિયાદ કરીશ. હું દુઃખ અને કડવાશથી બોલીશ.

2હું દેવને કહીશ કે, 'મને દોષિત ન ઠરાવો; તમે મારી સાથે શા માટે ઝગડો કરો છો તે મને બતાવો.

3દેવ, શું મને દુઃખ આપીને તમને આનંદ મળે છે? એવું લાગે છે તમે જે સર્જન કર્યું છે તેની તમને કાળજી નથી. અથવા તો કદાચ તમે દુષ્ટ લોકોની યોજનાઓથી ખુશ થાઓ છો.

4શું તને ચર્મચક્ષુ છે. અથવા શું તું માણસની જેમ જુએ છે?

5શું તમારું જીવન અમારા જીવન જેટલું ટૂંકું છે? તમારું જીવન માણસના જીવન જેટલું ટૂંકું છે.

6કે તમે મારી ભૂલ શોધો છો અને મારા પાપ શોધો છો.

7તમે સારી રીતે જાણો છો કે હું નિર્દોષ છું. તમે જાણો છો કે તમારા હાથમાંથી મને કોઈ બચાવી શકે તેમ નથી.

8તમે તમારા પોતાના હાથે મને ઘડ્યો છે, સર્જ્યો છે; પરંતુ હવે તેઓ ભેગા થઈને મારો વિનાશ કરે છે.

9ચાદ રાખો હું માટીમાંથી બનેલો છું. શું હવે તમે મને પાછો માટીમાં મેળવી દેશો?

10તમે મને એક બાટલીમાંથી બીજીમાં એમ દૂધની જેમ રેડ્યો છે અને મને ચીઝની જેમ વલોવો છો.

11તમે મને ચામડી અને માંસથી મઢી લીધો. તમે મને હાડકાં અને સ્નાયુઓથી વણી લીધો છે.

12તમે મને જીવન, આપ્યું, મારી સાથે દયાળુ રહ્યાં, તમે મારું ધ્યાન રાખ્યું અને મારા આત્માનું રક્ષણ કર્યું.

13છતાં તમારા હૃદયમાં તો તમે આ છુપાવ્યું હતું. હું જાણું છું કે તમારા મનમાં આ હતું:

14તમે જોતા હતાં કે હું પાપ કરું છું કે નહીં, એવા ઈરાદાથી કે જો હું પાપ કરું તો મને શિક્ષા ક્યાં વગર છોડવો નહીં.

15જો હું પાપ કરું તો મારે માટે બહુ ખરાબ થશે. પણ જો હું નિર્દોષ હોઈશ તો પણ હું મારું માથું ઊપર ઉઠાવી શકીશ નહીં. હું ખૂબજ શરમિંદો અને મુંઝાયેલો છું.

16જો હું અભિમાની હોઉ તો તમે સિંહની જેમ મારી પાછળ છો અને ફરીથી તમે મારી સામે તમારી અદભૂત શક્તિ બતાવો છો.

17તમે મારી વિરુદ્ધ નવા સાક્ષીઓ લાવો છો અને મારા ઉપર તમારો રોષ વધારો છો. અને મારો સામનો કરવા એક પછી એક સૈન્ય મોકલો છો.

18તો પછી તમે મને શા માટે ગર્ભમાંથી બહાર કાઢ્યો? એના કરતાં તો હું મૃત્યુ પામ્યો હોત, કોઈએ મને જોયો સુઢાં ન હોત તો એ કેવું સારું થાત!

19હું ઈચ્છું છું હું ક્યારેય જીવ્યો ન હોત! હું ઈચ્છું છું હું મારી માતાના ગર્ભમાંથી સીધો કબરમાં લઈજવાયો હોત.

20તમને ખબર નથી કે હું હવે થોડા સમય માટે જીવવાનો છું?

21મૃત્યુના પડછાયા અને અંધકાર નો પ્રદેશ, કે જ્યાંથી કોઈ પાછા આવતું નથી ત્યાં હું જાઉં તે પહેલા મારી પાસે જે થોડો સમય બચ્યો છે તેનો આનંદ મને માણી લેવા દો.

22આ મૃત્યુ દેશ તો મધ્યરાત્રિના ઘોર અંધકાર જેવો દેશ છે; એ તો મૃત્યુછાયાનો દેશ છે જ્યાં બધું અસ્તવ્યસ્ત છે તથા પ્રકાશ પણ મધ્યરાત્રિના જેવો કાળો ડિબાંગ લાગે છે."

સોફર નાઅમાથીનો અયૂબને જવાબ

11 ત્યારે નાઅમાથીના સોફરે અયૂબને ઉત્તર આપ્યો::
2"આટલા બધા શબ્દો નિરૂત્તર રહેશે? જો કોઈ માણસ પૂરતું લાંબુ બોલે તો તે તેને સાચો ઠરાવશે?

3શું તું વિચારે છે કે વાતો કરીને તું બીજા માણસોને ચૂપ કરી દઈશ? તું શું વિચારે છે કે તું દેવની મશ્કરી કરીશ અને તને કોઈ ઠપકો નહીં આપે?

4કારણકે તું કહે છે, 'હું જે કહું છું તે સાચું છે. હું દેવની નજરમાં નિર્દોષ છું.'

5હું ઈચ્છું છું દેવ બોલશે અને તને કહશે કે પોતે શું વિચારે છે!

6દેવ તને ડહાપણના રહસ્ય વિષે કહેશે. તે તને કહેશે કે દરેક વાત ને બે બાજુ હોય છે. અને તું ખાતરી રાખજે કે તે તને તારા દોષોની પાત્રતાથી ઓછી સજા આપે છે.

7અયૂબ, શું તું ખરેખર માને છે કે તું દેવને સમજે છે? તું સર્વસમય દેવને સમજી શકતો નથી.

8તું સ્વર્ગની વસ્તુઓ બાબત કોઈ કરી શકશે નહીં. મૃત્યુના સ્થળ બાબત તું કોઈ જાણતો નથી.

9દેવ પૃથ્વી કરતાં પણ મહાન અને સમુદ્ર કરતાં પણ વિશાળ છે.

10તે ઘસી જઈને કોઈની ઘરપકડ કરે; અને તેનો ન્યાય કરવા તેને ન્યાયાલયમાં ઊભો કરી દે તો તેમ કરતાં તેમને કોણ અટકાવી શકે?

11સાચેજ દેવ જાણે છે કોણ નિરર્થક છે. જ્યારે દેવ અનિષ્ટ જુએ છે ત્યારે તે તેને યાદ રાખે છે.

12એક જંગલી ગધેડો એક માણસને જન્મ ન આપી શકે, અને એક મૂરખ બુદ્ધિશાળી અને ડાઘો કદી પણ બની ન શકે.

13પણ અયૂબ, તારે તારા હૃદયને માત્ર દેવની સેવા કરવા માટેજ તૈયાર કરવું જોઈએ અને તેની પ્રાર્થના કરવા તારે તારા હાથ ઊપર કરવા જોઈએ.

14જો તારા હાથ પાપથી ભરેલા હોય તો તેને સ્વચ્છ કરી નાખ! તારાં ઘરમાં અનિષ્ટ ને દાખલ થવા દેતો નહીં

15પછી તું દેવ સામે શરમાયા વગર જોઈ શકશે અને વિના બીકે દેવ સમક્ષ ઊભો રહી શકશે.

16વહી ગયેલા પાણીની જેમ તું તારાં દુઃખ ભૂલી જઈશ. અને તારા દુઃખો ભૂતકાળ બની જશે.

17તારું જીવન મધ્યાનના સૂર્યથી પણ વધુ ઊજળું થશે. અને અંધકાર પણ પ્રભાતના પ્રકાશ જેવો બની જશે.

18પછી તું સુરક્ષા અનુભવીશ કારણકે ત્યાં આશા છે. દેવ તારી સંભાળ લેશે અને તને વિસામો આપશે.

19તું નિરાંતે સૂઈ શકશે અને તને કોઈ હેરાન કરશે નહીં. અને ઘણા લોકો તારી પાસે મદદ માગવા આવશે.

20દુષ્ટ લોકો કદાચ મદદ માગશે, પરંતુ તેઓ તેમની મુશ્કેલીમાંથી છટકી શકશે નહીં. તેમની આશાઓ તેમને મૃત્યુ સુધી દોરી જશે.”

અયૂબનો ઉત્તર

12 ત્યારે અયૂબે ઉત્તર આપ્યો કે,
2”હા, તમેજ પ્રજાના ડાહપણનો ભંડાર છો; તમારા મૃત્યુની સાથે ડાહપણ પણ મરી પરવારશે!

3પરંતુ તમારી જેમ મને પણ ડાહપણ અને અક્કલ છે; અને હું તમારા કરતાં ઊંચકો નથી; હા, એ બધું કોણ નથી જાણતું?

4’એક દિવસ દેવ મારી પ્રાર્થના સાંભળતા હતા;’ પણ હવે તો મારા મિત્રો પણ મારી પર હસે છે, હું ખરેખર સાચો છું અને નિર્દોષ છું છતાં તેઓ હસે છે.

5જે લોકોને મુશ્કેલીઓ નથી, તેઓ જે લોકોને મુશ્કેલીઓ છે તેમનો તિરસ્કાર કરે છે સ્થિર માણસ જેના પગ લથડી રહ્યાં છે તેને છતરે છે.

6ચોર ડાકુઓના ઘર આબાદ થાય છે. તેઓ સુખથી જીવે છે અને દેવને પડકારનારાઓ સુરક્ષિત હોય છે; તેઓની તાકાત એ જ તેમનો દેવ છે.

7પરંતુ પશુઓને તમે પૂછો તો તે તમને શીખવશે, જો પક્ષીઓને પૂછો તો તે તમને કહેશે.

8પૃથ્વીને પૂછો, તે તમને શીખવશે; સમુદ્રમાંની માછલીઓને પૂછો તો તે તમને માહિતી આપશે.

9દરેક વ્યક્તિ જાણે છે કે આ સર્વનું યહોવાએ સર્જન કર્યું છે.

10બધાંજ જીવો મનુષ્ય પણ દેવના જ હાથમાં રમે છે.

11જેમ મારું મુખ સારા ભોજનનો સ્વાદ પારખે છે તે જ રીતે જ્યારે હું સાંભળું છું ત્યારે મારું મન સત્યની પરખ કરે છે 12અમે કહીએ છીએ, ‘વૃદ્ધ પુરૂષોમાં ડાહપણ હોય છે, અને પાકી વયમાં સમજણ હોય છે.’

13પરંતુ ખરું ડાહપણ અને સામર્થ્ય તો દેવનાં જ છે. સમજ અને સત્તા તો તેની પાસે જ છે.

14તે મહા પરાક્રમી છે. તે જે કાંઈ ફાડી નાખે છે તે ફરીથી બાંધી શકાતું નથી જ્યારે. તે માણસને કેદ કરે છે, ત્યારે કોઈ તેને છોડાવી શકતું નથી.

15જ્યારે તે વરસાદને અટકાવે છે એટલે જમીન સૂકાઈ જાય છે અને જ્યારે તે વરસાદને છોડી દે છે ત્યારે પાણી પૃથ્વી પર ફરી વળે છે.

16દેવ સર્વસમર્થ છે અને હંમેશા જીતે છે. છેતરનારા અને છેતરાયેલાં બંને તેનાં હાથમાં જ રમે છે.

17એ ભલભલા રાજમંત્રીઓની બુદ્ધિ હરી લે છે અને ભલભલા ન્યાયકર્તાઓને મૂર્ખા બનાવે છે.

18તે રાજાઓ ભલે લોકોને કેદમાં પૂરે, પણ દેવ તે લોકોને મુક્ત કરે છે અને તેમને શક્તિશાળી બનાવે છે.

19તે દેવ યાજકો પાસેથી તેમની સત્તા આંચકી લે છે સરકારી અધિકારીઓને તેમની નોકરીમાંથી કાઢી મુકે છે.

20વિશ્વાસપાત્ર સલાહકારોને એ ચૂપ કરે છે, એ વડીલોનું શાણપણ પણ છીનવી લે છે.

21દેવ રાજકુમારો ઉપર તિરસ્કારકરે છે. તે શક્તિશાળીઓની સત્તા આંચકી લે છે.

22દેવ ગુપ્તમાં ગુપ્ત રહસ્ય પણ પ્રગટ કરે છે તે મૃત્યુ જેવી કાળી જગ્યાએ પણ પ્રકાશ પહોચાડે છે.

23તે રાષ્ટ્રને મોટું બનાવે છે પછી તેના લોકોને વિખેરી નાખે છે.

24તે પૃથ્વીના લોકોના રાજાઓની અને પ્રમુખોની સમજશક્તિ હણી લે છે અને તેઓને દિશા-વિહોણા અરણ્યમાં માર્યા માર્યા રખડતાં હોય તેવા,

25ધોર અંધકારમાં અથડાતાં અને છાકટા માણસની જેમ લથડતાં તેઓને કરી મૂકે છે.”

અયૂબનું ન્યાયીપણું અને વ્યક્તિત્વ

13 અયૂબે કહ્યું “તમે જે કંઈ મને કહ્યું તે બધું તો મેં મારા કાનેથી સાંભળ્યું છે, જોયું છે અને હું એ બધું સમજું છું. 2તમે જે બધું જાણો છો તે હું પણ જાણું છું. તમે જેવા હોશિયાર છો તેવોજ હું છું. 3પણ મારે સર્વ સમર્થ દેવ સાથે મોઢાંમોઢ વાત કરવી છે. મારે એમની સાથે વિવાદ કરવો છે. 4તમે ત્રણ જણા તમારી અજ્ઞાનતાને જૂઠાણાથી છૂપાવવાની કોશિશ કરો છો. તમે બધાં ઊંટવેદ જેવા છો. જે કોઈને સાજા કરી શકતા નથી. 5તમે મૂંગા રહ્યા હોત તો સારું હતું! કારણકે એમાં તમારું ડાહપણ જણાત.

6”હવે મારી દલીલો સાંભળો, મારી બાબત પર ધ્યાન આપો.

7શું તમે દેવ માટે જૂઠું બોલશો? શું તમે સાચે એમ માનો છો કે દેવ તમારી પાસે જૂઠું બોલાવવા માગે છે.

8શું તમે દેવનો મારી સામે બચાવ કરવા પ્રયત્ન કરી રહ્યાં છો? તમે પક્ષપાત કરો છો તમે દેવનો પક્ષ પસંદ કરો છો કારણકે તે દેવ છે એટલા માટે.

9સાવચેત રહેજો, તમે જે કાંઈ કરો છો એ બધું તે જાણે છે. શું તમે એમ માનો છો કે તમે જેમ માણસને મૂર્ખ બનાવો છો તેમ દેવને પણ બનાવી શકશો?

10તમે જાણો છો કે જો તમે ન્યાયાલયમાં કોઈ વ્યક્તિનો પક્ષ ફક્ત તે મહત્વપૂર્ણ વ્યક્તિ છે તે માટે લો છો તો દેવ તમને ધિક્કારશે.

11દેવની મહાનતા તમને ડરાવે છે, તેમ નથી તમે તેનાથી ડરો છો.

12તમારાં બધા જોરદાર સૂત્રો નિરર્થક છે અને તમારી બધી દલીલો કોઈ કામની નથી.

13હવે તમે છાના રહો, મને બોલવા દો અને જે થવાનું હોય તે થવા દો.

14હું મારું જીવન જોખમમાં મૂકવાં તૈયાર છું, હું મારો જીવ મૂઠીમાં લઈને ફરવા તૈયાર છું. ભલે ગમે તે થાય.

15આમ કહેવાને કારણે દેવ ભલે મને મારી નાખે, હું તેમની રાહ જોઈશ; તેમ છતાં હું તેમની સમક્ષ મારો બચાવ જરૂર રજૂ કરીશ.

16ફક્ત એ જ મારી બચત હશે. કારણકે દુષ્ટ લોકોની દેવ સામે ઊભા રહેવાની હિંમત હોતી નથી.

17હવે તમે મારી વાત સહેજ ધ્યાનથી સાંભળો.

18હું કાળજીપૂર્વક મારી દલીલો રજૂ કરીશ. અને હું જાણું છું કે હું નિર્દોષ છૂટીશ.

19મને કોણ ખોટો ઠરાવી શકે એમ છે? જો કોઈ પણ હોય તો હું તત્કાળ ચૂપ થઈ જઈશ.

20હે દેવ! માત્ર બે વસ્તુ તમે મને આપો, પછી હું તમારાથી મારું મુખ સંતાડીશ નહીં.

21મને સજા કરવાનું બંધ કરો અને મને ડરાવવાનું બંધ કરો!

22પછી જો તમે મારી સાથે બોલશો તો હું તમને જરૂર જવાબ આપીશ. અથવા મને બોલવા દો અને તમે જવાબ આપો.

23મને કહો, “મેં શું ખોટું કર્યું છે? મને મદદ કરો! મારાં પાપ અને અપરાધ મને જણાવો.

24શા માટે તમે મારાથી મુખ ફેરવી લો છો? શા માટે તમે મારી સાથે તમારા દુશ્મન જેવું વર્તન કરો છો?

25શું તમે પવનથી ખરી પડેલા પાંદડાને શિક્ષા કરશો? શું તમે સૂકા નિરર્થક તણખલાની પાછળ પીછો કરશો? હું તો એવો છું.

26તમે મારી વિરુદ્ધની તમામ ભૂંડી બાબતો લખો છો અને મારી યુવાવસ્થાના પાપોની સજા મને આપો છો;

27હે દેવ, તમે મારા પગમાં બેડીઓ બાંધો છો, તમે મારા બધા રસ્તાઓ ધ્યાનથી નિરખો છો, અને મારું એકેએક ડગલું તપાસો છો.

28માણસ નીચે પડી સડી ગયેલ વૃક્ષ જેવો છે અને ઊઘઈથી ખવાઈ ગયેલા વસ્ર જેવો છે.”

અયુબની સમસ્યા અને દેવનો વ્યવહાર

14 અયુબે કહ્યું “માણસ કેવો નિર્બળ છે, તેનું આયુષ્ય અલ્પ છે અને સંકટથી ભરપૂર છે. 2જેમ ફૂલ ખીલે છે અને થોડીવારમાં કરમાઈ જાય છે, વાદળ પસાર થઈ જાય છે અને તેની છાયા જતી રહે છે મનુષ્યનું જીવન એક પડછાયા જેવું છે કે જે અહીં ટૂંકા સમય માટે રહે છે અને પછી તે અદૃશ્ય થઈ જાય છે. 3શું આવા નિર્બળ માનવીની સામે જોવાની ચિંતા તમે કરો છો? શું ન્યાય મેળવવા માટે તેને તમારી સમક્ષ ઊભો કરવામાં આવશે?

4“કોણ અશુદ્ધ વસ્તુમાંથી શુદ્ધ વસ્તુ બનાવી શકે? કોઈપણ નહીં.

5તમે માણસના આયુષ્યના મહિનાઓ એવાં મર્યાદિત કરી નાંખ્યા છે કે તેને ઓળંગી શકે નહીં; તેના મહિનાઓની ગણતરી તમારા હાથમાં છે.

6તેથી દેવ અમારી સામે જોવાનું બંધ કરો. અમને એકલા રહેવા દો, દિવસને અંતે ભાડૂતી મજૂરને મળતા મહેનતાણાની જેમ અમને અમારા વળતરનો આનંદ માણવા દો.

7ઝાડને પણ આશા છે. એ ભલે કપાઈ ગયું હોય; એ પાછું વિકાસ પામી શકે છે અને એને નવાં અંકુર ફૂટી શકે છે.

8તેનાં મૂળિયા કદાચ જમીનમાં ઊગે અને તેના ઠૂંઠા જમીનમાં સૂકાઈ જાય.

9તે છતાંપણ તે જો ફરતે પાણી સૂંધે તો એ નવા છોડની જેમ ડાળીઓ ઊગાડી શકે.

10પરંતુ માણસ જો મૃત્યુ પામે છે તો તે સમાપ્ત થઈ જાય છે. જ્યારે તે મરી જાય છે એ ચાલ્યો જાય છે.

11જેમ સાગરમાંથી પાણી ઊડી જાય છે, અને નદી ક્ષીણ થઈને સુકાઈ જાય છે;

12તેમ માણસ મરી જઈને ક્યારેય પાછો ઊઠતો નથી; જ્યાં સુધી આકાશોનું અસ્તિત્વ ન રહે ત્યાં સુધી માણસ ફરીથી તેની ઊઘમાંથી જાગશે નહીં.

13હું ઈચ્છું છું તમે મને શેઓલમાં સંતાડો, અને તમારો ક્રોધ શમી જાય ત્યાં સુધી છુપાવી રાખો, અને મને ઠરાવેલ સમય ઠરાવી આપીને યાદ રાખો તો કેવું સારું!

14માણસ મૃત્યુ પામ્યાં પછી શું તે ફરીથી સજીવન થશે ખરો? જ્યાં સુધી મને મુક્ત કરવામાં ન આવે ત્યાં સુધી હું રાહ જોઈશ.

15દેવ તમે મને બોલાવશો ત્યારે હું તમને જવાબ આપીશ. પછી હું જેનું તમે સર્જન કર્યું છે, તમારા માટે મહત્વનો હોઈશ.

16પછી તમે મારાં એકેએક પગલાંને નજરમાં રાખશો, પણ મારા દુષ્ટત્યો તમને યાદ નહીં આવે.

17તમે મારા પાપોને એક થેલામાં બાંધશો, અથવા તમે મારા ગુનાઓ ઉપર ચીતરશો!

18પર્વતો પડીને નષ્ટ થાય છે, અને ખડકો પોતાની જગ્યાએથી ચળી જાય છે.

19પથ્થરો પર સતત વહેતું પાણી તેને ઘસારો પહોંચાડે છે. પાણીના પૂર પૃથ્વી પરની જમીનને ઘોઈ નાખે છે અને તેવીજ રીતે દેવ, તમે મનુષ્યની આશાઓનો વિનાશ કરી નાખો છો.

20તમે મનુષ્યને સંપૂર્ણ રીતે હરાવ્યો અને પછી તે દૂર ચાલ્યો જાય છે. તમે તેને ઉદાસ બનાવીને, દૂર મોકલી દો છો.

21તેના સંતાનો આદરપાત્ર થયાં છે કે નહીં, તેની તેને જાણ નથી; અથવા જો તેઓ નીચે લવાયા હોય તો અપમાનિત કરાયા હોય, એ વિષે પણ તે અજાણ છે.

22તે માત્ર પોતાના દેહનું દુઃખ અનુભવી શકે છે અને મોટેથી પોતાના માટે રડે છે.”

એલિફાઝ તેમાનીનો બીજો સંવાદ

15 પછી એલીફાઝ તેમાનીએ જવાબ આપ્યો:
2^મ અયૂબ જો તું ખરેખર બુદ્ધિમાન હોત તો રડતા શબ્દોથી તું ઉતર ન આપત. શું કોઈ શાણો માણસ, પોલા શબ્દોથી દલીલ કરે?

3તને એવું લાગે છે કે શાણો માણસ નકામા શબ્દો અને અર્થ વગરની વાતોથી દલીલ કરશે?

4અયૂબ, જો તારી પાસે તારા પોતાના રસ્તા હોત તો કોઈએ પણ દેવને માન આપ્યું કે ઉપાસના કરી ન હોત

5તું જે વાતો કરે છે તે તારા પાપો બતાવે છે. અયૂબ, તું ચતુરાઈ ભરેલા શબ્દો વડે તારા પાપ છૂપાવવાનો પ્રયત્ન કરે છે.

6હું નહીં, તારા શબ્દો જ તને દોષિત ઠરાવે છે, હા, તારી વાણી જ તારું પાપ પોકારે છે.

7તું જ પહેલવહેલો જન્મ્યો છે એમ તું માને છે? શું પર્વતો ઉત્પન્ન થયા તે પહેલાં તું જન્મ્યો હતો?

8દેવની ગુપ્ત યોજનાઓ વિષે તમે સાંભળ્યું છે ખરું? શું તને એમ છે તું એકજ બુદ્ધિશાળી વ્યક્તિ છે?

9અમારી પાસે ન હોય એવું ક્યું જ્ઞાન તારી પાસે છે? અમારાં કરતાં તમારામાં કઈ વિશેષ સમજદારી છે?

10જેઓ તમારા પિતા કરતાં પણ મોટી ઉંમરનાં છે તે વૃદ્ધ અને અનુભવવાળાં માણસો અમારા પક્ષે છે!

11દેવ તમને આશ્વાસન આપવાની કોશિષ કરે છે, પણ એ તમારા માટે પૂરતું નથી. અમે તમને દેવનો સંદેશો નમ્રતા પૂર્વક કલ્પો.

12તમે શા માટે ઉશ્કેરાઈ જાઓ છો? આંખો શા માટે કાઢો છો?

13તમે તમારો ગુસ્સો દેવની ઉપર કેમ ઠાલવો છો? તમે શા માટે આમ બોલો છો?

14શું માણસ પવિત્ર હોઈ શકે? સ્ત્રી જણ્યો માનવી કદી નિર્દોષ હોઈ શકે?

15દેવદૂતોનો પણ ભરોસો કરતો નથી. તેમની દ્રષ્ટિએ તો આકાશો પણ સ્વચ્છ અને શુદ્ધ નથી!

16મનુષ્યતો અધમમાં અધમ છે. મનુષ્ય મલિન અને અપ્રમાણિક છે. પછી માણસનું શું તે જે પાપોને પાણીની જેમ પી જાય છે.

17“હું કહું તે સાંભળો; અને હું તો મેં જે જોયું છે, જાણ્યું છે તે જ કહેવાનો છું.

18આવા જ અનુભવો જ્ઞાની માણસોને થયેલા છે. તેઓ તેઓનાં પિતૃઓ પાસેથી જે શીખ્યા હતા તે કાંઈ પણ તેઓએ છૂપાવ્યું નથી.

19એકલા આપણા પિતૃઓનેજ તેઓની પોતાની ભૂમિ આપવામાં આવી હતી. કોઈ વિદેશીઓ તેઓની ભૂમિમાંથી પસાર થતા નહીં. તેઓ જે તેમના પિતાઓ પાસે શીખ્યા તેમાંથી કાંઈ પણ છૂપાવ્યું નથી. તેઓએ જ આ હડાપણ ભરેલી શિખામણ આપેલી છે.

20એક દુષ્ટ માણસ તેના આખા જીવન પર્યંત પીડા ભોગવે છે. દુષ્ટ લોકોના દહાડા બહુ ટૂંકા હોય છે.

21દરેક અવાજ તેને ડરાવે છે. જે સમયે તે વિચારે છે કે તે સુરક્ષિત છે ત્યારે તેના દુશ્મનો આવી અને તેના પર હૂમલો કરશે.

22અંધકારમાંથી છટકવાની એને કોઈ આશા નથી. કોઈક જગ્યાએ ત્યાં એક તલવાર તેને મારવાની રાહ જોઈ રહી છે.

23તે ખોરાક માટે ભટકે છે પરંતુ તે ક્યાં મેળવે છે? તે જાણે છે કે મૃત્યુના દિવસો નજીક છે.

24સંકટ તથા વેદના તેને ભયભિત કરે છે; યુદ્ધને માટે સજ્જ થયેલા રાજાની જેમ તેઓ તેના પર વિજય મેળવે છે.

25તેણે દેવની સામે પોતાની મુઠ્ઠી ઉગામી છે અને સર્વસમર્થ દેવની સામે લડે છે.

26તે દુષ્ટ વ્યક્તિ બહુ દુરાગ્રહી છે. મજબૂત ઢાલથી સજ્જ થઈને તે દેવને પડકાર કરે છે.

27એ દુષ્ટ માણસ છકી ગયેલો, પુષ્ટ અને ધનવાન છે. તે માણસ કદાચ ચરબી યુક્ત અને ધનવાન હશે.

28પરંતુ તેના નગરો ખંડેર બની જશે, તેના ઘરનો નાશ થઈ જશે અને તેનું ઘર ઉજ્જડ થઈ જશે.

29એ ધનવાન નહીં રહે એની સમૃદ્ધિ ટકશે નહીં. તે તેની સંપત્તિ ટકશે નહીં.

30દુષ્ટ માણસ અંધકારમાંથી બચશે નહીં, તે એક વૃક્ષ જેવો થશે જેની કુમળી ડાળીઓ જવાળાઓથી બળી જાય છે અને પવનમાં ફૂંકાઈ જાય છે.

31દુષ્ટ માણસે નિરર્થક બાબતોમાં વિશ્વાસ કરીને પોતાને મૂર્ખ બનાવવો જોઈએ નહીં. કારણકે તેને કાંઈ મળશે નહીં.

32દુષ્ટ માણસ તેના જીવનનો અંત આવે તે પહેલા વૃદ્ધ થશે અને કરમાઈ જશે, તે સૂકી શાખા જેવો થશે.

33તે જેની કાચી દ્રાક્ષ ખરી પડે એવા દ્રાક્ષના વેલા જેવો, જેનું અપકવ ફળ ખરી પડે એવા જેતુનના વૃક્ષ જેવો છે,

34કારણકે દેવ વિનાના લોકો પાસે કાંઈ હોતું નથી. જેઓ પૈસાને પ્રેમ કરે છે, તેઓના ઘરો અગ્નિથી નાશ પામી જશે.

35દુષ્ટ લોકો હમેશા હેરાન કરવા માટે દુષ્ટ યોજનાઓ બનાવે છે. તેઓ હમેશા લોકોને છેતરવાની યોજનાઓ બનાવતા હોય છે.”

અયૂબનો પ્રત્યુત્તર

16 ત્યારે અયૂબે પ્રત્યુત્તર આપ્યો,
2^મ આ બધું તો મેં પહેલાં સાંભળેલું છે. તમારો તો આશ્વાસન પણ ત્રાસદાયક છે.

3શું તમારી રાડારાડનો અંત નથી? તમારી સાથે શું ખોટું થયું છે કે તમે આ પ્રમાણે દલીલો કર્યા કરો છો.

4જો તમારી જગ્યાએ હું હોત તો હું આ પ્રમાણે જ બોલી શક્યો હોત. મેં તમારી સામે ડાહી વાતો કરી અને માથું હલાવ્યું હોત.

5દિલગીરી દુઃખ જો હું સહન કરું જો હું ચૂપ રહું પણ ના! એવી રીતે નહીં, માત્ર મૌખિક રીતેજ હું તમને હિંમત આપી

શક્યો હોત,માત્ર મારા હોઠ ફફડાવીને જ હું તમને આસ્વાસન આપી શક્યો હોત.

6જો કે હું બોલું તો પણ મારું દુઃખ દૂર થવાનું નથી; અને જો હું ચૂપ રહું તો મને કેવી રીતે આરામ મળે?

7સાચેજ દેવ! તમે મારી શક્તિ લઈ લીધી છે, તમે મારા આખા કુટુંબનો નાશ કર્યો.

8હે દેવ! તમે મને કેવો હાડપિંજર જેવો બનાવી દીધો છે! લોકો એને મારાં પાપોનું પરિણામ માને છે.

9દેવ મારા પર હુમલો કરે છે, તે મારી સાથે ઉદ્વિગ્ન છે અને મારા શરીરને કાપીને અલગ કરે છે. દેવ મારી સામે તેના દાંત પીસે છે. મારા દુશ્મનો મારી સામે ઘિક્કારથી જોવે છે.

10લોકો મારી આજુબાજુ ટોળે વળી ગયા. તેઓ મારી મશ્કરી કરે છે અને મારા મોઢા પર તમાચો મારે છે.

11દેવે મને દુષ્ટ લોકોને સોંપી દીધો છે; તેણે દુષ્ટ લોકોને મને ઈજા પહોંચાડવાની મંજૂરી આપી છે.

12હું સુખચેનમાં હતો, ત્યારે તેણે મને કચડી નાંખ્યો; હા, તેમણે મને ગરદનમાંથી પકડ્યો અને મારા ટૂકડેટૂકડા કરી નાખ્યા. દેવે અભ્યાસ માટે મારો નિશાન તરીકે ઉપયોગ કર્યો.

13દેવના ધનુર્ધારી માણસોએ મને ઘેરી લીધો છે. તેઓ મારા મૂત્રપિંડોમાં બાણો મારે છે. તે દયા દાખવતા નથી. તે મારા પિતાશય ને જમીન પર ઢોળે છે.

14મારાં પર તે વારંવાર આક્રમણ કરે છે અને યોદ્ધાની જેમ તે મારા પર તૂટી પડે છે

15હું ખૂબ ઊદાસ છું તેથી મેં આ શોકના વસ્ત્રો પહેર્યાં છે, હું અહીં ધૂળ અને રાખ પર હાર માનીને બેઠો છું.

16રડી રડીને મારું મોં લાલ થઈ ગયું છે. મારી આંખોની આજુબાજુ કાળા કુંડાળા પડી ગયાં છે.

17હું કોઈ ઉપર ક્રૂર થયો ન હતો. મારી પ્રાર્થનાઓ પવિત્ર અને સાચી છે.

18હે પૃથ્વી ન્યાય માટે તલસતાં મારા લોહીને તું ઢાંકી દઈશ નહીં. મારી ફરિયાદ માટે પોકારતાં મારા અવાજને તું દાટી દઈશ નહીં.

19હજુ પણ સ્વર્ગમાં કોઈ છે જે મારી તરફેણમાં બોલે છે. ઉપર કોઈ છે જે મારી સાક્ષી પૂરશે.

20મારા મિત્રો મારી વિરૂદ્ધ બોલે છે જ્યારે હું દેવ સામે આંસુ ટપકાવું છું.

21જેમ એક વ્યક્તિ તેના મિત્ર માટે દલીલો કરે તે દેવ સામે મારા માટે બોલે છે.

22થોડાજ વર્ષો માં હું એ જગ્યાએ જઈશ જ્યાંથી હું પાછો ફરવાનો નથી."

અયૂબની દુઃખદ અભિવ્યક્તિ

17 "હું ત્રાહિત છું. મારો આત્મા રૂંધાય છે. હું જીવનને આરે આવી ઊભો છું, હવે કબ્રસ્તાન સિવાય મારે માટે કોઈ મારી રાહ જોતું નથી.

2મારી આજુબાજુ હવે માત્ર મારી હાંસી કરનારાઓ જ રહ્યાં છે; અને જ્યારે તેઓ કઠોર વચનો બોલે છે, હું તેઓને નજરમાં રાખું છું.

3દેવ, મને બતાવો કે તમે ખરેખર મને આધાર આપો છો. બીજુ કોઈ મને આધાર નહીં આપે.

4હે દેવ!, તમે જ તેઓને આ સમજવા દીધું નથી, તેથી તમે તેઓને જીતવા દેશો નહીં.

5તમે જાણો છો, લોકો શું કહે છે, 'જ્યારે એક માણસ પોતાની સંપત્તિનો હિસ્સો મેળવવા માટે પોતાના મિત્રોને વાત કરે છે, તેના બાળકો અંધ બની જશે.'

6દેવે મને લોકોમાં હાંસીપાત્ર બનાવ્યો છે; તેથી લોકો મારા મોઢા પર થૂંકે છે.

7દુઃખથી આંસુ સારવાથી હવે મારી આંખે અંધારા આવે છે, અને મારાં અંગો પડછાયા જેવા બની ગયા છે.

8ન્યાયી લોકો આને લીધે ઉદ્વિગ્ન છે. નિર્દોષ લોકો, જેઓ દેવની કાળજી કરતાં નથી તેને લીધે વ્યથિત છે.

9છતાંય સજ્જન પુરૂષો પોતાના માર્ગમાં ટકી રહેશે અને પ્રમાણિક નીતિવાન અધિકાધિક બળવાન થતાં રહેશે.

10પરંતુ તમે બધા રહેવા જ દો, પાછળ આવો, મને તમારી વચ્ચે એકપણ શાણો માણસ નહીં મળે.

11મારું જીવન પસાર થતું જાય છે. મારી યોજનાઓ નષ્ટ થઈ ગઈ છે. મારી આશાઓ અદ્રશ્ય થઈ ગઈ છે.

12પણ મારા મિત્રો રાત ને દિવસ માને છે, અંધકાર હોવા છતાં તેઓ કહે છે, " પ્રકાશ નજીકમાં છે."

13હું કદાચ આશા રાખુંકે કબર મારું નવું ઘર બને. હું કબરના અંધકારમાં પથારી પાથરવાની પણ કદાચ આશા રાખું.

14મં કબરને એમ કહ્યું છે કે, 'તમે મારા પિતા છો.' મં ક્રીડાઓને કહ્યું છે કે, 'તમે મારી માતા અને બહેનો છો.'

15તો પછી હવે, મારે માટે કોઈ આશા રહી ખરી? કોણ જોશે, મારા માટે કોઈ આશા છે કે નહીં?

16મારી આશા, નીચે મૃત્યુલોક સુધી જશે? આપણે માટીમાં સાથે મળી જશું?"

બિલ્હાદ શૂહીનો જવાબ

18 એટલે બિલ્હાદ શૂહીએ જવાબ આપ્યો કે, 2"અયૂબ, તું ક્યાં સુધી આમ શબ્દોને પકડવા જાળ ફેલાવ્યા કરીશ?સમજદાર થા પછી અમે તારી સાથે વાત કરીએ.

3તમે અમને શા માટે ઢોર જેવા ગણો છો? અને શા માટે અમને મૂર્ખ માનો છો?

4અયૂબ, તું જ તારા ક્રોધથી તારી જાતને દુઃખ પહોંચાડી રહ્યો છે. શું તારા માટે લોકોએ પૃથ્વી છોડીને જવું? શું તમે વિચારો છો કે માત્ર તમારા સંતોષ માટે દેવ પર્વતોને હલાવશે?

5હા, દુષ્ટ લોકોનું તેજ બહાર ચાલ્યું જશે. તેનો અગ્નિ બળતો બંધ થઈ જશે.

6તેના પ્રકાશિત ઘરમા આંધારુ થશે. તેની પાસેનો દીવો હોલવાઈ જશે.

7તેનાં મજબૂત પગલાં નબળાં પડે છે. તેની અનિષ્ટ ઈચ્છાઓ તેને નીચે પાડે છે.

8તે ફાસલા માં ચાલે છે; તેના પગ એમાં ફસાઈ જાય છે.

9ફાસલો તેના પગની પાની પકડી લે છે, એના પાશમાં તે જકડાઈ જાય છે.

10જમીન પર જાળ સંતાઈને પડી હશે, તેનાં માર્ગમાં એ પાથરેલી હશે.

11એની ચારેકોર ભય તેની પર ત્રાટકવા ટાંપી રહ્યાં છે. દરેક પગલું તેની પાછળ તે ભરે છે, ડર હશે.

12ગંભીર આફતો તેના માટે ભૂખી છે. વિનાશ અને વિધ્વંસ તેને નીચો પાડવાં રાહ જોઈને ઊભા હોય છે.

13ભયંકર બિમારીઓ તેની ચામડીને કોરી ખાશે. એના હાથ, પગ કોલવાઈ જશે.

14એ જે ઘરમાં નિરાંતે જીવે છે એમાંથી એને બહાર ખેંચી કાઢવામાં આવે છે અને એને ભયના રાજાની હાજરીમાં લાવવામાં આવશે.

15એના ઘરને આગ લગાડવામાં આવે છે. એના ઘર પર ગંધક છાંટવામાં આવે છે.

16તેની નીચેથી મૂળીયાં સડી જાય છે, તેની ઉપરની શાખાઓ સુકાઈ જાય છે. તેથી તે મૃત્યુ પામશે.

17આ દુનિયામાં તેનું નામનિશાન રહેશે નહીં. એને કોઈ પણ યાદ કરશે નહીં.

18પ્રકાશમાંથી તેને અંધકારમાં ધકેલી દેવામાં આવશે અને જગતમાંથી તેને હાંકી કાઢવામાં આવશે.

19તેને કોઈ સંતાન કે પૌત્ર, પૌત્રીઓ હશે નહીં. તેના કુટુંબમાંથી કોઈ જીવતું નહીં રહે.

20પશ્ચિમના લોકો દિગમૂઢ થઈ જશે જ્યારે તેઓ સાંભળશે કે તે દુષ્ટ માણસને શું થયું. અને પૂર્વના લોકો ભયને કારણે તેમના વાળ ખેચી નાખશે.

21દુષ્ટ લોકોના ઘરને ખરેખર આમ થશે, જે દેવની ચિંતા કરતો નથી, તેની આવી દશા થશે.”

અયૂબનો પ્રત્યુત્તર

19 ત્યારબાદ અયૂબે જવાબ આપ્યો:

2”તમે ક્યાં સુધી મને આવો ત્રાસ આપ્યા કરશો? અને મહેણાં મારીને મને ક્યહ્યા કરશો?

3તમે પહેલેથીજ મારું દસ વખત નીચા જોણું કર્યું છે. જ્યારે તમે મારા પર હુમલો કરો છો, તમને શરમ આવતી નથી!

4જો મેં પાપ કર્યું પણ હોય, તો તે મારી સમસ્યા છે. તે તમને દુઃખ નહીં પહોંચાડે.

5તમારે ફક્ત તમારી જાતને મારી કરતા સારી દેખાડવી છે. તમે કહો છો કે મારી સમસ્યા એ મારો દોષ છે.

6આટલું સમજી લ્યો દેવે મને વિના વાંકે દંડ્યો છે અને મને ફાંસલામાં પકડી લીધો છે તે સાચું છે.

7જો હું એમ બૂમો પાડું, “મારી મદદ કરો, મારા ઉપર હુમલો થયો છે.” તો કોઈ મારી મદદે આવતું નથી. જો હું ચીસો પાડું, તોય મને ન્યાય મળતો નથી.

8દેવે મારો માર્ગ બંધ કરી દીધો છે. તેણે મારા રસ્તાઓને અંધકારથી ઢાંકી દીધા છે.

9એમણે મને બેઆબરુ કર્યો છે અને અપમાનિત પણ કર્યો છે. મારા માથા પરનો મુગટ ઉતારી નાંખ્યો છે.

10જ્યાં સુધી મારો વિનાશ ન થાય ત્યાં સુધી ચારે બાજુથી તે મારા પર પ્રહાર કરે છે. મારી આશાઓ ઝાડની જેમ મૂળમાંથી ઉખેડાઈ ગઈ.

11તદુપરાંત તેમણે પોતાનો બધો રોષ મારી વિરુદ્ધ પ્રગટ કર્યો છે, તેઓ મને પોતાનો શત્રુ જેવો ગણે છે.

12તેણે તેનું આખું સૈન્ય મારી સામે મૂકી દીધું છે, મારી આજુબાજુ હુમલો કરવા માટે ઊંચી મજબૂત ઈમારતો બાંધી છે. અને મારા ઘરની આસપાસ છાવણીઓ નાખી છે.

13તેમણે મને મારા ભાઈભાંડુઓ અને સાથીઓથી વિખૂટો પાડ્યો છે. હું બધાય સ્વજનોમાં અજાણ્યા જેવો લાગું છું.

14સગાંવહાલાઓએ મને ત્યજી દીધો છે. મારા મિત્રો પણ મને ભૂલી ગયા છે.

15મારા ઘરમાં જે મુલાકાતીઓ રહે છે તે તથા મારા નોકરો પણ મને પારકા જેવો ગણે છે. તેઓને હું વિદેશી જેવો લાગું છું.

16મારા નોકરને હું બોલાવું છું અને તે આવતો નથી. જો હું મદદ માટે આજીજી કરું તો પણ તે જવાબ આપતો નથી.

17મારી પત્ની, મારા શ્વાસનેજ ધિક્કારે છે, અને મારા સગા ભાઈઓ પણ મારો તિરસ્કાર કરે છે.

18નાનાં બાળકો પણ મારો તિરસ્કાર કરે છે; અને જ્યારે હું ઊઠું છું ત્યારે તેઓ મને ખરાબ શબ્દો કહે છે.

19મારા ગાઢ મિત્રો મારો તિરસ્કાર કરે છે. મારા સૌ પ્રિયજનો મારી વિરુદ્ધ થઈ ગયાં છે.

20હું ખૂબ પાતળો છું, મારાં હાડકાંમાંથી મારી ચામડી ઢીલાશથી લટકે છે. મારામાં થોડોકજ જીવ બાકી રહ્યો છે.

21હું મારા મિત્રો, મારા પર દયા કરો, કારણકે દેવ મારી વિરુદ્ધ થઈ ગયા છે.

22શા માટે દેવની જેમ તમે પણ મારી પાછળ પડ્યાં છો? મેં વેઠેલા દુઃખોથી પણ તમને સંતોષ નથી થતો શું?

23હું ઈચ્છું છું, કોઈ હું શું બોલું છું તે યાદ રાખે અને તે એક ચોપડીમાં લખે. હું ઈચ્છું છું મારા શબ્દો ટીપણી પર લખાય.

24હું ઈચ્છું છું કે, હું જે કહું છું તે લોખંડની કલમથી સીસા પર અંકિત કરવામાં આવે અથવા ખડક પર કોતરવામાં આવે તો તે સદાય રહેશે.

25હું જાણું છું કે મારો છૂટકારો કરવાવાળું કોઈ છે. હું જાણું છું તે જીવે છે. અને આખરે તે અહીં પૃથ્વી પર ઊભો રહેશે અને મારો બચાવ કરશે.

26મારી ચામડી ઉતરડાઈ જશે અને મારો દેહ પડી જશે પછી હું મારા દેવને મળીશ.

27હા, હું તેમને મારી પોતાની આંખો વડે જોઈશ. બીજું કોઈ નહીં હું પોતેજ દેવને જોઈશ અને તે મને મનમાં કેટલો ક્ષુબ્ધ અનુભવ કરાવે છે તે હું તમને કહી શકતો નથી.

28તમે કદાચ કહો, “અમે અયૂબને હેરાન કરશું. અને તેનો વાંક કાઢવા કઈક કારણ શોધશું.”

29તલવારથી તમારે ડરવું જોઈએ; કારણકે દેવ ગુનેગાર ને સજા આપે છે. તમને સજા આપવા દેવ તલવારનો ઊપયોગ કરશે. ત્યારે તમને ખબર પડશે કે યુકાદાનો એક સમય છે.”

સોફાર નાઅમાથીનો પ્રત્યુત્તર

20 પછી નાઅમાથી સોફરે પ્રત્યુત્તર આપ્યો:

2“હવે હું અકળામણ અનુભવું છું અને જવાબ આપવાને અધીરો બની ગયો છું.

૩તમે તમારા જવાબોથી અમારું અપમાન કર્યું! પણ હું ચાલાક છું અને તને કેવી રીતે જવાબ આપવો તે જાણું છું.

4શું તને ખબર નથી કે, પ્રાચીન કાળથી, એટલે કે મનુષ્ય પૃથ્વી પર આવીને વસ્યો ત્યારથી

5દુષ્ટ લોકોની કીર્તિ ક્ષણભંગુર છે, તથા નાસ્તિકનો આનંદ ક્ષણિક છે.

6એનું ધમંડ ભલેને આકાશ જેટલું ઉચુ થાય, એનું મસ્તક ભલેને વાદળોને આંબી જાય;

7પણ એ પોતાના જ મળની જેમ હંમેશને માટે નાશ પામે છે. જેમણે એને જોયો છે તેઓ પૂછે છે; ‘એ ક્યાં છે?’

8સ્વપ્નની જેમ તે અદ્રશ્ય થઈ જશે. રાત્રિના સંદર્શનની જેમ તે અદ્રશ્ય થઈ જશે?

9જેણે તેને જોયો હતો, તે તેને ફરી કદી જોઈ શકશે નહીં. તેનું કુટુંબ તેની સામે ક્યારેય નહીં જોવે.

10દુષ્ટ માણસનાં સંતાનો એ ગરીબ પાસેથી જે લીધું હતું તે પાછું આપશે.

11તે જ્યારે જુવાન હતો, તેના હાડકા મજબૂત હતા. પણ તેના બાકીના શરીરની જેમ, તેઓ ધૂળમાં મળી જશે.

12તેણે પોતાની દુષ્ટતાના સ્વાદમાં આનંદ માણ્યો છે. દુષ્ટતાને તેણે પોતાના મુખમાં ધીમે ધીમે ઓગળવા દીધી છે.

13દુષ્ટ માણસ અનિષ્ટ ને માણે છે. તે તેનાથી છૂટવા માગતો નથી. તે તેના મોઢામાં સાકરના ટૂકડા જેવું છે.

14પરંતુ તેનાં પેટમાં એ અનિષ્ટ ઝેરમાં બદલાઈ જશે. તે તેની અંદર કડવા ઝેર જેવું થઈ જશે, સાપના ઝેર સમાન.

15એણે જે ધનસંપત્તિ ચાઉં કરી હોય છે તે એણે ઓકી નાખવી પડે છે. દેવ એનાં પેટમાંથી એ કઢાવે છે.

16એણે જે શોષી લીધું હતું તે સાપનું ઝેર હતું. સાપનો એ ડંખ એને મારી નાંખે છે.

17તેણે હડપ કરી લીધેલી વસ્તુઓ તેને આનંદ આપશે નહીં, તેને દૂધ અને મધની નદીઓનો આનંદ મળશે નહીં.

18એણે મહેનતથી જે મેળવ્યું છે તે ભોગવ્યાં વિનાજ એને પાછું આપવું પડશે. જે ધનસંપત્તિ એ કમાયો છે તે એ માણી શકશે નહીં.

19કારણકે એણે ગરીબોને રંજાડ્યાં છે ને તરછોડ્યાં છે, બીજાના બાંધેલા ઘર પચાવી પાડ્યાં છે.

20તે કદી ધરાયો નથી. તેની ધનસંપત્તિ તેને બચાવી શકશે નહીં.

21તે જ્યારે ખાય છે, કાંઈ બાકી રહેતું નથી. તેની સફળતા સતત રહેતી નથી.

22એ સિદ્ધિના શિખરે હશે ત્યારે જ આફતો તેને હંફાવશે. તેની આફતો સંપૂર્ણ શક્તિ પૂર્વક તેના ઉપર ઊતરી પડશે.

23જ્યારે તેનું પેટ તેને જે જોઈએ છે તેનાથી ભરાયું હશે, દેવ તેની સામે ભભૂકતા ક્રોધનો વરસાદ વરસાવશે. દેવ તેના પર સજાનો વડસાદ વરસાવશે.

24જો એ લોઢાની તલવારમાંથી છટકી જશે તો કાંસાનું બાણ એને વીંધી નાખશે.

25તેના પેટમાંથી બાણ આરપાર નીકળી જશે, અને પીઠમાંથી ભોંકાઈને બહાર આવશે. તેની ચળકતી ધાર તેના પિત્તાશયને વીંધી નાખશે. તે ભયથી આઘાત પામશે.

26તેનો ખજાનો અંધકારના ઊડાણમાં ખોવાઈ જશે. પ્રચંડ અગ્નિ કે જેનો કોઈ માનવે આરંભ કર્યો નથી. તેના માલ સામાનનો નાશ કરશે અને તેનું જે કાંઈ બાકી છે તે સર્વ ભસ્મીભૂત થઈ જશે.

27આકાશ તેનો ગુનો ઉઘાડો પાડશે; પૃથ્વી એની વિરુદ્ધ સાક્ષી પૂરશે.

28જે દિવસે દેવનો પ્રકોપ ફાટી નીકળશે તે દિવસે ધસમસતાં પૂરમાં એનાં ઘરબાર તણાઈ જશે.

29દેવ દુષ્ટ લોકોને આ પ્રમાણે કરશે અને આ એજ છે જે તે તેમને આપવાની યોજના કરે છે.”

અયૂબનો જવાબ

21 પછી અયૂબે જવાબ આપ્યો અને કહ્યું;

2“હું જે કહું તે ધ્યાનથી સાંભળો અને મને એટલો તો દિલાસો આપો. ડમારા બોલી રહ્યા પછી ભલે તમે મારી હાંસી કરજો. પણ હું બોલું છું ત્યાં સુધી ધીરજ રાખો.

4શું મારી ફરિયાદ માણસ સામે છે? હું શા માટે અધીરો ના થાઉં?

5મારી દશા તો જુઓ! અને આઘાત પામજો મહેરબાની કરીને તમારા મોઢા પર તમારો હાથ મૂકી અને ઢાંકી દેશો.

6હું યાદ કરું છું અને ગભરાઈ જાઉં છું. હું ભયથી ધૂજી ઊઠું છું.

7શા માટે દુષ્ટ માણસો લાંબુ જીવે છે? શા માટે તેઓ વૃદ્ધ થાય છે અને સફળ રહે છે?

8દુષ્ટ લોકો તેમના સંતાનોને મોટાં થતા જોવે છે. દુષ્ટ લોકો પોતાના પૌત્ર-પૌત્રીઓને જોવા માટે જીવે છે.

9એમનાં ઘર સુરક્ષિત હોય છે, તેઓ ડરતા નથી તેઓને સજા આપવા માટે દેવ લાકડીનો ઊપયોગ કરતા નથી.

10તેઓના બળદો જાતીય સંબંધ બાંધવામાં કદી નિષ્ફળ જતા નથી. તેઓની ગાયો વાછરડાંઓને જન્મ આપે છે અને વાછરડાંઓ મરેલા જન્મતા નથી.

11દુષ્ટ લોકો તેઓના સંતાનોને ઘેટાંના બચ્ચાંઓની જેમ બહાર રમવા મોકલે છે. તેઓના સંતાનો આસપાસ નાચે છે.

12તેઓ નાચગાનમાં પોતાનો સમય પસાર કરે છે, તેઓ વાંસળી, સારંગી અને ખંજરીના તાલે ગાય છે અને ઝૂમે છે.

13દુષ્ટ લોકો તેઓના જીવન દરમ્યાન સફળ થવાનો આનંદ માણે છે. ત્યાર પછી તેઓ મૃત્યુ પામે છે અને પીડા વગર તેઓની કબરમાં જાય છે.

14પરંતુ દુષ્ટ લોકો દેવને કહે છે, 'અમને એકલા મૂકી દો' તમે અમારી પાસે શું કરાવવા માગો છો તેની અમને ચિંતા નથી.

15તેઓ કહે છે, 'સર્વસમર્થ દેવ કોણ છે? અમારે તેમની સેવા શા માટે કરવી જોઈએ? શું એમને પ્રાર્થના કરીને કાઈ નહીં વળે?'

16એ સાચું છે કે દુષ્ટ લોકો પોતાની જાતે સફળ થયા નથી. હું તેઓની સલાહ પ્રમાણે અનુસરી શકતો નથી.

17પણ દેવ અવારનવાર કેટલીવાર દુષ્ટ લોકોનો દીવો ફૂક મારીને ઓલવે છે? કેટલીવાર દુષ્ટ લોકોને સમસ્યાઓ હોય છે?

18આપણે એને કેટલીવાર હવામાં ખરસલાંની જેમ ઊડી જતો જોયો છે? વંટોળિયામાં ફોતરાની જેમ ફૂકાઈ જતો જોયો છે?

19તમે કહેશો, 'દેવ તેઓના પાપની સજા તેઓના સંતાનોને કરે છે.' પણ દેવ જો તેઓને સજા કરે, તોજ તેઓને જાણ થશે કે તેઓ તેઓના પોતાના પાપોને લીધેજ સજા ભોગવી રહ્યાં છે!

20પાપીને પોતાની સજા જોવા દો. તેને સર્વસમર્થ દેવનો ક્રોધ અનુભવવા દો.

21જ્યારે દુષ્ટ માણસના જીવનનો અંત આવે છે, અને તે મરી જાય છે, તે તેની પાછળ રહેલા કુટુંબની ચિંતા કરશે નહીં.

22માણસ શું દેવને પાઠ ભણાવી શકશે? દેવ ઉચ્ચ સ્થાનના લોકોનો પણ અભિપ્રાય બાંધે છે.

23કોઈ માણસ મરી જાય છે ત્યાં સુધી તંદુરસ્ત રહે છે, ત્યાં સુધી સુખચેનમાં રહે છે.

24તેના શરીરને સારું પોષણ મળ્યું હતું અને તેના હાડકાં હજી પણ મજબૂત હતા.

25પરંતુ બીજો તો પોતાના જીવનમાં કષ્ટ ભોગવતો મૃત્યુ પામે છે, અને કદી સુખનો અનુભવ કરતો નથી.

26પણ માટીમાં તો એ બંને એક સાથે મળી જાય છે અને જીવડાં તેઓ બંને ઉપર પથરાઈ જાય છે અને તેને ઢાંકી દે છે.

27જુઓ, તમારા વિચારો હું જાણું છું અને હું જાણું છું તમે મને દુઃખ પહોંચાડવા માગો છો.

28તમે કહો છો, 'એ મહાશયનું ઘર ક્યાં છે? એ દુષ્ટ માણસ વસતો હતો તે જગા ક્યાં છે?'

29શું તમે રસ્તે જનારાઓને પૂછ્યું? તમે ખાત્રીપૂર્વક તેઓની વાતો માનશો?

30ભૂંડા માણસ સંકટના સમયે બચી જાય છે. દેવના ક્રોધમાંથી દુષ્ટ ઊગરી જાય છે.

31તેણે જે દુષ્ટકર્મા કર્યા તે માટે તેને કોઈ જાહેરમાં ઠપકો આપી શકતું નથી. તેણે જે કર્યું છે તે માટે તેને સજા આપનાર કોઈ નથી.

32ઊલટું તેની કબરનું રક્ષણ કરવાની વ્યવસ્થા કરવામાં આવી છે. તેને માન અપાય છે.

33એની કબરમાં માટી પણ એની આસપાસ નરમાશથી પથરાઈ જાય છે. એની સ્મશાનયાત્રામાં એની આગળ અને પાછળ મોટી મેદની હોય છે.

34અને તમે! શા માટે મને ખોટો આશ્વાસન આપો છો? તમારા એક એક જવાબ સદંતર જૂઠા છે."

એલીફાઝનો ત્રીજો સંવાદ

22 ત્યારે એલિફાઝ તેમાનીએ જવાબ આપ્યો કે, 2^{મું}શું કોઈપણ માણસ દેવને ઉપયોગી છે? ડાહ્યામાં ડાહ્યો માણસ પણ દેવને ઉપયોગી છે ખરો?

3તું સાચી રીતે જીવે તો પણ તેથી દેવને શું? તારું વર્તન ગમે તેટલું નિર્દોષ હોય તો પણ તેથી દેવને શો ફાયદો?

4અયૂબ, દેવ તને શા માટે સજા આપે છે, અને તારો વાંક કાઢે છે? તું તેની ઉપાસના કરે છે એટલા માટે?

5તારા અનિષ્ટો ઘણા ભયંકર છે, તારાં પાપ પાર વિનાનાં છે.

6કદાચ તે તારા ભાઈને થોડા પૈસા ઊછીના આપ્યા હોય અને તે તને પાછા આપશે તેની સુરક્ષાનો પૂરાવો આપવાનો આગ્રહ કર્યો હોય. કદાચ એમ હોય કે તે ઉછીના પૈસાના દેણા માટેના વચન તરીકે ગરીબ માણસના કપડાં લીધા હોય. તે આ કદાચ કારણ વગર કર્યું છે.

7કદાચ તમે તરસ્યાને પાણી પાવું નહી હોય, તમે ભૂખ્યાને રોટલો આપ્યો નહી હોય.

8અયૂબ, તમે પુષ્કળ વાડી જમીનની માલિકી ધરાવો છો. અને લોકો તમને માન આપે છે.

9કદાચ તમે વિધવાઓને ખાલી હાથે પાછી વાળી છે. તમે કદાચ આનાથોને છેતર્યા છે.

10તેથી તારી ચારેતરફ ફાંસલો છે, અને અણધારી આફત તને ડરાવી મૂકે છે.

11એટલા માટે તું અંધકારમાં જોઈ શકતો નથી, અને પુરના પાણી તને ઢાંકી દે છે.

12શું દેવ આકાશમાં, ઊંચ સ્થાનમાં, સ્વર્ગમાં નથી? તારાઓની ઊંચાઈ જો, તેઓ કેટલાં ઊંચા છે.

13અને છતાં તું કહે છે, 'દેવ શું જાણે છે? કાળા વાદળોની * આરપાર જોઈને તે આપણા વિશે અભિપ્રાય કેવી રીતે આપી શકવાનો છે?'

14જેવો તે આકાશની ધાર પર ચાલે છે, ગાઢ વાદળ તેને એવી રીતે ઢાંકી દે છે કે તે કોઈ જોઈ શકતો નથી.'

કાળા વાદળો વાદળાં તેની દ્રષ્ટિને ધૂંધલી કરી નાખે છે.

15અયૂબ, તું પ્રાચીન માર્ગમા ચાલી રહ્યો છે જેના પર દુષ્ટ લોકો પહેલા ચાલતા હતા.

16તે દુષ્ટ લોકો, તેઓનો મૃત્યુનો સમય આવે તે પહેલાંજ નાશ પામી ગયા હતા.

17કારણકે તેઓ દેવને કહેતા હતાં કે, 'તમે અમારાથી દૂર ચાલ્યા જાઓ; સર્વસમર્થ દેવ તમે અમને શું કરી શકવાનાં છો?'

18તે છતાં પણ દેવે જ એમનાં ઘર ખજાનાથી ભર્યા હતા ના! હું દુષ્ટ લોકોની સલાહ પ્રમાણે અનુસરી શકતો નથી.

19ભલા લોકો તેમનો નાશ થતો જોઈને ખુશ થશે. અને નિર્દોષો દુષ્ટો પર હસશે.

20તેઓ કહે છે, 'જુઓ, બાકી રહેલા અમારા દરેક શત્રુઓનો નાશ થઈ ગયો છે. અને અગ્નિ તેઓની સંપતિને ભરખી જાય છે.'

21અયૂબ, હવે તું તારી જાતને દેવને સમર્પિત કરી દે, અને તેની સાથે સુલેહ કર, જેથી તારું ભવું થશે.

22કૃપા કરીને એના મોઢેથી એનો બોધ સાંભળ અને સ્વીકાર કર. એની વાણી તારા હૃદયમાં ધારણ કર!

23જો તું સર્વસમર્થ દેવ પાસે પાછો વળ અને તારો પુનરોદ્ધાર થશે. પાપને તારા ઘરથી દૂર રાખજે.

24જો તું તારું ધન ધૂળ સમાન ગણીશ અને કંચનને કથીર સમાન માનીશ,

25ભલે સર્વસમર્થ દેવ તારું સોનું અને ચાંદીનો સંગ્રહ બને.

26તો સર્વસમર્થ દેવ તારો પરમ આનંદ બની જશે. અને તું દેવ સામે નજર મેળવીશ.

27તું જે કઈ અરજ કરીશ તે એ સાંભળશે, તો પછી તું તારી બાધા પૂરી કરી શકીશ.

28તારી સર્વ યોજનાઓ સફળ થશે. તારા માર્ગમાં આકાશનું તેજ ઝળહળશે.

29દેવ અભિમાનીને પાડે છે અને નમ્રને બચાવે છે.

30તે જેઓ નિર્દોષ નથી તેઓને પણ ઉગારે છે, તારા હાથ યોખ્યા હશે તો તારો પણ પુનર્જન્મ થશે."

અયૂબ નો જવાબ

23 ત્યારે અયૂબે જવાબ આપ્યો કે, "આજે પણ મારી વાણીમાં ફરિયાદ અને કડવાશ છે. કારણકે હું હજી પણ પીડા સહન કરું છું.

૩હું ઈચ્છું છું, હું જાણતો હોત, હું દેવને ક્યાં શોધી શકીશ. હું તેના સ્થાને આવી શકત!

4હું મારી દલીલો દેવને સમજાવીશ મારી નિર્દોષતા બતાવવા મારું મોઢું દલીલોથી ભરેલું હશે.

5મારે જાણવું છે, દેવ મારી દલીલોના જવાબ કેવી રીતે આપે છે. મારે દેવના જવાબો સમજવા છે.

6શું દેવ તેની શક્તિનો મારી સામે ઊપયોગ કરશે? ના, હું જે કઈ કહું તે જરૂર સાંભળશે.

7હું એક પ્રમાણિક માણસ છું દેવ મને મારી દલીલો કહેવા દેશે. પછી મારો ન્યાયાધીશ મને મુક્ત કરશે.

8પણ હું પૂર્વમાં આગળ વધું છું અને એ ક્યાંય જડતાં નથી. હું પશ્ચિમમાં જોઉં છું અને એ ક્યાંય નજરે પડતા નથી.

9જ્યારે દેવ ઉત્તરમાં કામ કરે છે તે ત્યાં દેખાતા નથી. જ્યારે દેવ દક્ષિણ તરફ ફરે છે તે ત્યાં પણ દેખાતા નથી.

10પણ દેવ તો જાણે છે કે હું ક્યા માર્ગે જાઉં છું. એ મને કસી જોશે ત્યારે હું સુવર્ણ જેવો શુદ્ધ પુરવાર થવાનો છું.

11હું દેવના માર્ગમાં રહ્યો છું. તેમને પગલે ચાલ્યો છું. હું આમતેમ ભટકી ગયો નથી.

12તેમણે જે આજ્ઞાઓ કરી છે એનું હું પાલન કરું છું. હું મારું ધાર્યું નહીં એનું ધાર્યું કરું છું.

13પરંતુ દેવ બદલાતા નથી. કોઈપણ તેની સામે ઊભું રહી શકતું નથી. દેવ તેને જે કરવું હોય તેજ કરે છે.

14તેમણે મારે માટે જે યોજના બનાવી છે તે પ્રમાણે જ તે કરશે. અને તેની પાસે મારે માટે બીજી ઘણી યોજનાઓ છે.

15એજ કારણે હું તેમની હાજરીમાં ધૂજું છું. જ્યારે હું આ બાબતો વિશે વિચાર કરું છું ત્યારે હું તેનાથી ગભરાઈ જાઉં છું.

16દેવે મારું મન નબળું પાડી દીધું છે. એમાં સર્વસમર્થ દેવે ડર પેસાડી દીધો છે.

17મારી સાથે બનેલા દુષ્ટ બનાવો. મારું મુખ ઢાંડતા કાળા વાદળ જેવા છે. પણ તે અંધકાર મને ચૂપ રહેવા દેશે નહીં."

દેવના વ્યવહાર સામે સવાલ

24 "સર્વસમર્થ દેવ, લોકોનું ક્યારે બૂરું થવાનું છે તે કેમ જાણે છે? પરંતુ તેના અનુયાયીઓ તે એવું કાંઈક ક્યારે કરવાના છે તેનું ભવિષ્ય ભાખી શકતા નથી."

2કારણકે દુષ્ટો પારકાની જમીન પચાવી પાડવાં સંપતિની આંકણી કરનારાઓને બદલી નાખે છે, તેઓ ઘેટાંબકરાં ચોરી જાય છે અને ચરાવે છે.

3તેઓ અનાથોની માલિકીના ગધેડાઓને ચોરી જાય છે અને વિધવાની માલિકીના બળદોને જ્યાં સુધી તે તેનું દેવું તેઓને ચૂકવે નહીં ત્યાં સુધી લઈ લે છે.

9બાપ વગરના ગરીબ સંતાનો વેચાવા માટે માતાના ખોળામાંથી ઊપાડી લેવામાં આવે છે. ઉછીના લીધેલા નાણાંની જામીનગીરી તરીકે બાળકોને રાખવામાં આવે છે.

4તેઓ ઘર વગરના એક જગ્યાએથી બીજી જગ્યાએ જતા ગરીબોનો પીછો કરે છે. અને બધા ગરીબ લોકોને આ દુષ્ટ લોકોથી છુપાવાની ફરજ પાડવામાં આવે છે.

5જગલી ગધેડાની જેમ, ગરીબોએ કામ અને ખોરાકની શોધમાં ભટકવું પડે છે. તેઓ ખોરાકની શોધમાં બહાર જવા માટે વહેલી સવારે ઉઠે છે તેઓના સંતાનો માટે ખોરાક મેળવવા તેઓ મોડી સાંજ સુધી કામ કરે છે.

6ગરીબ લોકોએ ખેતરમાં સૂકું ઘાસ અને પરાળ કાપતા મોડી રાત સુધી કામ કરવું જોઈએ. તેઓએ દ્રાક્ષની વાડીમાં દ્રાક્ષ ભેગી કરીને ધનવાન લોકો માટે કામ કરવું જોઈએ.

7તેઓ અન્ય લોકોના ખેતરોમાં કામ કરે છે અને દુષ્ટ લોકોનું વધ્યું ઘટ્યું ખાવાનું ખાય છે.

8તેઓ આખી રાત વસો વિના ઉઘાડા સૂઈ જાય છે ઠંડીમાં ઓઢવા માટે એમની પાસે કાઈ હોતું નથી.

10તેઓને વસ્ત્ર વિના ઉઘાડા ફરવું પડે છે તેઓ જથ્થાબંધ અનાજ દુષ્ટ લોકો માટે ઊંચકે છે છતાં પણ તેઓ ભૂખ્યાં રહે છે.

11તેઓને જેતૂન નું તેલ કાઢવાની અને દ્રાક્ષો પીલીને તેનો રસ કાઢવાની ફરજ પાડવામાં આવે છે. તેમ છતાં તેઓ તે તેલનો કે દ્રાક્ષાસવનો ઉપયોગ કરી શક્તાં નથી, તેઓ તો તરસ્યા જ રહે છે.

12નગરોમાં મરતાં લોકોના દુઃખદાયક અવાજો તમે સાંભળી શકો છો. હાડકાઓ રાડો પાડે છે, ઘવાયેલા મદદ માટે બરાડી ઊંકે છે તે છતાં દેવ તેઓનું સાંભળતા નથી.

13“એવા લોકો પણ છે જે પ્રકાશ સામે બળવો કરે છે, તેઓ જાણતા નથી દેવની શું જરૂરિયાત છે? અને તેઓ દેવને જે રીતે જોઈએ છે તેમ રહેતા નથી.

14અજવાળું થતાં ખૂની માણસ ગરીબો અને રંક લોકોના ખૂન કરવાં નીકળી પડે છે ને રાત પડે ને ચોરી કરવાં ફર્યા કરે છે.

15જે વ્યક્તિ વ્યભિચાર કરે છે, તે સાંજે પરોઢ થવાની રાહ જુએ છે. ‘તને લાગે છે તેને કોઈ જોઈ શકે તેમ નથી’ તે છતાં પણ તે તેનું મોઢું ઢાંકે છે.

16રાત પડે ત્યારે ચોરો ઘરોમાં ખાતર પાડે છે; પણ દિવસમાં તેઓ તેઓના પોતાના ઘરમાં પૂરાઈ ને રહે છે અને અજવાળાથી દૂર રહે છે.

17અંધારી રાત એ તેઓની સવાર છે; અંધકારના ભય સાથે તેઓ ફક્ત મિત્રતાજ રાખે છે.

18દુષ્ટ માણસને પૂરનાં પાણી તાણી જાય છે. એની જમીનને દેવનો શાપ લાગે છે. તેથી તેઓ દ્રાક્ષની વાડીમાંથી દ્રાક્ષો એકઠી કરશે નહીં.

19અનાવૃષ્ટિ તથા ગરમીમાં બરફ ઓગળી જાય છે તેમ મૃત્યુ પાપીઓનો નાશ કરે છે.

20તેની માતા તેને ભૂલી જશે. કીડો મગ્નથી તેનું ભક્ષણ કરી જશે, તેને કોઈ સંભારશે નહીં, દુરાચારી માણસ કોહવાયેલાં વૃક્ષની જેમ તૂટી પડે છે.

21સ્ત્રીઓ કે જેને સંતાન થઈ શકે નહીં, દુષ્ટ લોકો દુઃખ પહોંચાડે છે. તેઓએ લાચાર વિધવાઓને સહાય કરવાની ના પાડી છે.

22દુષ્ટ લોકો તેઓનું બળ શક્તિશાળી માણસોના નાશ કરવામાં વાપરે છે. દુષ્ટ લોકો કદાચ સત્તા મેળવે પણ તેઓ પોતાના જીવનનો કોઈ વિશ્વાસ કરી શક્તા નથી.

23હા, દેવ તેઓને સુરક્ષાની ભાવનામાં આરામથી રહેવા દે છે. પરંતુ તેઓના માર્ગો ઉપર દેવની નજર છે.

24ઘડીક માટે દુષ્ટ માણસ ઊંચો આવે છે પણ પછી તે મળતો નથી. બીજા દરેક ની જેમજ તે ધાન્યની જેમ કપાઈ જશે.

25કોણ કહી શકશે આ સાચું નથી? કોણ પૂરવાર કરી શકશે કે મારા શબ્દો ખોટા છે?”

બિલ્દાદ શૂહીનો ઉત્તર

25 પછી બિલ્દાદ શૂહીએ ફરીથી ઉત્તર આપ્યો અને કહ્યું; 2“દેવ કર્તા-હર્તા છે. તે લોકોને તેનાથી ડરે એવા. અને તેને માન આપે તેવા બનાવે છે, તે ઉપર તેના રાજ્યમાં શાંતિ જાળવે છે.

3તેની સેનાની સંખ્યા કોણ ગણી શકે તેમ છે? તેના તારાઓ કોઈ ગણી શકે તેમ નથી. * દેવનો સૂર્ય દરેક પર સરખો, પ્રકાશ આપે છે.

4દેવની સમક્ષ ઊભો રહી શકે તેવો શુદ્ધ અને ન્યાયી માણસ કોણ છે?

5દેવની નજરમાં ચંદ્ર અને તારાઓ પણ નિર્મળ નથી. અને પ્રકાશિત નથી.

6લોકો એવા પવિત્ર નથી. લોકો જંતુ જેવા છે, મૂલ્યહીન જીવડાં જેવા છે.”

અયૂબનો જવાબ

26 પછી અયૂબે ઉત્તર આપ્યો અને કહ્યું કે; 2“હા, તમે ખૂબ પ્રોત્સાહન આપનારા છો અને તમે મારા દુર્બળ હાથને મજબૂત બનાવ્યા છે. બિલ્દાદ, સોફર અને એલિફાઝ, તમે આ થાકેલા, પજવાયેલા માણસને ખુબ મદદ કરતાં રહ્યાં છો!

3હા, તમે શાણપણ વગરના આ માણસને અદભૂત શિખામણ આપી ! તમે ખરેખર દેખાડ્યું તમે કેવા જ્ઞાની છો!

4તમે કોની મદદથી બોલો છો? તમને કોના આત્માએ પ્રેરણા આપી છે?”

5પૃથ્વી તળે પાણીમાં તે મરેલાઓના આત્મા ભયથી ધૂજે છે.

6દેવની સમક્ષ શેઓલ ઉઘાડું છે, અને વિનાશને કોઈ ઢાંકણ નથી,

7દેવે ઉત્તરીય આકાશને ખાલી અંતરિક્ષ પર લંબાવ્યું છે અને પૃથ્વીને શૂન્યાવકાશ પર લટકાવી છે.

8એમણે ગાઢ વાદળામાં પાણી ભર્યું છે અને છતાં પાણીના ભારથી વાદળ ફૂટતા નથી.

9દેવ આખા ચંદ્રનું મોઢું સંતાડી દે છે. તે તેના પર વાદળાંઓ પાથરી અને સંતાડી દે છે.

10દેવે સમુદ્ર પર જે જગ્યાએ પ્રકાશ અને અંધકાર મળે છે, ગોળાકાર જેવી ક્ષિતિજ અંકિત કરી.

11જ્યાં દેવ તેઓને ડરાવે છે, આકાશનાં આધારસ્તંભો હાલવા લાગે છે.

12દેવની શક્તિ સમુદ્રને શાંત કરે છે. પોતાના ડહાપણથી તેણે રહાબનો * નાશ કર્યો છે.

તેના . . . તેમ નથી દેવની સ્વર્ગની સેના તેનો અર્થ કદાચ બધા દેવદૂતો અથવા તો આકાશના સઘળા તારાઓ એમ થાય.

રહાબ સંભવત મગરમચ્છ, અથવા ભીમકાય સમુદ્ર પ્રાણી.

13એમના શ્વાસથી આકાશ સ્વચ્છ રહે છે, એમણે એમના બળથી ભાગી જતાં સાપને હણ્યો છે.

14આ તો માત્ર થોડીકજ અદભૂત ચીજો દેવ કરે છે. આપણે તો માત્ર દેવનો મંદ રવ જ સાંભળીએ છીએ. કોઈ ખરેખર જાણી શકતું નથી કે દેવ કેવા મહાન અને શક્તિશાળી છે.”

અયૂબનો અંતિમ બચાવ

27 અયૂબે તેની વાર્તા કહેવાનું ચાલુ રાખ્યું. 2”જે દેવે મારો ન્યાયનો હક છીનવી લીધો છે, જે સર્વસમર્થ દેવે મારા જીવનને દુઃખી બનાવી દીધું છે, તેમના નામના સમ ખાઈને કહું છું;

૩જ્યાં સુધી હું જીવું છું અને દેવનો શ્વાસ મારા નસકોરામાં છે,

૪જૂઠી બાબત મારા હોઠ પર નહીં આવે, મારી જીભ અસત્ય નહીં ઉચ્ચારે.

૫તમે લોકો સાચા છો તે હું કદી જ સ્વીકારીશ નહીં; હું મૃત્યુ પામું ત્યાં સુધી મારી નિર્દોષતા જાહેર કર્યા કરીશ.

૬હું મારી નિર્દોષતાને વળગી રહીશ; હું તેને કદી છોડીશ નહીં હું જીવું ત્યાં સુધી મારો અંતરઆત્મા મને કદી દુઃખ પહોંચાડશે નહીં.

૭લોકો મારી વિરુદ્ધ થઈ ગયા છે. હું ઈચ્છુ છું મારા દુશ્મનોને સજા થાય જેવી રીતે દુષ્ટ માણસોને સજા થવી જોઈએ.

૮જો માણસ દેવની કાળજી કરતો નથી તો તે મરી જાય ત્યારે તેની પાસે કોઈ આશા રહેતી નથી. દેવ જ્યારે તેનું જીવન લઈ લે છે, તે વ્યક્તિ ને કોઈ આશા રહેતી નથી.

૯તે દુષ્ટ વ્યક્તિ દુઃખમાં આવી પડશે અને દેવને મદદ માટે પોકારશે. પરંતુ દેવ તેને સાંભળશે નહીં.

૧૦તે વ્યક્તિએ આખો વખત દેવની પ્રાર્થના કરવી જોઈતી હતી.

૧૧દેવનાં સામર્થ્ય વિષે હું તમને શીખવીશ. સર્વસમર્થ દેવની યોજનાઓ હું છુપાવીશ નહીં.

૧૨તમે તમારી પોતાની આંખોથી દેવની શક્તિ જોઈ છે ને? છતાં મારી સાથે તમે શા માટે વ્યર્થ વાતો કરો છો?

૧૩દેવ પાસેથી દુષ્ટ માણસનો ભાગ, તથા સર્વસમર્થ દેવ પાસેથી દુષ્ટોને મળતો વારસો આ છે

૧૪જો તેમનાં સંતાનોની વૃદ્ધિ થાય, તો તે તલવારથી હત્યા થવા માટે છે. અને તેના વંશજો ભૂખમરને કારણે મૃત્યુ પામશે.

૧૫તેમાંથી જેઓ બચી જશે તેઓ રોગ અને મૃત્યુના ભોગ બનશે. અને તેની વિધવા શોક કરશે નહીં.

૧૬જો દુષ્ટ લોકો ધૂળની જેમ પુષ્કળ સંપત્તિ એકઠી કરે, તો પણ ઢગલાબંધ કપડાં ઢગલાબંધ માટીની જેમ ધરાવે છે.

૧૭પરંતુ અંતમાં તેઓને બદલે ભલા લોકો તેમના વસ્ત્રો પહેરશે અને નિર્દોષ લોકો તેની ચાંદી તેઓમાં વહેંચી લેશે.

18તેણે બાંધેલા ઘર કરોળિયાના જાળાં જેવા અને ચોકીદારના છાપરા જેવા છે.

19દુષ્ટ જ્યારે સૂવા જાય છે ત્યારે એ કદાચ ધનવાન હોય, પણ જ્યારે તે આંખ ખોલે છે ત્યારે બાકી કાંઈ હોતું નથી.

20તે ગભરાયેલો હશે. તે એક જળપ્રલય જેવું લાગશે, એવું, જાણેકે એક વંટોળિયો આવ્યો હતો અને બધું ઉપાડી ને લઈ ગયો.

21પૂર્વનો વાયુ તેને ઉપાડીને લઈ જાય છે એટલે તે લોપ થાય છે; વંટોળિયો તેને તેની જગ્યાએથી બહાર ખેચી જાય છે.

22દુષ્ટ વ્યક્તિ કદાચ વંટોળિયાના જોરથી બચવાનો પ્રયત્ન કરે પણ તેજાન તેના પર દયા વગર તૂટી પડશે.

23માણસો તાળી પાડશે કારણકે તે દુષ્ટ વ્યક્તિ ભાગી ગયો છે. જેવો તે તેના ઘરમાંથી ભાગે છે તેઓ તેના તરફ સીટી વગાડશે.

જ્ઞાનનાં ગુણગાન

28 “ત્યાં ચાંદીની ખાણો છે. ત્યાં સોનું ગાળી તેને શુદ્ધ બનાવવા માટે એક જગ્યા છે.

૨લોહું જમીનમાંથી ખોદી કાઢવામાં આવે છે, અને તાંબુ ખડકમાંથી ગાળવામાં આવે છે.

૩માણસ અંધકારને ભેદે છે, કાળમીઠ ખડકોને ખોદી કાઢે છે, ખાણમાં ઊંડામાં ઊંડે ઊતરીને કઈક ખોળે છે.

૪ખનીજ ધાતુની શિરાના ચિહ્ન દ્વારા કામદારો જમીનની અંદર નીચે ઊંડાણમાં ખોદે છે. તેઓ, લોકો રહે છે તેનાથી દૂર એવી જગ્યાએ જ્યાં કોઈ કદી ગયું નથી ત્યાં રહે છે. તેઓ જમીનમાં નીચે ઊંડા ઊતરે છે.

૫ધરતીની ઉપર અનાજ ઊગે છે પણ નીચે તો બધું અલગ જ છે જાણે અગ્નિથી ઓગળી ગયું હોય

૬તેના ખડકોમાંથી નીલમણિઓ મળે છે, અને તેમાંથી સોનાના ગણ નીકળે છે.

૭શિકારી બાજ પક્ષીની આંખે પણ તે જમીનની નીચેનો રસ્તો દેખાતો નથી. શિકારી પક્ષી પણ તે રસ્તો જાણતા નથી.

૮વિકરાળ પશુ પણ ત્યાં પહોંચ્યું નથી. મદોન્મત સિંહના પગ પણ ત્યાં પડ્યા નથી.

૯પરંતુ લોકો જાણે છે, કેવી રીતે અચલ ખડકોને કોતરી કાઢવા અને પર્વતોના મૂળિયાઓને કેવી રીતે ઊખાડી નાખવા.

૧૦તેઓ ખડકોમાં ભોંયરાઓ ખોદી અને બધા ખડકોના ખજાનાઓ જુએ છે.

૧૧તેઓ નદીઓના મૂળ શોધી કાઢે છે અને છૂપાયેલી વસ્તુઓને પ્રકાશમાં લાવે છે.

૧૨પરંતુ તમને અનુભૂત જ્ઞાન ક્યાં મળે? સમજશકિત ક્યાં મળી શકે?

૧૩આપણે જાણતા નથી કે અનુભૂત જ્ઞાન કેટલું કિંમતી છે. પૃથ્વીપરના લોકો ધરતીમાં ખોદીને અનુભૂત જ્ઞાન મેળવી શકતા નથી.

14સમુદ્રો કહે છે, 'એ અમારી પાસે પણ નથી,' મહાસાગરો કહે છે, 'એ અમારી પાસે નથી.'

15તે સરસમાં સરસ સોનાથી ખરીદી શકાય નહીં. આખી દુનિયામાં અનુભૂત જ્ઞાન ખરીદવા માટે ચાંદી પર્યાપ્ત નથી.

16ઓફીરના સોનાને ધોરણે કે મૂલ્યવાન ગોમેદ કે નીલમને ધોરણે તેની કિંમત થાય નહીં.

17સોના કે હીરા સાથે તેની તુલના થઈ શકે તેમ નથી. કે સોનાના પાત્રથી પણ તે ખરીદી શકાય તેમ નથી.

18એની આગળ પરવાળાં કે રત્નની કોઈ તુલના થાય તેમ નથી. એ માણેકથી પણ વધુ ઊંચું છે.

19કૂશ દેશના પોખરાજ પણ અનુભૂત જ્ઞાન જેટલા કિંમતી નથી. શુદ્ધ સુવર્ણથી પણ તમે અનુભૂત જ્ઞાન ખરીદી શકો નહીં.

20તો અનુભૂત જ્ઞાન ક્યાંથી આવે છે? આપણને સમજશક્તિ ક્યાંથી મળી શકે?

21અનુભૂત જ્ઞાન પૃથ્વી પરની દરેક સજીવ વસ્તુ થી છૂપાયેલું છે. આકાશના પક્ષી પણ અનુભૂત જ્ઞાનને જોઈ શકતા નથી.

22વિનાશ તથા મૃત્યુ કહે છે કે, 'અમે અમારા કાનોએ તેની અફવા સાંભળી છે.'

23એક દેવ માત્રજ તે તરફનો માર્ગ જાણે છે, એને એના રહેઠાણની ખબર છે.

24કારણકે એને ધરતીના છેડાની જાણ છે, આકાશની નીચે જે કઈ છે તે બધું એ જોઈ શકે છે. 25જ્યારે દેવે પવનમાં સામર્થ્ય મૂક્યું અને પાણીના માપ લીધાં.

26જ્યારે તેમણે વરસાદ માટે નિયમ ઠરાવ્યો અને મેઘગર્જીત વાવાઝોડાનો માર્ગ નક્કી કર્યો,

27તે વખતે દેવે અનુભૂત જ્ઞાન જોયું હતું. અને તે વિશે ધ્યાનપૂર્વક વિચાર્યું. દેવે જોયું હતું અનુભૂત જ્ઞાનની કેટલી મહત્તા હતી અને તે મંજૂર કર્યું.

28એણે માણસને કહ્યું, "યહોવાનો ડર અને તેમનો આદરભાવ કરવો એજ અનુભૂત જ્ઞાન. દુષ્ટતાથી દૂર રહેવું તે છે સમજશક્તિ."

અયૂબનો રોષ

29 વધુમાં અયૂબે અનુસંધાનમાં કહ્યું; 2° હું ઈચ્છું છું મારું જીવન થોડા મહિના પહેલાં હતું તેવું હોત. તે વખતે દેવ મારું ધ્યાન રાખતા હતા અને મારી સંભાળ લેતા હતા.

3° ત્યારે એનો દીપક મારા પર ઝળહળતો હતો અને એના પ્રકાશથી હું અંધકારમાં ચાલી શકતો હતો. દેવે મને જીવવા માટેનો સાચો રસ્તો બતાવ્યો હતો.

4° હું એ દિવસો માટે ઈચ્છું છું જ્યારે હું સફળ હતો અને દેવ મારા નિકટના મિત્ર હતા.

5° તે વખતે સર્વસમર્થ દેવ મારી સાથે હતા અને મારા સંતાનો મને વીંટળાયેલા રહેતા હતાં.

6° તે વખતે જીવન સારું હતું, હું મારા પગ દૂધની તરથી ધોતો અને મારી પાસે પુષ્કળ પ્રમાણમાં સારામાં સારું તેલ હતું. *

7° એ દિવસોમાં હું જ્યારે નગરના દરવાજે જતો ત્યારે આદરપાત્ર આગેવાનોની વચ્ચે જાહેર સભાના સ્થળમાં હું બેઠો હતો.

8° ત્યારે યુવાનો મને જોઈને માર્ગ મૂકતા હતાં અને વૃદ્ધો ઊભા થઈને મને માન આપતા હતાં.

9° નેતાઓ પણ મને જોઈને બીજાઓને ચૂપ કરવા માટે બોલવાનું બંધ કરી દેતા અને મોં પર તેઓના હાથ મૂકતાં.

10 નગરનાં ઉચ્ચ અધિકારીઓ ધીમા અવાજે બોલ્યા. તેઓની જીભ તેઓના મોઢાના તાળવે ચોંટી ગઈ.

11 મેં જે કહ્યું તે લોકોએ સાંભળ્યું અને પછી મારા વિશે સારી વાતો કરી. મેં જે કર્યું તે લોકોએ જોયું અને પ્રસંશા કરી.

12 કારણકે જ્યારે ગરીબોએ મદદ માટે બોલાવ્યો, મેં અનાથને મદદ કરી, કે જેની સંભાળ લે તેવું કોઈ ન હતું.

13 જેઓ મરવા પડ્યા હતાં તેઓ મને આશીર્વાદ આપતા હતાં. વિધવાઓના હૈયા હું ઠારતો હતો.

14 સદાચારી રહેવું એ મારા વસ્ત્રો હતા. પ્રમાણિક વર્તન એ મારો ઝબ્બો અને ફેંટો હતા.

15 હું અંધજનોની આંખ સમાન હતો. તેઓને જ્યાં ક્યાંય પણ જવાની ઈચ્છા હતી, મેં તેઓને રસ્તો બતાવ્યો. અને હું લંગડા માટે પગ સમાન હતો. તેઓ જ્યાં જવાં માંગતા હતા હું તેઓને ઊંચકીને લઈ ગયો.

16 ગરીબો સાથે હું તેઓના પિતાની જેમ વર્તતો. મેં લોકોને ન્યાયાલયમાં તેઓની દલીલો જીતવા મદદ કરી જેઓને હું જાણતો પણ ન હતો.

17 મેં દુષ્ટ લોકોને તેઓની શક્તિનો દુરુપયોગ કરતા રોક્યા અને નિર્દોષ લોકોને તેઓથી બચાવ્યા. *

18 હું આખો વખત વિચાર કરતો કે હું મારી આસપાસ મારા કુટુંબ સાથે લાંબુ જીવન જીવીશ.

19 મેં વિચાર્યું હું નીરોગી છોડ જેના મૂળિયા ને ખૂબ પાણીછે અને જેની શાખાઓ ઝાકળથી ભીની છે તેના જેવો તંદુરસ્ત અને મરદાન પુરુષ થઈશ.

20 મેં વિચાર્યું દરેક નવો દિવસ તેજસ્વી અને નવી અને ઉત્તેજિત વસ્તુઓથી ભરેલો હશે. *

21 લોકો મને ધ્યાનથી સાંભળતા હતાં, તેઓ શાંતિ પૂર્વક મારી સલાહ ની રાહ જોતા હતા.

સારામાં સારું તેલ હતું અર્થ તેની પાસેના ખડકમાં તેલના ઝરણાં હતા. એ અર્થ કે અયૂબપાસે એટલું બધું તેલ હતું કે તે વેદીના પર પડતું હતું જે યોબે દેવને ભેટ આપી હતી.

મેં દુષ્ટ લોકોને . . . બચાવ્યા અર્થ મેં તેઓના દાંત ભાંગીને તેની જકડમાંથી નિર્દોષ લોકોને બચાવ્યા.

મેં વિચાર્યું . . . ભરેલો હશે અર્થ મારા આત્મા ને દરેક દિવસ નવો લાગે છે. અને મારા હાથ હમેશા એટલા મજબૂત છે કે રોજ નવું ધનુષ લઈ મારી શકું છું.

22મારા બોલી રહ્યાં પછી એ કોઈ દલીલ કરતા ન હતા. કારણકે મારી સલાહથી તેઓને સંતોષ થતો હતો.

23જેમ પ્રતિકૂળ સમયમાં વરસાદની રાહ જોવાતી હોય તેવી રીતે લોકોએ મારી સલાહ માટે આતુરતાપૂર્વક રાહ જોઈ. મારા શબ્દો જાણે વસંત ઋતુનો વરસાદ હોય. તેમ તેઓ તેનો આસ્વાદ માણી રહ્યાં હતા.

24હું તેઓ પર હસતો, અને તેઓ વિશ્વાસ કરી શકતા નહીં. મારા સ્મિતે તેઓને સારું લગાડ્યું.

25હું એમની વચ્ચે વડીલની જેમ બેસી અને તેઓની બધી બાબતોનો ઉકેલ લાવતો. હું છાવણીમાં તેના લશ્કર સાથેના એક રાજા જેવો હતો, અને જ્યારે તેઓ નિરાશ-હતાશ થતા ત્યારે હું તેમને હિંમત અને આશ્વાસન આપતો હતો.”

અયૂબનો આક્રોશ

30 “પરંતુ હવે જે મારી કરતાં ઉંમર માં નાના છે. તેઓ પણ મારી મશ્કરી ઉડાવે છે. અને તેઓના પિતા એટલા લાયકાત વગરના હતા કે હું તેઓને મારા ઘેટાંઓનું ધ્યાન રાખનાર કૂતરાઓ સાથે પણ રાખીશ નહીં.

2એ યુવાન માણસોના પિતાઓ મને મદદ કરવા માટે ખૂબ નિર્બળ છે. તેઓ વૃદ્ધ અને થાકેલા છે. તેઓના સ્નાયુઓ હવે મજબૂત અને કઠણ રહ્યાં નથી. 3ખાવા માટે કંઈ ન હોવાને કારણે તેઓ ભૂખ્યા રહે છે. તેથી તેઓ રણની સૂકી ધૂળ ખાય છે. 4તેઓ રણમાં મીઠાના છોડ ખેંચી કાઢે છે અને સાવરણીના છોડના મૂળીયાં ખાય છે.

5તેઓના નાગરિક તરીકેના હક પણ છીનવી લેવાયા હતાં. લોકો તેઓની પાછળ દોડતા હતા જાણે તેઓ ચોર હોય અને પીછો થઈ રહ્યો હોય.

6તેઓ ખીણમાં, ખડકોમાં, ગુફાઓમાં, અને ખાડાઓમાં રહે છે.

7તેઓ પશુની જેમ ઝાડીઓમાં બરાડો પાડે છે. તેઓ ઝાડ નીચે સમૂહમાં ભેગા થાય છે.

8તેઓ દેશમાંથી કાઢી મૂકાયેલા નામ વગરના નિરર્થક લોકોનો એક સમૂહ છે.

9હવે તે માણસોના પુત્રો અનુપ્રાસ વાળી કવિતા ગાઈ અને મારી મશ્કરી કરે છે! હું તેઓ મધ્યે મશ્કરી રૂપ બન્યો છું!

10તેઓ મારા પ્રત્યે ઘૃણા કરે છે અને મારી પાસે આવતા નથી. મારા મોં પર થૂંકતા પણ તેઓ અચક્રતા નથી.

11દેવે મારા ધનુષ્યની દોરી લઈ લીધી છે અને મને દુર્બળ બનાવી દીધો છે.

12તેઓ મારી જમણી બાજુથી મારા પર હૂમલો કરે છે તેઓ મારા પગે ફટકો મારી પાડી દે છે. કબજે કરેલા નગર જેવું મને લાગે છે હુમલો કરવા અને મારો નાશ કરવા તેઓએ ગંદા ટેકરા મારી દિવાલ સામે બાંધ્યા છે.

13તેઓ રસ્તા તોડી નાખે છે જેથી હું ભાગી ન શકું. મારો નાશ કરવામાં તેઓ સફળ થયા છે. તેઓને કોઈની મદદની જરૂર નથી.

14તેઓ દિવાલમાં એક કાણું પાડે છે. તેઓ તેની આરપાર ધસી જાય છે અને પથ્થરો મારી પર પડે છે.

15હું ભયથી ધૂજુ છું, એ યુવાન માણસો જેમ પવન વસ્તુઓને ફૂંકી નાખે તેમ મારા સ્વમાન પાછળ પડ્યા છે. મારી સુરક્ષા વાદળોની જેમ ચાલી ગઈ છે.

16હવે મારું જીવન લગભગ લુપ્ત થઈ ગયું છે અને હું મરવાની અણી પર છું દુઃખના દિવસોએ મને ગળે લાવી દીધો છે.

17રાત્રી દરમ્યાન મારા હાડકાઓને પીડા થાય છે, પીડા મને સતાવવાનું છોડતી નથી.

18દેવે મારો કાંઠલો પકડ્યો અને મારા વસ્ત્રોને ચોળીને બગાડી નાખ્યા છે.

19દેવે મને કાદવ- કીચડમાં ફેંકી દીધો છે. હવે હું ધૂળ ને રાખ જેવો બની ગયો છું.

20હે દેવ, હું કાલાવાલા કરું છું, પણ તમે મારું સાંભળતા નથી. હું તમારી સમક્ષ આવીને ઊભો છું પણ તમે મારી સામે નજર કરતા નથી.

21તમે મારા પ્રત્યે નિષ્ઠુર થઈ ગયા છો તમે તમારી શક્તિનો ઉપયોગ મને ઈજા પહોંચાડવામાં કરો છો.

22દેવ તમે મજભૂત પવનને મને ફૂંકી દેવા દો છો. તમે મને હવાના તોફાનમાં ઊછાળો છો.

23હું જાણું છું કે તમે મને મોતને ઘાટ ઉતારી રહ્યા છો, જ્યાં બધા જીવંત માણસોને મળવાનું છે ત્યાં તમે મને લઈ જાઓ છો.

24મુશ્કેલીમાં આવી પડેલો માણસ મદદને માટે કાલાવાલા કરે છે અને હાથ લંબાવે છે.

25બીચારા લાચાર દુઃખી માનવીઓ માટે મેં આંસુ સાર્યાં નથી? દીનદુઃખિયાઓ માટે મારું હૃદય શું રડી ઊઠ્યું નથી?

26તેમ છતાં મેં જ્યાં સારી વસ્તુની આશા રાખી હતી ત્યાં મને ખરાબ વસ્તુ મળી, જ્યાં મેં પ્રકાશની આશા રાખી હતી ત્યાં મને અંધકાર મળ્યો.

27મારું અંતર ઉકળે છે. દુઃખનો અંત આવતો નથી. અને પીડા હજી તો શરૂ થઈ છે. 28હું રાહત વિના, આખો વખત ઉદાસ અને ઉત્સાહ ભંગ રહું છું. જાહેર સભામાં ઊભો રહું છું અને મદદ માટે બૂમો પાડું છું.

29હવે હું રડતાં શિયાળવા જેવો અને ચીખતાં શાહમૃગો જેવો બની ગયો છું.

30મારી ચામડી કાળી પડી ગઈ છે અને ખરી પડી છે. મારું શરીર તાવથી તપી ગયું છે.

31તેથી મારી વીણામાંથી હવે વેદનાના સૂર ટપકે છે, મારી વાંસળીમાંથી હવે વ્યથાનું સંગીત વહે છે.

31 “મેં મારી આંખો સાથે ક્યારે કર્યો છે; કે કોઈ કુમારિકા સામે લાલસાભરી નજરે જોવું નહીં.

2સર્વસમર્થ દેવ, લોકોને માટે શું કરે છે? તેના સ્વર્ગમાંનાં નિવાસસ્થાનથી લોકોને બદલો કેવી રીતે આપે છે?

3શું તે દુરાચારીઓને માટે વિપત્તિ અને ખોટું કરનારાઓ માટે વિનાશ મોકલી આપતા નથી?

4શું તે મારા આચરણ નથી જોતા? અને મારા બધાં પગલાં નથી ગણતા?

5જો મેં કપટ ભરેલો આચાર કર્યો હોય, અથવા જો મારો પગ કોઈને છેતરવા તરફ વળ્યો હોય;

6જો દેવ ચોક્કસ માપનું ત્રાજવું ઊપયોગમાં લે તો તેને જાણ થશે કે હું નિર્દોષ છું.

7જો હું સત્યના માર્ગથી પાછો ફર્યો હોઉં, મારી આંખોએ મારા હૃદયને અનિષ્ટ કરવા દીધું હોય અથવા તો જો મેં બીજા કોઈની નાની વસ્તુ પણ આંચકી લીધી હોય, તો દેવને જાણ થઈ જશે.

8તો બીજાઓ માટે મારાં વાવેલું અનાજ ખાવાનું અને મારા ઉગાવેલા છોડ ઊખેડી નાખવાનું યોગ્યજ હશે.

9મારાં હૃદય જો પર સ્ત્રીમાં લપટાયું હોય. જો મેં મારા પાડોશીના બારણે તેની પત્ની સાથે વ્યભિચાર કરવાની રાહ જોઈ હોય.

10તો ભલે મારી પત્ની બીજા પુરુષ માટે રસોઈ કરે. અને ભલે બીજા પુરુષો તેની સાથે સૂવે.

11કારણકે જાતીય પાપ એ શરમજનક પાપ છે. એ તો ભયંકર શિક્ષાને પાત્ર છે.

12એ તો એક અગ્નિ છે જે તમામ વસ્તુઓને સળગાવી નાખે છે. મેં જે કાંઈ વાવ્યું છે તેને તે ઉખાડી શકે તેમ છે.

13મેં મારા કર્મચારીઓનો હક કદી ડૂબાડી દીધો નથી.

14મેં જો એમ કર્યું હોય તો જ્યારે દેવ મારી સામે આવીને ઊભા રહેશે તો હું શું કરીશ? જ્યારે તે પૂછશે મેં શું કર્યું, તો મારે શું કહેવું જોઈએ?

15કારણકે જે દેવે મને સર્જ્યો છે એણેજ મારાં નોકરચાકરોને સર્જ્યા છે આપણી માતાઓના ગર્ભની અંદર દેવે આપણને સૌને આકાર આપ્યા છે.

16મેં ગરીબોને કશું આપ્યું ન હોય તેવું કદી બન્યું નથી અને વિધવાઓને મેં કદી રડાવી નથી.

17અનાથો ભૂખ્યા હોય ત્યારે મેં એકલપેટાની જેમ કદી ખાધું નથી. 18હું જુવાન હતો ત્યારથી મેં એમના પિતાની જેમ એમની સંભાળ લીધી છે અને વિધવાઓને તો મેં પહેલેથી જ મદદ કરી છે. 19અને કોઈને ઠંડીથી થરથરતા અથવા તો એક ગરીબ માણસને ડગલા વગરનો જોઈને.

20મેં હમેશા તેઓને કપડાં આપ્યા તેઓને હૂંફાળા કરવા મેં મારા પોતાના ઘેટાંઓનું ઊનઆપ્યું અને તેઓએ મને હૃદયપૂર્વક આશીર્વાદ આપ્યા.

21મેં એક આનાથ મદદ માગવા માટે તે જ્યારે દરવાજા પર આવ્યો, ઠોંસો માર્યો ન હતો.

22જો મેં આવું કશું કર્યું હોય તો મારો હાથ તોડી નાંખવામાં આવે અને તેને ખભામાંથી ખેંચી કાઢવામાં આવે!

23પણ મેં કાંઈ ખોટું કર્યું નથી. હું દેવની શિક્ષાથી ડરું છું. તેની મહાનતા મને ડરાવે છે.

24મેં મારી ધનસંપત્તિ પર કદી આધાર રાખ્યો નથી, અને હમેશા મદદ કરવા માટે મને દેવમાં વિશ્વાસ હતો. મેં કદી કંઈ નથી શુદ્ધ સ્વર્ણ, 'તુંજ મારી એકમાત્ર આશા છે.'

25હું ધનવાન છું પણ તેથી હું અભિમાની નથી. હું ખૂબ પૈસા કમાયો. પણ તે એકજ એવી વસ્તુ નથી જેનાથી હું સુખી થયો.

26મેં તેજસ્વી સૂર્ય કે સુંદર ચંદ્રની પૂજા કરી નથી.

27હું સૂર્ય અને ચંદ્રની પૂજા કરું એવો મૂર્ખ ન હતો.

28તે પણ એક પાપ છે જેની સજા થવીજ જોઈએ. જો મેં એવી કોઈપણ વસ્તુની ઉપાસના કરી હોયતો હું દેવને વિશ્વાસુ રહ્યો હોઈશ નહીં.

29હું મારા શત્રુના દુઃખે કદી ખુશ થયો નથી. તેઓની મુશ્કેલીમાં મેં કદી હાંસી નથી ઉડાવી.

30મે મારા મુખને મારા દુશ્મનોને શાપ આપવાનું અને તેઓ મરી જાય તેમ ઈચ્છવાનું પાપ કદી કરવા દીધું નથી.

31મારા ઘરમાં દરેક જણ જાણે છે કે હું અજાણ્યાને કાયમ ખાવાનું આપું છું.

32પરદેશીને માર્ગમાં ઊતારો કરવો પડતો નહોતો; પણ મુસાફરને માટે મારા બારણાં હંમેશા ઉઘાડાં હતાં.

33જો આદમની જેમ મેં મારાં પાપ સંતાડ્યાં હોય,

34લોકો કદાચ શું કહેશે એવો મને કદી ડર લાગ્યો નથી. ડર મને કદી ચૂપ રહેવા દીધો નથી. એણે મને કદી બહાર જતા રોક્યો નથી. લોકોના મારા પરના ધિક્કારથી હું ડરતો નથી.

35ઓ, હું ઈચ્છું છું, મને કોઈ સાંભળતું હોત! મને મારી બાજુ સમજાવવા દો. હું ઈચ્છું છું સર્વસમર્થ દેવ મને જવાબ આપે. હું ઈચ્છું છું તેને જે લાગે મેં ખોટું કર્યું છે તે લખી નાખે.

36તો હું એને મારે ખભે લટકાવીશ. હું રાજમુગટની જેમ તેને પહેરીશ. 37હું મારા એકેએક પગલાનો અહેવાલ તેને આપીશ. હું મારાં માથું ઊંચુ રાખીને એની સામે ઊભો રહીશ.

38મેં મારી જમીન કોઈ પાસેથી ચોરી નથી કોઈપણ મને તેની ચોરી માટે દોષિત ઠરાવી શકે તેમ નથી.

39મેં હંમેશા ખેડૂતોને તેના ખોરાક માટે પૈસા ચૂકવ્યા, જે મને આ જમીનમાંથી મળ્યા મેં કદી બીજા માણસની જમીન તેને મારી નાખીને ઝૂંટવવાની કોશિષ કરી નથી.

40જો મેં કોઈ આવી ખરાબ ચીજ કરી હોય તો એવું થજો કે મારી જમીનમાં ઘઉં અને જવને બદલે કાંટા અને ખડ ઉગે!" અયૂબનું નિવેદન પૂરું થયું.

એલીહુનું ઉદ્બોધન

32 પછી અયૂબના ત્રણ મિત્રોએ અયૂબને જવાબ આપવાનું મૂકી દીધું કારણકે અયૂબને એટલો આત્મ વિશ્વાસ હતો કે તે પોતે સાચે નિર્દોષ હતો. 2પરંતુ રામના કુળનો બુઝનો વંશજ બરબેલનો પુત્ર એલિહૂ અયૂબ પર ગુસ્સે થયો હતો, કારણકે અયૂબ પોતાને નિર્દોષ અને દેવને દોષિત માનતો હતો. 3વળી તેના ત્રણ મિત્રો વિરુદ્ધ પણ તેનો ક્રોધ ચઢ્યો, કેમ કે તેઓ તેની વાતોનો ઉત્તર આપી શક્યા નહોતા, તો પણ તેઓએ અયૂબને દોષિત ઠરાવ્યો હતો. 4તેઓ બોલતા હતાં ત્યારે એલિહૂ બોલ્યા વિના બેસી

રહ્યો હતો, કારણકે તેઓ એનાથી ઉંમરમાં મોટા હતા; 5પણ જ્યારે એણે જોયું કે એ ત્રણેના મોંમા ઉત્તર નથી ત્યારે એને રોષ થયો હતો. 6બુઝનો વંશજ બારાકેલના પુત્ર અલીહૂએ ઉત્તર આપતા કહ્યું,

“હું નાનો છું, અને તમે ઘણા વૃદ્ધ છો; માટે હું દબાઈ ગયો, અને મારો મત તમને જણાવવાની મારી હિંમત ચાલી નહીં.

7મને લાગ્યું, ‘મોટેરાઓએ બોલવું જોઈએ, વયોવૃદ્ધોએ એમનું જ્ઞાન શીખવવું જોઈએ.’

8પરંતુ માણસમાં રહેલો આત્મા વ્યક્તિને ડાહ્યો બનાવે છે. એ સર્વસમર્થ દેવનો શ્વાસ લોકોને સમજાવે છે.

9માત્ર મોટી ઉંમરવાળા બુદ્ધિમાન હોય છે, એમ નથી, અને વૃદ્ધો ન્યાય સમજે છે એમ હંમેશા હોતું નથી.

10માટે હું કહ્યું છું, ‘મને સાંભળો; હું પણ મારો મત દર્શાવીશ.’

11જુઓ, જ્યારે તમે બોલતા હતા ત્યારે મેં રાહ જોઈ. જ્યારે તમે શબ્દો શોધતા હતા હું તમારી દલીલો સાંભળતો હતો.

12તમને મેં ધ્યાનથી સાંભળ્યા, પણ તમે કોઈએ અયૂબને ખોટો પાડ્યો નહીં. અયૂબને સામો જવાબ આપ્યો નહીં.

13તમે ત્રણ જણાઓ કહી ન શકો કે તમને જ્ઞાન મળ્યું. દેવે નહીં લોકોએ અયૂબની દલીલોનો જવાબ આપવો જેઈએ.

14એ મારી સાથે દલીલમાં ઊતર્યો નથી, અને હું તમારી જેમ સામે જવાબ આપીશ નહીં.

15અયૂબ, તેઓ દલીલ હારી ગયા છે, તેઓ કંઈ વધારે સામો જવાબ આપતા નથી, એમની પાસે હવે શબ્દો રહ્યા નથી.

16અયૂબ, તને જવાબ આપવા હું આ માણસોની રાહ જોતો હતો. પણ તેઓ ચૂપ રહ્યા. તેઓએ તમારી સાથે દલીલ કરવાનું બંધ કર્યું છે.

17ના, હવે હું મારે જે કંઈ કહેવાનું છે તે કહીશ, હું જે વિચારું છું તે કહીશ.

18મારી પાસે ઘણી બાબતો કહેવા માટે છે. કે જેનો ઘડાકો કરવાની હું તૈયારીમાં જ છું.

19હું દ્રાક્ષારસની તે નવી બાટલી જેવો છું કે જે હજી ખોલી ન હોય. હું તે નવા દ્રાક્ષારસના ઢાંકણા જેવો છું કે જે ખોલાયા પછી ઊડવાની તૈયારીમાં હોય છે.

20સારા લાગવા માટે મારે બોલવું જ જોઈએ, મારે બોલવું જ જોઈએ અને અયૂબની દલીલોનો જવાબ આપવો જ જોઈએ.

21હું કોઈનો પક્ષ નહીં લઉં, હું કોઈની પ્રશંસા નહીં કરું.

22મને પ્રશંસા કરતા નથી આવડતું, જો હું એમ કરું તો દેવ મને કબરની તરફ મોકલી દેશે!”

અયૂબને એલીહૂનો ઠપકો

33 “અને હવે, અયૂબ, હું જે કહું તે કૃપા કરીને ધ્યાનથી સાંભળ.

2જો, હવે મેં મારું મોં ખોલ્યું છે, મારી જીભ બોલવાની તૈયારી માં છે.

3મારું હૃદય પવિત્ર છે, તેથી હું પ્રમાણિકતા થી બોલીશ, મારા હોઠો હું જે જાણું છું એ વિશે સચ્ચાઈથી બોલશ.

4દેવના આત્માએ મને ઉત્પન્ન કર્યો છે, સર્વસમર્થ દેવના શ્વાસ મને જીવન આપે છે.

5જો તારાથી બની શકે તો તું મને ઉત્તર આપ; તારી દલીલો વિચારી લે અને મારી સાથે દલીલ કર.

6દેવની નજરમાં તો હું તારા જેવો જ છું હું પણ માટીમાંથી જ પેદા થયો છું.

7તારે મારાથી ડરવા જેવું કાંઈ નથી. હું તારી સાથે કઠોર નહીં થાઉં.

8મારી સુનાવણી માં તમે કહ્યું છે, ‘તમારા એ શબ્દો મેં સાંભળ્યા હતા.’

9હું નિર્મળ છું, મે ખોટું કાંઈ કર્યું નથી.

10દેવ મારી વિરુદ્ધ થવા બહાનું શોધી કાઢે છે, દેવ મારી સાથે એક શત્રુ જેવો વર્તાવ કરે છે.

11તે મારું એકેએક પગલું ધ્યાનથી જુએ છે.’

12જો, હું તને કહ્યું છું કે એમાં તું સાચો નથી. દેવ માણસથી બહુ મહાન છે.

13”તું શા માટે એમની સાથે દલીલ કરે છે કે એ તારા એક પણ સવાલનો જવાબ આપતા નથી?

14દેવ વારંવાર બોલે છે આમ કે તેમ અનેક રીતે બોલતા હોય છે, પણ માણસ સમજતો નથી.

15જ્યારે માણસો ગાઢ નિદ્રામાં હોય કે પથારી પર ઝોકાં ખાતાં હોય, અને સ્વપ્નમાં, અથવા રાતના સંદર્શનમાં પડ્યાં હોય;

16દેવ લોકોના કાન ખોલી નાખે છે. અને એમને ચેતવણી આપીને ભયભીત કરે છે.

17અને એમ એ માણસને પાપ કરતાં અટકાવે છે, અભિમાનથી બચાવે છે,

18દેવ, લોકોને ચેતવણી આપે છે જેથી તે તેઓને કબરમાં જતાં બચાવી શકે. માણસને વિનાશમાંથી બચાવવા માટે દેવ આમ કરે છે.

19તદુપરાંત, દેવ માણસને પથારીવશ કરીને સતત તેના હાડકાઓ માં પીડા મારફતે તે તેઓને સમજાવે છે.

20પછી તે માણસ ખાઈ શકતો નથી. તે માણસને એટલી બધી પીડા થાય છે કે તેને સારમાં સારા ભોજનનો પણ અણગમો થાય છે.

21એનું શરીર સુકાઈ જાય છે અને ચામડી નીચેથી હાડકાં દેખાઈ આવે છે.

22તે વ્યક્તિ, કબરની પાસે છે. અને તેનું જીવન મૃત્યુની નજીક છે.

23દેવને હજારો દેવદૂતો છે. કદાચ તે દેવદૂતો માંથી એક તે વ્યક્તિ પર બરોબર નજર રાખે.

24અને એના પર દયાળુ થઈને દેવને કહે છે, 'એને કબરમાં ઘડેલો નહીં, તેના પાપનો યુકાદો કરવા મેં એક રસ્તો શોધી કાઢ્યો છે.

25તો એનો દેહ ફરીથી પાંગરે છે, એ ફરીથી જ્યારે તે યુવાન હતો તેવો બની જાય છે.

26તે દેવને પ્રાર્થના કરે છે, અને દેવ તેની પ્રાર્થના નો જવાબ આપે છે. અને તે વ્યક્તિ આનંદ માં આવી જઈ બૂમો પાડશે અને દેવની ઉપાસના કરશે. અને ફરીથી તે સારું જીવન જીવવા લાગશે.

27તે માણસ પોતાના મિત્રની આગળ કબૂલ કરશે, 'મેં પાપ કર્યું હતું. મેં સારા ને ખરાબ માં બદલાવ્યું હતું. પરંતુ દેવે હું જે સજાને પાત્ર હતો તે મને આપી નહીં.

28તેમણે મને મોતના મુખમાંથી બચાવ્યો છે. હવે હું ફરીથી જીવનનો આનંદ માણી શકીશ.'

29દેવ તો માણસની સાથે એકવાર, બેવાર, વારંવાર આમ વર્તે છે. 30તે મનુષ્યને ચેતવવા અને તેના આત્માને કબરમાંથી બચાવવા જેથી તે માણસ જીવનનો આનંદ માણી શકે.

31હે અયૂબ, હવે હું જે કહું તે ધ્યાનથી સાંભળ! તું મૌન રહે અને મને બોલવા દે.

32પણ અયૂબ, તારે જો મારી સાથે સંમત થવું ન હોય, તો બોલવાનું ચાલુ રાખ તારી દલીલ મને કહે કારણકે હું તને નિર્દોષ જાહેર કરવા માગું છું

33પણ જો તમારે કાઈ કહેવાનું જ ન હોય, મારું સાંભળો, છાના રહો અને હું તમને ડહાપણના જ્ઞાનના પાઠ શીખવીશ."

34 એલીહૂએ અનુસંધાનમાં આગળ બોલતા કહ્યું; 2"હે શાણા માણસો, તમે મારા શબ્દો સાંભળો; અને હે જ્ઞાનીઓ તમે મારા કહેવા પર ધ્યાન આપો.

3જેમ જીભ સ્વાદને ઓળખી શકે છે તેમ કાન શબ્દોને પારખી શકે છે.

4ચાલો આપણે પસંદ કરીએ સાચું શું છે, ચાલો આપણે નક્કી કરીએ સારું શું છે.

5કારણકે અયૂબે કહ્યું છે, 'હું નિર્દોષ છું અને, દેવ મારી સાથે ન્યાયી નથી.

6હું નિર્દોષ છું છતાં હું જૂઠા બોલો તરીકે ગણાઉં છું; એમણે મને સતત જીવલેણ પ્રહાર કર્યો છે; પણ મેં કઈ વાંક ગુનો કર્યો નથી.'

7અયૂબના જેવો બીજો કોણ છે? અયૂબ જેટલી સરળતાથી પાણી પીએ છે તેટલી સરળતાથી દેવની મશ્કરી કરે છે.

8અને દુષ્ટ લોકોની સંગત ગમે છે, એ દુષ્ટ લોકોની સાથે ફરે છે.

9એણે કહ્યું છે, 'દેવને ખુશ કરવાથી કોઈનું ભલું થયું નથી.'

10તેથી હે શાણા માણસો, મારું સાંભળો દેવ કદી કંઈ ખોટું કરેજ નહીં, અને સર્વસમર્થ દેવ કદી કંઈ અનિષ્ટ કરે નહીં.

11તે માણસે જે કર્યું હશે તેનો બદલો તે માણસને દેવ વાળી દેશે

12દેવ ખોટું કરેજ નહીં, અન્યાય કરેજ નહીં. આના કરતાં વધારે સાચું કાઈ વિધાન નથી.

13પૃથ્વી પર કામગીરી બજાવવા માટે કોઈએ દેવને પસંદ કર્યા નથી. કોઈએ દેવને આખી દુનિયાની જવાબદારી સોંપી નથી. દેવેજ બધી વસ્તુઓ બનાવી છે અને તે વસ્તુઓ પર હમેશા તેમની જ સત્તા રહી છે.

14જો દેવ પોતાનો આત્મા અને શ્વાસ પૃથ્વી પરથી લઈ લે.

15તો તમામ સજીવોનો વિનાશ થાય અને માણસ જાત પાછી ધૂળ ભેગી થઈ જાય.

16જો તમારામાં સમજ શક્તિ હોય તો મને સાંભળો! મારા શબ્દો ધ્યાનમાં રાખો

17દેવ જો ન્યાયને ઘિક્કારે, તો એ કદી રાજ ચલાવી શકે? દેવ સારા અને શક્તિશાળી છે. શું તને લાગે છે તું તેને દોષિત ઠરાવી શકીશ?

18શું દેવ કદી રાજાઓને કહે છે, 'તમે નકામા છો' અથવા રાજકુમારોને, 'તમે દુષ્ટ છો?'

19દેવ રાજકર્તાઓને બીજા લોકો કરતા વધારે પ્રેમ કરતા નથી, ધનવાનોને ગરીબ લોકો કરતા વધારે પ્રેમ કરતા નથી. કારણકે બધા તેના હાથે સજાયેલા છે. 20એક ક્ષણમાં, મધરાતે પણ, તેઓ મૃત્યુ પામે છે. જ્યારે દેવ પ્રહાર કરે છે, બળવાન પણ મરી જાય છે. મહાન લોકો અદ્રશ્ય થઈ જાય છે અને માણસનો હાથ સંડોવાયેલો નથી.

21કારણકે, દેવની નજર માણસની ચાલચલગત પર હોય છે. એ એનું એકએક પગલું જુએ છે.

22દુષ્ટ માણસને સંતાડી, શકે એવો કોઈ પડદો કે અંધકાર નથી.

23દેવને લોકોની વધુ પરીક્ષા કરવા માટે સમય પસંદ કરવાની જરૂર નથી. દેવને લોકો વિશે અભિપ્રાય આપવા તેમને સામે લાવવાની જરૂર નથી.

24જો શક્તિશાળી લોકો પણ દુષ્કર્મ કરે, તો દેવને તેઓને પ્રશ્ન કરવાની જરૂર નથી. તે સર્વથા તે લોકોનો વિનાશ કરશે અને બીજાઓને નેતા તરીકે નિયુક્ત કરશે.

25તેથી દેવ, જાણે છે લોકો શું કરે છે એજ કારણે દેવ રાતોરાત દુષ્ટ લોકોને હરાવશે અને તેઓનો નાશ કરશે.

26દેવ દુષ્ટ લોકોને તેઓએ જે દુષ્કર્મો કર્યા છે તેને માટે સજા કરશે. અને બીજાઓ જ્યારે જોતા હશે ત્યારે દેવ તેઓને સજા કરશે.

27કારણકે તેઓ દેવથી પાછા ફરી ગયા છે, તેઓ એના માર્ગને અનુસરવા માગતા નથી.

28તેમનો પોકાર દેવ સુધી પહોંચે છે અને દેવ એ દુઃખી લોકોનો સાદ સાંભળે છે.

29પણ જો દેવ તેઓને મદદ ન કરવાનો નિશ્ચય કરે છે તો કોઈપણ દેવને દોષિત ઠરાવી શકે તેમ નથી. જો દેવ પોને લોકોથી સંતાઈ જાય તો કોઈ તેને શોધી શકે તેમ નથી.

30અને જો તે લોકોને પાપ કરવાનું કારણ શાસન છે તો દેવ તેને તેની સત્તા પરથી ઊતારી નાખશે.

31એવું થશે, સિવાય કે તે દેવને કહે 'હું ગુનેગાર છું, હવે પછી હું કદી પાપ કરીશ નહીં.

32દેવ, હું તમને જોઈ શકતો નથી તે છતાં મને જીવવાની સાચી રીત મને શીખવશો જો મેં ખોટું કર્યું હોય તો હું ફરી એવું કરીશ નહીં.'

33 અયૂબ, તને દેવ પાસેથી ફળ જોઈએ છે. પણ તારે તે બદલવું નથી. અયૂબએ તારો નિર્ણય છે અને મારો નથી. મને કહે તું શું જાણે છે.

34ડાહ્યો માણસ મને સાંભળશે ડાહ્યો માણસ કહેશે.

35'અયૂબ જ્ઞાન વગર બોલે છે. એના શબ્દોમાં કોઈ તાત્પર્ય નથી.'

36મને લાગે છે અયૂબને વધારે સજા થવી જોઈએ. કારણકે અયૂબ અમને દુષ્ટ માણસો જેવા જવાબ આપે છે. અંત સુધી તેની કસોટી થવી જોઈએ.

37અયૂબ તેના બીજા પાપોમાં બળવાખોરીનો ઉમેરો કરે છે. અયૂબ ત્યાં અમારું અપમાન કરી અમારી પહેલા બેસે છે. અને તે દેવની મશ્કરી કરે છે."

35 વળી એલીહૂએ અનુસંધાનમાં કહ્યું; 2"તું એમ માને છે કે આમ કહેવું તે યોગ્ય છે? તું કહે છે; 'દેવ કરતા હું વધારે સાચો સત્ય પરાયણ છું.'

3અયૂબ, તું દેવને પૂછ, 'જો કોઈ દેવને પ્રસન્ન કરવાનો પ્રયત્ન કરે તો તેને શું ફાયદો થાય? જો મેં પાપ ન કર્યા હોત તો મને વધારે ફાયદો થાત?'

4હું તને અને તારા બધા મિત્રોને એક સાથે જવાબ આપીશ.

5હિચે તારી સામેના આકાશમાં જો! જો વાદળાં કેટલાં ઊંચા છે!

6અયૂબ, જો તમે પાપ કરો, તો તેમાં દેવને કોઈ રીતે હાનિ થવાની નથી. જો તમારી પાસે ખૂબ પાપ ભર્યા હોય તો તેમાં દેવને કોઈ થવાનું નથી.

7અને અયૂબ, જો તું સારો હોય તો તે કોઈ રીતે દેવને સહાય રૂપ નથી. તારી પાસેથી દેવને કોઈ મળવાનું નથી.

8અયૂબ, તુ જે કોઈ સારું કે ખરાબ કાર્ય કરે છે તે તારી જેમ ફક્ત બીજાઓને અસર થાય છે. તેઓ દેવને મદદ કે હાનિ કરતા નથી.

9જો દુષ્ટ લોકોને હાનિ થાય તો તેઓ મદદ માટે પોકાર કરશે. તેઓ શક્તિશાળી લોકો પાસે જાય છે અને મદદ માંગે છે.

10પરંતુ તે દુષ્ટ લોકો, તેઓને મદદ કરવાનું દેવને કહેતા નથી. તેઓ કહેશે નહીં મારા સર્જનહાર દેવ ક્યાં છે? દેવ જેઓ ઉત્સાહ ભંગ છે, તેઓને મદદ કરે છે. તો તે ક્યાં છે?

11જે દેવે આપણને પશુઓ અને પંખીઓ કરતાં વધારે સમજુ બનાવ્યા છે તો તે ક્યાં છે!

12તેઓ બૂમો પાડે છે પણ કોઈ એમને સાંભળતું નથી, કારણકે એમનામાં અનિષ્ટનું અભિમાન હોય છે.

13એ સાચું છે, દેવ તેઓની નિરર્થક માંગણીઓ પર ધ્યાન આપશે નહીં. સર્વસમર્થ દેવ તેઓ તરફ જરા પણ ધ્યાન આપશે નહીં.

14તેથી અયૂબ, તું કહે છે કે તું તેને જોતો નથી. ત્યારે દેવ

તેને સાંભળશે નહીં તું કહે છે કે તું દેવને મળવાની તકની રાહ જુએ છે અને તારી નિર્દોષતા સાબિત કરે છે.

15અયૂબ, વિચારે છે કે દેવ દુષ્ટ લોકોને સજા કરતા નથી. તે વિચારે છે કે દેવ પાપ જોતા નથી.

16તેથી અયૂબ, તેની અર્થ વગરની વાતો ચાલુ રાખે છે. અયૂબ જાણે તે મહત્વશીલ હોય તેમ વર્તે છે. એ સહેલાઈથી જાણી જવાય છે કે અયૂબને તે શેના વિશે બોલે છે તેની તેને ખબર નથી."

36 વળી અલીહૂએ આગળ અનુસંધાનમાં કહ્યું; 2"જરા લાંબો સમય મને નિભાવી લે, દેવ પાસે થોડા, વધુ શબ્દો છે જે તેમને કહેવા ઈચ્છે છે.

3હું મારું જ્ઞાન એકેએક સાથે વહેચીશ, દેવે મારું સર્જન કર્યું અને તે ન્યાયી છે તે હું સાબિત કરીશ.

4હું તને જાણાવું છું તે ખરેખર સત્ય છે કેમ કે હું સંપૂર્ણ જ્ઞાની છું.

5દેવ મહા બળવાન છે પણ એ કોઈનો તિરસ્કાર કરતા નથી. દેવ ખૂબ શક્તિશાળી છે, પણ ખૂબ વિદ્વાન પણ છે.

6એ દુષ્ટોને જીવતા રહેવા દેતા નથી પણ ગરીબોનો ન્યાય કરે છે.

7જે સચ્ચાઈ થી રહે છે, તે લોકો પર દેવ નજર રાખે છે. તે રાજાઓને સિંહાસન પર બેસાડે છે અને તેઓ સદાય ઉચ્ચ સ્થાન પર રહે છે.

8તેથી જો લોકોને સજા થઈ છે, જો તેઓ સાંકળ અને દોરડા થી બંધાયેલા છે, તો તેઓએ કોઈક ખોટું કર્યું છે.

9અને દેવ તેને કહેશે, તેઓએ શું કર્યું હતું. દેવ તેને કહેશે કે તેઓએ પાપ કર્યા હતા. દેવ તેઓને કહેશે તેઓ ઉદ્ધત હતા.

10દેવ તેઓને પાપ કરવાનું મૂકી દેવાનો આદેશ આપશે અને તેઓને તેની ચેતવણી સાંભળવાની ફરજ પાડશે.

11તેઓ જો એનું માને અને એની સેવા કરે તો તેઓ તેમનું બાકીનું જીવન સમૃદ્ધિમાં ગાળશે તેઓના વર્ષો સુખથી ભરેલા હશે.

12પરંતુ જો તેઓ એનું ન માને તો તેઓ અજ્ઞાનમાંજ મૃત્યુ પામે અને મૃત્યુલોકમાં પહોંચી જાય.

13લોકો જે દેવની ચિંતા કરતા નથી જ્યારે આખો વખત તેઓ દુઃખી રહે છે. દેવ તેઓને શિક્ષા કરે છે ત્યારે પણ તેઓ તેમને મદદ માટે પ્રાર્થના કરતા નથી.

14તે લોકો, જ્યારે તેઓ હજુ જીવાન હશે ત્યારે દેવદાસીની જેમ મરી જશે.

15પણ દેવલોકોને તેઓના દુઃખ દ્વારા નરમ બનાવે છે. દેવ તે દુઃખ દ્વારા લોકોને જગાડી અને તેને સાંભળતા કરે છે.

16તેણે તને દુઃખમાંથી દૂર કર્યો છે તેણે તને નિરાંતનું જીવન આપ્યું છે. તેણે તને પુષ્કળ પ્રમાણમાં ખોરાક પીરસ્યો છે.

17પરંતુ હવે અયૂબ, તું દોષિત ઠરાયો. તેથી તને એક દુષ્ટ વ્યક્તિની જેમ સજા થઈ.

18હવે તમે સાવધ રહેજો, જેથી સમૃદ્ધિ તમને ફોસલાવે નહીં, લાંચ તમારું મન બદલાવે નહીં.

19દુઃખમાં તારી અઢળક સમૃદ્ધિ તને શા કામની? તારી શક્તિ તારા શા કામની?

20રાતે આવવાની ઈચ્છા કરતો નહીં. લોકો રાત્રિમા અલોપ થઈ જવાનો પ્રયત્ન કરે છે. તેઓ વિચારે છે કે તેઓ પોતાને દેવથી સંતાડી શકશે.

21અયૂબ, તે ખૂબજ પીડા ભોગવી છે. પણ અનિષ્ટ પસંદ કરતો નહીં કંઈ પણ ખોટું નહીં કરવાની, સાવચેતી રાખજે.

22જો, દેવની શક્તિ અનંત છે. એના જેવો ગુરુ છે કોણ?

23એમણે શું કરવું એ કોઈ એમને કહી શકે ખરું? તમે ખોટું કર્યું છે એમ એમને કોણ કહી શકે?

24તેમણે પ્રતાપી કાર્યો કરેલા છે. તેમણે કરેલાં મહાન કાર્યો માટે તેમની સ્તુતિ કરો. લોકોએ દેવની સ્તુતિ વર્ણવતા ઘણા ગીતો લખ્યા છે.

25દેવે જે કાંઈ કર્યું છે તે બધાએ જોયું છે, દૂર દેશાવરમાં પણ લોકો તે વસ્તુઓ જોઈ શકે છે.

26દેવ એટલાં મહાન છે કે આપણે તેમને સમજી શકતા નથી. કેટલા સમયથી દેવ છે તે કોઈ સમજી શકે એમ નથી.

27દેવ, પૃથ્વી પરથી પાણીને ઊંચે લઈ જઈ અને તેનું ઝાકળ અને વરસાદમાં રૂપાંતર કરે છે.

28જે વાદળોમાંથી પૃથ્વી પર વરસે છે અને અનેક લોકો પર પડે છે.

29દેવ કેવી રીતે વાદળો પાથરે છે, અને તેમાં થતી ગર્જનાઓને કોઈ સમજી શકે છે ખરું?

30જુઓ, દેવ પૃથ્વી પર વિજળી ફેલાવે છે અને મહાસાગરના ઊંડામાં ઊંડા ભાગને ઢાંકી દે છે.

31દેવ ઉપરના પોતાના અદ્ભૂત અંકુશ વડે, તે લોકો પર શાસન કરે છે અને તેઓને ભરપૂર ખોરાક પૂરો પાડે છે.

32તેઓ પોતાના હાથમાં એ વીજળીને પકડે છે અને જ્યાં તેને પાડવી હોય ત્યાં પાડે છે.

33ગર્જના ચેતવણી આપે છે કે તોફાન નજીક આવી રહ્યું છે. તેથી ગાયો પણ જાણે છે કે તે તોફાન નજીક આવી રહ્યું છે.”

દેવના પરાક્રમની પ્રશંસા

37 વીજળી અને ગર્જના મને બીવડાવે છે. મારું હૃદય મારી છાતીમાં ઘડકારા કરે છે.

2દેવની ગર્જના તથા તેના મુખમાંથી નીકળતી વાચા ધ્યાનથી સાંભળ.

3આખા આકાશને એ વીજળીથી ઝળકાવે છે, એ ઘરતીના એક છેડાથી બીજા છેડા સુધી ફરે છે.

4વીજળીનો ચમકારો થાય ત્યાર પછી દેવની ગર્જનાના અવાજ સાંભળી શકાય છે દેવ તેના અદ્ભૂત અવાજમાં ગર્જના કરે છે. જ્યારે વીજળી ચમકે છે દેવનો અવાજ ગર્જે છે.

5તેમની ગર્જનાનો અવાજ ભવ્ય હોય છે. જે મહાન વસ્તુઓ તે કરે છે તે આપણે સમજતા નથી.

6દેવે હિમને કહ્યું, ‘પૃથ્વી પર પડો’ દેવે વરસાદને કહ્યું, ‘પૃથ્વી પર મૂશળધાર વરસો.’

7અને આ રીતે એ માણસોને કામે જતાં અટકાવે છે, જેને લીધે તેઓ સમજશે કે તે શું કરી શકે છે.

8ત્યારે પશુઓ તેમની ગુફામાં ભરાઈ જાય છે અને એમાં પડ્યાં રહે છે.

9દક્ષિણ દિશામાંથી ઝંઝાવાત આવે છે, ઉત્તર દિશામાંથી ઠંડા પવનો ઊતરી આવે છે.

10દેવના શ્વાસથી બરફ બને છે, અને સમુદ્રો થીજી જાય છે.

11તે વાદળોને પાણીથી ભરી દે છે અને તેમાં વીજળીઓ ચમકાવે છે.

12દેવ વાદળોને આખી પૃથ્વી પર વિખેરાઈ જવાનો આદેશ આપે છે વાદળો દેવની આજ્ઞા પ્રમાણે કરે છે.

13દેવ પૂર લાવી લોકોને શિક્ષા કરવા આથવા તો પાણી લાવી પોતાનો પ્રેમ દર્શાવવા. વાદળો બનાવે છે.

14હે અયૂબ, સાંભળ, જરા થોભ, અને દેવની અદ્ભૂત લીલાનો ખ્યાલ કર!

15દેવ વાદળોને કેવી રીતે નિયંત્રણમાં રાખે છે અને વાદળોમાંથી વીજળીને કેવી રીતે ચમકાવે છે એ શું તું જાણે છે?

16તે કેવી રીતે હવામાં વાદળોને અદ્ભૂત સમતુલીત રાખે છે તે તું જાણે છે? વાદળો દેવના અદ્ભૂત સર્જનોનું એક દ્રષ્ટાંત છે અને દેવ તેઓ વિષે સર્વ જાણે છે.

17પણ અયૂબ, તું આ બાબતો જાણતો નથી. તું એટલુંજ જાણે છે કે તને જ્યારે પરસેવો થાય ત્યારે તારા કપડાં તારી ચામડી ને ચોંટી જાય છે. અને જ્યારે દક્ષિણ દિશામાંથી હુફાળો પવન વાય છે ત્યારે બધું શાંત અને સૂમસામ થઈ જાય છે.

18શું તમે પથરાયેલા આકાશને ચક્રચક્રીત કરેલા પીતળની જેમ ચમકીલું બનાવવામાં દેવને મદદ કરી શકશો?

19અયૂબને કહેવા દો કે અમારે દેવને શું કહેવું! અમારા મગજમાં અંધકાર છે! અમે એની સાથે દલીલો કરી શકતા નથી.

20હું દેવને કહીશ નહીં કે મારી ઈચ્છા તેની સાથે બોલવાની હતી. એતો પોતેજ પોતાનો વિનાશ માગવા જેવું થશે.

21હવે પવને વાદળોને વાળીઝૂડી નાંખ્યા છે અને આકાશને ચોખ્ખું કર્યું છે અને ત્યાં હવે એટલું બધું અજવાળું છે કે અમે સૂર્ય સામે જોઈ શકતા નથી.

22તે જ રીતે આકાશમાંથી આપણી ઉપર આવતા અને આંખોને આંજી દેતા દેવના ભવ્ય પ્રતાપ સામે પણ આપણે જોઈ શકતા નથી.

23સર્વસમર્થ દેવ મહાન છે! આપણે તેને સમજી શકતા નથી. દેવ ખૂબજ શક્તિશાળી છે પણ તે આપણી સાથે ન્યાયી છે. દેવને આપણને નુકસાન પહોંચાડવું ગમતું નથી.

24એ કારણથી લોકો દેવનો આદર કરે છે. પણ જે અભિમાની છે અને પોતાની જાતને વિદ્વાન માને છે, દેવ તે લોકોને માન આપતા નથી.”

યહોવાએ આપેલો જવાબ

38 પછી યહોવાએ ઝંઝાવાતની વચમાંથી અયૂબને જવાબ આપતાં કહ્યું;

2“મૂર્ખતાથી મારી સલાહને પડકારનાર આ વ્યક્તિ કોણ છે?”

3તારી કમર બાંધ; કારણકે હું તને પૂછીશ, અને તું મને જવાબ આપીશ, જવાબ આપવાનો તારો વારો છે.

4જ્યારે મેં પૃથ્વીના પાયા નાખ્યા ત્યારે તું ક્યાં હતો? તું બહુ સમજે છે તો એ તો કહે કે

5પૃથ્વીને ઘડવા માટે એનાં તોલમાપ કોણે નક્કી કર્યા હતાં? દુનિયાને એક માપરેખાથી કોણે માપી હતી?

6એના મજબૂત પાયાં શાના ઉપર નાંખવામાં આવ્યા છે? તેની જગ્યામાં પહેલો પથ્થર કોણે મૂક્યો?

7પ્રભાતના તારાઓએ સાથે ગીત ગાયું અને દેવદૂતોએ જ્યારે તે થઈ ગયું ત્યારે આનંદથી બૂમો પાડી!

8સમુદ્રને પૃથ્વીના ઊંડાણમાંથી ઘસી આવતા રોકવા દરવાજાઓ કોણે બંધ કર્યા હતા?

9વાદળો અને ગાઢ અંધકાર રૂપી વસ્ત્રો મેં તેને પહેરાવ્યો?

10મે તેની બાજુઓની હદ બનાવી અને બંધ દરવાજાઓની સીમાઓ પાછળ તેને મૂકી.

11મે સમુદ્રને કહ્યું, ‘તું અહીં સુધી ગતિ કરજે, અહીંથી આગળ ઉલ્લંઘન કરીશ નહીં. તારા પ્રચંડ તરંગો અહીં અટકી જશે.’

12શું આ પ્રભાત થાય છે તે તમારા આદેશથી થાય છે? સવારે સૂર્યના કિરણોએ કઈ દિશામાં ઊગવું તે શું તમે નક્કી કરો છો?

13અયૂબ, તે ક્યારે પણ પ્રભાતના પ્રકાશને પૃથ્વીને ઝૂંટવી લઈને દુષ્ટ લોકોને તેઓની સંતાવાના સ્થાનેથી ધૂજાવી નાખવાનું કહ્યું છે?

14પ્રભાતનો પ્રકાશ ટેકરીઓ અને ખીણોને દ્રષ્ટિ ગોચર કરે છે. જ્યારે દિવસનો પ્રકાશ પૃથ્વી પર પડે છે, ત્યારે તે જગ્યાઓની આકૃતિ, કપડાની ઘડીની જેમ બહાર દેખાય છે. તે સ્થળો પોથી માટી પર મહોર છાપ વડે પડેલી છાપ જેવો આકાર લે છે.

15દુષ્ટ લોકોને દિવસનો પ્રકાશ ગમતો નથી. જ્યારે તે તેજથી, પ્રકાશ છે, તે તેઓને તેઓના દુષ્ટર્માની યોજના કરતા રોકે છે.

16અયૂબ, તું કદી સમુદ્રના ઉદ્દગમસ્થાનના ઊંડાણમાં ગયો છે ખરો? તું ક્યારેય મહાસાગરની સપાટી પર ચાલ્યો છે?

17શું તે કદી મૃત્યુના દ્વાર જોયા છે? તમે કદી મૃત્યુની અંધારી જગ્યાના દ્વાર જોયા છે?

18તું જાણે છે પૃથ્વી કેટલી વિશાળ છે. આવું જ્ઞાન તારી પાસે હોય તો તે મને કહે!

19પ્રકાશનું ઉદ્દગમસ્થાન ક્યાં છે? અંધકારની જગ્યાક્યાં છે? મને જણાવ.

20તમે પ્રકાશ અને અંધકારને તે જે સ્થાનેથી આવ્યા હતા,

ત્યાં પાછા લઈ જઈ શકો છો? તમે તેના ઉદ્ભવસ્થાને જઈ શકો છો?

21આ બધું તો તું જાણે છે, કારણકે ત્યારે તારો જન્મ થઈ ચૂક્યો હતો ને! અને તું તો ઘણો અનુભવી વૃદ્ધ ખરું ને?

22હિમનું સ્થાન તથા જ્યાં કરાનું ઉદ્ભવસ્થાન અને સંગ્રહસ્થાન છે, શું તે જોયાં છે?

23મેં હિમ અને કરાની જગ્યાઓને આફતના સમય અને લડાઈ અને યુદ્ધના સમય માટે બચાવી રાખી છે.

24તમે કદી જ્યાં સૂર્ય ઊગે છે, જ્યાં તે પૂર્વ તરફના પવનને આખી પૃથ્વી પર ફૂંકાવે છે તે સ્થળે ગયા છો?

25વરસાદના પ્રચંડ પ્રવાહ માટે નાળાં અને ખીણો કોણે ખોદ્યા છે? ગર્જના કરતો વીજળીનો માર્ગ કોણે બનાવ્યો છે?

26જ્યાં માનવીએ પગ પણ નથી મૂક્યો એવી સૂકી અને ઉજ્જડ ધરતી પર તે ભરપૂર વરસે છે.

27જેથી ઉજ્જડ તથા વેરાન જમીન તૃપ્ત થાય અને લીલોછમ ઘાસચારો ફૂટી નીકળે, તે માટે ત્યાં વરસાદ કોણ મોકલે છે?

28શું વરસાદનો કોઈ જનક છે? ઝાકળનાં બિંદુઓ ક્યાંથી આવે છે?

29કોના ગર્ભમાંથી કરા ને કોણ જન્મ આપે છે?

30પાણી પથ્થર ના ચોસલા જેવું થઈ જાય છે, અને મહાસાગર પણ થીજી જાય છે.

31આકાશના તારાઓને શું તું પકડમાં રાખી શકે છે? શું તું કૃતિકા અથવા મૃગશીર્ષના બંધ નક્ષત્રોને છોડી શકે છે?

32શું તું રાશિઓને નક્કી કરેલા સમયો અનુસાર પ્રગટ કરી શકે છે? શું તું સપ્તર્ષિને તેના મંડળ સહિત ઘેરી શકે છે?

33શું તું અવકાશને અંકુશમાં લેવાના સિદ્ધાંતો જાણે છે? શું તું તેઓને પૃથ્વી પર શાસન કરાવી શકે છે?

34શું તમે તમારો અવાજ વાદળોં સુધી પહોંચાડી શકો છો? જેથી તમે પુષ્કળ વરસાદ લાવી શકો?

35શું તમે વીજળીને આજ્ઞા કરી શકો છો? એ તમારી પાસે આવીને કહેશે, ‘અમે અહીંયા છીએ સાહેબ, તમને શું જોઈએ છે?’ તમારે તેને જ્યાંજ્યાં લઈ જવી હશે શું તે જશે?

36અયૂબ, લોકોને વિદ્વાન કોણ બનાવે છે? તેઓમાં ઊંડું જ્ઞાન કોણ મૂકે છે?

37બધાં વાદળોની ગણતરી કરી શકે અથવા પાણી ભરેલી આકાશની મશકો રેડી શકે એવો પર્યાપ્ત વિદ્વાન કોઈ છે?

38જેથી ધરતી પર સર્વત્ર ધૂળ અને ઢેફાં પાણીથી પલળીને એકબીજા સાથે ચોંટી જાય છે.

39શું તમે સિંહણને માટે શિકાર પકડી શકો? શું તમે સિંહણના બચ્ચાંની ભૂખને સંતોષી શકો છો?

40જ્યારે તેઓ તેમની બોડમાં લપાઈને બેઠા હોય ત્યારે અથવા ઝાડીમાં સંતાઈને તેઓના શિકાર પર તરાપ મારવા તૈયાર બેઠા હોય ત્યારે,

41જ્યારે કાગડીનાં બચ્યાં તેઓના માળામાં ભૂખે ટળવળતાં હોય અને દેવને પોકારતાં હોય ત્યારે તેઓને ખોરાક કોણ પૂરો પાડે છે?

39 “ડુંગર પરની જંગલી બકરીઓ કેવી રીતે બચ્યાંને જન્મ આપે છે તે શું તું જાણે છે? જંગલી હરણાં બચ્યાંને જન્મ આપે ત્યારે તમે એમને જોયાં છે?

2તમે તેને જાણો છો પર્વતની બકરી અને હરણે કેટલા મહિનાઓ સુધી તેઓના બચ્યાંઓને પેટમાં રાખવા જોઈએ? તમે જાણો છો તે ક્યારે પ્રસવ કરશે?

3તે પ્રાણીઓ નીચે સૂવે છે, તેઓને પ્રસૂતિ પીડાનો અનુભવ થાય છે અને તેઓ તેઓના બચ્યાંને જન્મ આપે છે.

4આ બચ્યાં વનવગડામાં ઊછરે છે અને મોટાં થાય છે. પછી તેઓ પોતાની માતાને છોડીને જાય છે અને પાછા ફરતાં નથી.

5જંગલી ગધેડાંને કોણે છૂટો મૂક્યો? અથવા જંગલી ગધેડાના બંધ કોણે છોડી નાંખ્યા છે?

6મં જંગલી ગધેડાઓ માટે રણને ઘર તરીકે રહેવા દીધું છે. મં તેઓને રહેવા માટે ખારી જમીન આપી છે.

7જંગલી ગધેડાઓ ઘોંઘાટવાળા નગરો પર હસે છે. અને કોઈ તેઓને અંકુશમાં લઈ શકતા નથી.

8જંગલી ગધેડાઓ પર્વતો પર રહે છે, કે જે તેઓનું ચરાણ છે. અને તેઓ તેઓનો ખોરાક શોધી કાઢે છે.

9શું તમારી સેવા કરવામાં જંગલી બળદો આનંદ માનશે ખરા? તેઓ તમારી ગમાણમાં રાત્રે આવીને તે રહેશે ખરાં?

10જમીન ખેડવા માટે તમે તેને ઉપયોગમાં લઈ શકશો? શું તે તમારા માટે હળ ખેંચશે?

11જંગલી બળદ ખૂબ શક્તિશાળી છે! પણ તમારું કામ કરાવવા માટે શું તમે તેની અપેક્ષા કરી શકશો?

12ખળામાંથી દાણા લાવીને વખારમાં ભરવા માટે તેના પર ભરોસો રાખી શું તેને મોકલશો?

13શાહમૃગ પોતાની પાંખો આનંદથી હલાવે છે. તેની પાંખો અને પીંછાઓ બગલાં ની પાંખો જેવા નથી.

14તે પોતાનાં ઈંડા જમીન પર મૂકે છે અને તેઓ રેતીમાં હૂંફાળા થાય છે.

15કોઈ પગ મૂકીને ઈંડાને છૂંદી નાંખશે અથવા જંગલી પ્રાણીઓ તેમનો નાશ કરી નાખશે તેની તેને ચિંતા નથી.

16તે પોતાના કચ્ચાં બચ્ચાં વિષે એવી બેદરકાર રહે છે કે જાણે તે બચ્ચાં તેના પોતાના હોય જ નહીં. તે મરી જાય તો પણ તેને તેમની કશી ચિંતા હોતી નથી. કે તેની તે બધી મહેનત નિર્થક થઈ ગઈ હતી.

17કારણકે દેવે તેને બુદ્ધિહીન સરજી છે; તેને અક્કલ પણ આપી નથી.

18પરંતુ તે જ્યારે કૂદે છે અને દોડવા લાગે છે, તે ઘોડા અને તેના સવાર પર હસે છે, કારણકે તે કોઈપણ ઘોડા કરતાં વધુ ઝડપથી દોડી શકે છે.

19શું ઘોડાને તમે બળ આપો છો? એની ડોકને કેશવાળીથી તમે ઢાંકો છો?

20તીડની જેમ તમે એને કુદાવો છો? એનો હણહણાટ કેવો ભવ્ય અને ભયજનક હોય છે?

21એક ઘોડો ખુશ છે કારણકે તે ખૂબ બળવાન છે. તે તેની પગની ખરીથી જમીન ખોતરે છે અને યુદ્ધમાં ઝડપથી દોડી જાય છે.

22એ ડરતો નથી, એ ડર ઉપર હસે છે. એ તલવાર જોઈને પાછો પડતો નથી.

23સૈનિકના તીરો નું ભાથું ઘોડાની બાજુમા જતા ધ્રુજે છે. ભાલો અને બીજા શસ્ત્રો જે તેનો સવાર ઊંચકીને લઈ જાય છે તે સૂર્યથી ચળકે છે.

24ઘોડો ઊશ્કરાઈ જાય છે. તે ખૂબ ઝડપથી જમીન પર દોડે છે. જ્યારે રણશીંગાનો અવાજ તે સાંભળે છે, તે સ્થિર રહી શકતો નથી.

25ભેરીના નાદે નાદે એ હણહણે છે. યુદ્ધની ગંધ તેને દૂરથી આવે છે. સેનાપતિઓના હુકમો અને હકોટા એ સમજી લે છે.

26બાજ પક્ષી કેવી રીતે આકાશમાં ઊડે છે અને પોતાની પાંખો દક્ષિણ તરફ ફેલાવે છે તે શું તે શીખવ્યું છે?

27શું તારી આજ્ઞાથી ગરૂડ પક્ષી ઊંચે ઊડે છે? શું તે તેને પર્વતોમાં ઉંચે માળો બાંધવાનું કહ્યું હતું?

28ગરૂડ પર્વતના શિખર પર રહે છે. ભેખડ એ ગરૂડો નો કિલ્લો છે.

29ત્યાંથી તે પોતાનો શિકાર શોધી કાઢે છે, તેની આંખો તેને દૂરથી શોધી કાઢે છે.

30તેનાં કચ્ચાં બચ્ચાં પણ લોહી ચૂસે છે, અને જ્યાં મડદાં પડ્યાં હોય ત્યાં જાય છે.”

40 યહોવાએ અયૂબને ઉત્તર આપતાં કહ્યું કે,

2“અયૂબ, તે સર્વસમર્થ દેવ સાથે દલીલ કરી છે? તે મને ખોટું કરવા માટે દોષિત ઠરાવ્યો. હવે તું કબૂલ કરીશ કે તું ખોટો છે? શું તું મને જવાબ આપીશ?”

3ત્યારે અયૂબે યહોવાને જવાબ આપ્યો કે,

4“મારી કશીજ વિસાત નથી. હું તમને કેવી રીતે જવાબ આપી શકું? મારા મોં પર મારો હાથ રાખીને હું મૌન રહું છું.

5હું એક વખત બોલ્યો, પણ, હું ફરીથી બોલીશ નહીં. હું બે વખત બોલ્યો, પણ હવે હું વધારે કહીશ નહીં.”

6પછી યહોવાએ વંટોળિયામાંથી અયૂબને જવાબ આપ્યો:

7તું અયૂબ, તારી જાતને કાબૂમાં રાખ અને હું પ્રશ્ન પૂછું તેનો જવાબ આપવા તૈયાર થા.

8અયૂબ, શું તું માને છે કે હું ગેરવાજબી છું? તું કહે કે હું ખોટું કરવા માટે દોષિત છું, તેથી શું તું નિર્દોષ દેખાઈ શકીશ?

9તારે મારા જેવાં બાવડાં છે? મારી જેમ તું ગર્જના કરી શકે છે?

10તો તું જો દેવ સમાન હોય, તો તું ગર્વ કરી શકે. જો તું દેવ સમાન હોય, તો માન અને પ્રતિષ્ઠા ને વસ્ત્રો ની જેમ ધારણ કરી શકીશ.

11જો તું દેવ સમાન હોય, તો તું તારો ક્રોધ વ્યક્ત કરી શકીશ અને ઘમંડીઓને પછાડીશ.

12હાં અયૂબ! એ ગર્વિષ્ઠ લોકો સામે જો અને તેઓને નમ્ર બનાવ. દુષ્ટો જ્યાં ઊપસ્થિત હોય, કચરી નાખ.

13સર્વ ગર્વિષ્ઠ લોકો ને મલિનમાં દાટી દો. તેઓના શરીરોને ઢાંકી દો અને તેઓની કબરોમાં મૂકી દો.

14જો તમે એવું કરી શકશો તો હું પણ તમારા વખાણ કરીશ મને ખાતરી થશે કે તમે તમારા પોતાના બળથી પોતાને બચાવી શકશો.

15ગંડાની સામે જો. તારી સાથે મેં ગંડાને ઉત્પન્ન કર્યો છે, તે બળદની જેમ ઘાસ ખાય છે.

16તેના પેટમાંના સ્નાયુઓ ખુબજ બળવાન છે તેના શરીરમાં ઘણી શક્તિ છે.

17એની પૂંછડી દેવદાર વૃક્ષની જેમ ટટ્ટાર ઊભી રહે છે, એની પગની પિંડીના સ્નાયુઓ કેવા મજબૂત છે!

18તેના હાડકાં કાંસા જેવા છે. તેના પગ લોખંડના સળિયા જેવા મજબૂત છે.

19મારા પ્રાણીના સર્જનોમાં ગંડો અતિ અદભૂત છે. જો કોઈ તેનું સર્જન કરવાનો દાવો કરે તો ભલે તે મારી સાથે તલવાર લઈને લડવા આવે.

20જંગલનાં બીજાં પ્રાણીઓ જ્યાં વસે છે તેવા પર્વતો પરથી તેને ઘાસ મળી રહે છે.

21તે કાદવ ક્રીચડવાળી જગ્યામાં કમળના છોડ નીચે પડી રહે છે. તે વૃક્ષના થડની વચ્ચે કાદવ ક્રીચડમાં સંતાય છે.

22કમળના છોડો તેને પોતાની છાયાથી ઢાંકે છે; તે નદી પાસે ઊગતા નેતરના ઝાડ નીચે રહે છે.

23જો નદીમાં પૂર આવે, તો ગંડો ભાગી જશે નહીં. તે યર્દન નદી તેના મોઢા પર પાણી ઊડાડે તો પણ તે ગભરાતો નથી.

24તેને આંકડીમાં ભરાવીને કોણ તેને પકડી શકે? તેના નાકમાં નથ કોણ નાખી શકે છે?

41 "અયૂબ, શું તું મહાકાય સમુદ્રના પ્રાણીને માછલી પકડવાના આંકડાથી પકડી શકે છે? શું તું તેની જીભ દોરીથી બાંધી શકશો?

25તું તેના નાકમાં નથ નાખીને તું તેને નાથી શકે છે? તેના જડબામાં આંકડી ભરાવી શકે છે?

26તું તેને છોડી દેવા માટે તે તને કાલાવાલા કરશે? શું તે તારી સાથે નમ્રતાથી બોલશે?

27તું તે તારી સાથે એવો કરાર કરશે કે તે આજીવન તારો ગુલામ રહેવા સંમત થશે?

28તું તેની સાથે પાળેલા પક્ષીઓની જેમ રમી શકશે? શું તું તેને દોરડે થી બાંધશે જેથી તારી નોકરાણીઓ તેની સાથે રમી શકે?

29શું તારી પાસેથી લિબ્યા* ખરીદવા માટે વેપારીઓ કોશીશ જરશે? તેઓ વેપારીઓની વચ્ચે તેને વહેંચી નાખશે?

30શું ક્રાટાળું અસ્ત્રથી તેની ચામડીને છેદી શકાય? શું અણીદાર ભાલો તેના માથામાં ભોંકી શકાય?

31તારો હાથ તેના માથા પર મૂકશે ત્યારે જે યુદ્ધ થશે તે તને લાંબા સમય સુધી યાદ રહેશે. તું ફરીથી એવું ક્યારેય કરશે નહીં,

32તું તને લાગે છે તું મહાકાય સમુદ્ર પ્રાણીને હરાવી શકશે? ભૂલી જા! એમાં કોઈ આશા નથી. તેને જોઈનેજ તું ગભરાઈ જઈશ.

33તેને છંછેડીને ગુસ્સે કરે એવો હિંમત વાળો કોઈ નથી. તો મારી સામે કોણ ઊભો રહી શકે?

34મારે કોઈને કાંઈ દેવાનું નથી. અંતરિક્ષ નીચેની સમગ્ર વસ્તુઓ મારી છે.

35હવે મારે, તેના પગ, મજબૂત સ્નાયુઓના સામર્થ્ય તથા તેના શરીરના આકર્ષક આકાર વિષે બોલવું જ જોઈએ.

36તેની ચામડીને કોઈ ભોંકી શકે તેમ નથી. તેની ચામડી એક બખ્તર જેવી છે.

37તેનું મોઢું કોણ ઉઘાડી શકે? કારણકે તેના દાંત લોકોને બીવડાવે છે.

38મહાકાય સમુદ્ર પ્રાણીની પીઠ પર ઢાલ સંપૂર્ણ પણે બંધ છે.

39તે ઢાલો એક બીજાની એટલી નજીક છે કે તેમની વચ્ચે હવા પણ જઈ શકતી નથી.

40તે એકબીજા સાથે એવાં સજ્જડ ચોટેલાં હોય છે કે તેમને કશાથી ઉખેડી શકાય નહીં.

41તે છીંકે છે ત્યારે તે વિજળી નાં ચમકારા બહાર નીકળતા હોય એવું લાગે છે. તેની આંખો સવારના સૂરજની જેમ ચમકે છે.

42તેના મુખમાંથી અગ્નિની જવાળાઓ નીકળે છે અને અગ્નિની ચિનગારીઓ વધૂટે છે.

43ઊકળતા ઘડા નીચેના બળતાં ખડની જેમ મહાકાય સમુદ્ર પ્રાણીના નાકમાંથી ધુમાડા નીકળે છે.

44મહાકાય સમુદ્ર પ્રાણીના ઉચ્છવાસથી કોલસા પણ સળગી ઊઠે છે. તેના મુખમાંથી ભડકા નીકળે છે.

45તેની ડોકમાં બળ છે લોકો ગભરાઈ અને તેનાથી દૂર ભાગી જાય છે.

46તેની ચામડી પર કોઈ હળવા ચિહ્ન નથી. તે લોઢા જેવું કઠણ છે.

47તેનું હૃદય ખડક જેવું મજબૂત અને ઘંટીના પથ્થર જેવું સખત છે. તેને કોઈ ડર નથી.

48તે મહાકાય સમુદ્ર પ્રાણી જ્યારે ઊભું થાય છે ત્યારે સૌથી બળવાન પણ તેનાથી ડરી જાય છે. તે જ્યારે તેની પૂંછડી હલાવે છે ત્યારે તેઓ ભાગી જાય છે.

લિબ્યાથન મુળ પ્રમાણે આ નામ સમુદ્ર પ્રાણીનું છે.

26મહાકાય સમુદ્ર પ્રાણીને તલવાર, ભાલો અને અણીદાર શસ્ત્ર મારવામાં આવે તો તે ફેંકાઈને પાછા આવે. તે શસ્ત્રો તેને જરાપણ ઈજા પહોંચાડી શકે તેમ નથી.

27તેની આગળ લોખંડ ઘાસ જેવું અને કાંસુ સડી ગયેલા લાકડા જેવું છે.

28તે તેના પર તીરના મારથી પણ ગભરાતો નથી. પથ્થરની શિલા પણ તેને વાગીને ખરસલા ની જેમ પાછી ફરે છે.

29જ્યારે લાકડાની ગદા મહાકાય સમુદ્ર પ્રાણીને વાગે છે ત્યારે તેને તો તે સળીનો ટૂકડો હોય તેમ લાગે છે, અને તેની ઉપર ફેંકેલા ભાલાને તે હસી કાઢે છે.

30તેના પેટની ચામડી પરનાં ભિંગડા ઠીકરાં જેવાં કઠણ અને ધારદાર હોય છે. તેના ચાલવાથી કાદવમાં ચાસ જેવાં નિશાન પડે છે.

31મહાકાય સમુદ્ર પ્રાણીને ઊંચળતા પાણીના ઘડાની જેમ હલાવે છે. ઊંચળતા તેલની જેમ તે પરપોટો ઊડાવે છે.

32જ્યારે મહાકાય સમુદ્ર પ્રાણી તરે છે ત્યારે તે તેની પાછળ માર્ગ કરી મૂકે છે, તે પાણીને હલાવી નાખે છે. અને પાછળ સફેદ ફીણ મૂકી દે છે.

33પૃથ્વી પર બીજું કોઈપણ પ્રાણી તેનાં જેવું નિર્ભય સર્જાયું નથી.

અતે સૌથી ગર્વિષ્ઠ પ્રાણીની પણ ઉપેક્ષા કરે છે. તે સર્વ ગર્વિષ્ઠ પ્રાણીઓનો રાજા છે.” અને મેં યહોવાએ તેનું સર્જન કર્યું છે.”

અયૂબનો જવાબ

42 ત્યારે અયૂબે યહોવાને જવાબ આપતાં કહ્યું;

2“હું જાણું છું કે તું ધારે તે બધુંજ કરી શકે છે. તને કોઈ અટકાવી શકે તેમ નથી.

3યહોવા તેં આ પ્રશ્ન પૂછ્યો: “આવી મૂર્ખ બાબતો બોલવાવાળો આ કોણ છે?” મેં એવી ઘણી વસ્તુઓની વાત કરી જે હું સમજી શકતો નથી, મારા માટે અતિ અદ્ભુત વસ્તુઓ જેને હું જાણતો નથી.

4તેં કહ્યું હતું કે, “સવાલ પૂછવાનો વારો મારો છે ને જવાબ આપવાનો વારો તારો છે.”

5આજ સુધી મેં તારા વિષે પહેલા સાંભળ્યું જ હતું પરંતુ હવે મેં તને નજરે નિહાળ્યો છે.

6અને યહોવા, મને શરમ આવે છે. હું ખૂબ દિલગીર છું.

જેવો હું ધૂળ તથા રાખ પર બેસું, હું મારું હૃદય અને જીવન બદલવાનું વચન આપું છું.”

યહોવા અયૂબને એની સંપત્તિ પાછી આપે છે

7યહોવાએ આ બધું અયૂબને કહ્યું, પછી એણે એલિફાઝને કહ્યું, “હું તારા પર અને તારા બંને મિત્રો પર પણ ગુસ્સે થયો છું, કારણકે તમે, અયૂબ મારા સેવકની જેમ, મારા વિષે સાચું બોલ્યા નહીં.” 8તેથી એલિફાઝ, બળદો અને સાત નર ઘેટા લાવી આપ આ મારા સેવક માટે લઈ આવ તેઓને મારી નાખ અને તેઓને તારા પોતાને માટે દહનાર્પણ કર. મારો સેવક અયૂબ તમારે માટે પ્રાર્થના કરશે અને હું તેની પ્રાર્થના સાંભળીશ પછી હું તને સજા નહીં આપું, જેને તું લાયક છે. તને સજા થવીજ જોઈએ કારણકે તું બહુ મૂર્ખ હતો. તું મારા વિષે સાચું બોલ્યો નહીં. પણ મારો સેવક અયૂબ મારા વિષે સાચું બોલ્યો હતો.”

9એલિફાઝ, બિલ્દાદ, અને સોફારે યહોવાની આજ્ઞા પ્રમાણે કર્યું અને યહોવાએ અયૂબની પ્રાર્થનાનો સ્વીકાર કર્યો.

10ત્યારબાદ અયૂબે એના ત્રણ મિત્રો માટે પ્રાર્થના કરી. પછી યહોવાએ ફરીથી એનું ભાગ્ય ફેરવી નાખ્યું અને પૂર્વ એની પાસે જેટલું હતું એનાથી બેવડું એને આપ્યું. 11અયૂબના બધાંજ ભાઈઓ બહેનો અને અગાઉના મિત્રો અયૂબને મળવા આવ્યાં અને એમણે એનાં ઘરમાં એની સાથે ભોજન કર્યું. એમણે એમની સહાનુભૂતિ પ્રગટ કરી અને દેવે એની પર જે દુઃખ નાખ્યું એ માટે એને દિલાસો આપ્યો. દરેક જણે એને ચાંદીનો ટૂકડો અને એક એક સોનાની વીંટી આપી.

12યહોવાએ અયૂબને વધારે આશીર્વાદ એની પાછલી ઉંમરમાં આપ્યાં. હવે અયૂબની પાસે 14,000 ઘેટાં, 6,000 ઊંટ, 2,000 બળદ અને 1,000 ગધેડાની જોડ હતી. 13એને પણ સાત પુત્રો અને ત્રણ પુત્રીઓ હતાં. 14અયૂબની સૌથી મોટી પુત્રીનું નામ યમીમાહ, વચલીનું નામ કસીઆહ અને સૌથી નાનીનું નામ કેરન-હાપ્પૂબ હતું. 15સમગ્ર દેશમાં અયૂબની પુત્રીઓ જેવી અન્ય કોઈ સુંદર સ્ત્રીઓ ન હતી. એમના પિતાએ તેઓના ભાઈઓની સાથો સાથ વારસો આપ્યો.

16ત્યાર પછી અયૂબ બીજા 140 વર્ષ સુધી જીવ્યો; અને તે પોતાના સંતાનો, પૌત્ર-પૌત્રી, પ્રપૌત્ર-પ્રપૌત્રી અને તેના સંતાનોને જોવા સુધી જીવ્યો. 17આ પ્રમાણે સારું જીવન જીવીને અયૂબ સંપૂર્ણ વૃદ્ધ વયે મૃત્યુ પામ્યો.